

การพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา

กานต์ยูภา ชุ่มสนิท

คู่มือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรกฎาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒิบัณฑิตและคณะกรรมการสอบคุณวุฒิบัณฑิต ได้พิจารณา
คุณวุฒิบัณฑิตของ กานต์ยุพา ชุ่มสนิท ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒิบัณฑิต

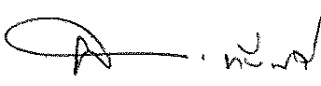

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญา ทองสอน)

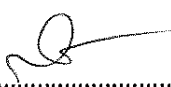

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี)

คณะกรรมการสอบคุณวุฒิบัณฑิต

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิญา สมบูรณ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญา ทองสอน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั่นหุ่น)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับคุณวุฒิบัณฑิตฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภา ชีระวิชิตระกุล)

วันที่ ...1..... เดือนพฤษภาคม..... พ.ศ. ๒๕๖๕.....

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับ
ชั้นประถมศึกษา ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความกรุณาเอื้ออาทรให้คำปรึกษาและแนะนำ
อย่างดียิ่ง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน ที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์หลัก
รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี ที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิภา สมบูรณ์
ประธานคณะกรรมการตรวจสอบคุษฎีนิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ สนับสนุนและแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาศึกษาวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ณัฐกร ดวงพระเกษ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
จังหวัดลพบุรี อาจารย์ยืนยง ราชวงษ์ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ อดีตผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและ
ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
นางสาวเพ็ญพรรณ กริ่งไกร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2 ที่ให้คำแนะนำด้านสถิติการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
เขต 1 คณะผู้บริหาร คณะครู ผู้บริหาร โรงเรียนที่อำนวยความสะดวกในการทำการศึกษาวิจัย
เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ เพื่อนិតติปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอนรุ่นที่ 2 ที่ได้ เป็นเพื่อนที่ดี
ในการเรียน โดยเฉพาะอาจารย์ ชูสิทธิ์ สุระโชติ ดร.วิไลลักษณ์ แก้วจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.วุฒิพงษ์ ทองก้อน ที่มีส่วนช่วยเหลือตลอดจนเป็นกำลังใจในการทำปริญญาบัตรด้วยดี
ตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ สมพงษ์ คุณแม่สละ คุณครูภิรมย์ ผอ. ชูติพันธ์ ผอ. สุพจน์
และคุณวิทรีวี ชุ่มสนิท ที่เป็นกำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้สำเร็จการศึกษาระดับคุษฎีบัณฑิต
ท้ายที่สุด ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เกี่ยวข้องในการวิจัยนี้ จนประสบความสำเร็จ

กานต์ยุภา ชุ่มสนิท

57810206: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ด. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ

กานต์ยุภา ชุ่มสนิท: การพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นประถมศึกษา (DEVELOPMENT OF ENGLISH CAMP CURRICULUM FOR
ELEMENTARY SCHOOL ENGLISH TEACHERS) คณะกรรมการควบคุมคุรุวิชาชีพ: ปริญญา
ทองสอน, Ph.D., ฉลอง ทับศรี, Ph.D. 253 หน้า. ปี พ.ศ. 2563.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการออกแบบกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หลังการฝึกอบรม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตร
ค่ายภาษาอังกฤษ 4) ศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยคือ
ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดค่ายภาษาอังกฤษ 2) แบบประเมินความ พึงพอใจ
ของผู้เข้าอบรมที่มีต่อหลักสูตรการอบรมแบบการสอน 3) แบบวัดเจตคติของนักเรียน
การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่า t (Dependent
t-test) ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมีความสามารถในการจัดกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการอบรมค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก 3) นักเรียน
มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับ มาก

57810206: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; Ed.D. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: ENGLISH CAMP DEVELOPMENT

KANYUPA CHUMSANIT: DEVELOPMENT OF ENGLISH CAMP CURRICULUM FOR ELEMENTARY SCHOOL ENGLISH TEACHERS. ADVISORY COMMITTEE: PARINYA THONGSORN, Ph.D., CHALONG TUBSREE, Ph.D. 253 P. 2020.

The purposes of this research were to; 1) develop English language camp activities for elementary English teachers Under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 1, 2) study the ability to design English camp activities of English language teachers, 3) study the teachers' satisfaction towards the English language camp curriculum, and 4) Study the attitude of students towards learning English. The research sample consisted of elementary English teachers Under Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 1, consisted at 30 teachers, selected by simple random method. The instruments used in the research were 1) the English language knowledge test for organizing the camp, 2) the evaluation form on satisfaction of the participants with the training curriculum, 3) attitudes assessment of students. Data were analyzed using mean standard deviation, percentage and t-test (dependent t-test). The results of the study were that; 1) English language teachers had the ability to organize English language camp activities significantly higher than before training. 2) The English language teachers at the elementary level were satisfied with the English language training courses at a high level. 3) The students had good attitudes towards learning English at a high level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การพัฒนาหลักสูตร.....	9
กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	17
การสอนภาษาอังกฤษ.....	26
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	41
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	44
เจตคติ.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐาน.....	56
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ.....	59
ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมและปรับปรุงหลักสูตร.....	65
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร.....	71

สารบัญ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	73
ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน.....	73
ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตรค่าภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.....	77
ขั้นตอนที่ 3 ผลการใช้หลักสูตรค่าภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา.....	87
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	91
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก.....	108
ภาคผนวก ข.....	110
ภาคผนวก ค.....	123
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	253

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ..... 74
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการจัดค่ายภาษาอังกฤษ 75
3	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบ (t) ของคะแนน..... จากการทำแบบทดสอบความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของครูผู้สอนก่อนและ หลัง ฝึกอบรม..... 87
4	ผลการประเมินความพึงพอใจในการจัดหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษค่าย ภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา..... 88
5	ผลการประเมินด้านเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษที่เข้าค่ายภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา..... 89

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ ของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในสังคมโลกปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชาติทั่วโลก การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และการประกอบอาชีพเพื่อให้สามารถนำประเทศ ไปสู่การแข่งขันทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศและสามารถใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อในการนำวัฒนธรรม และสามารถนำเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 1) ประเทศไทยในฐานะสมาชิกขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) มีพันธะที่จะต้องปฏิบัติตามข้อผูกมัดเฉพาะของข้อตกลงทางการค้าสาขาบริการ (Specific commitments of the general agreement on trade in services) เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1994 ที่จะต้องเปิดประเทศ เพื่อให้มีการค้าเสรีใน 10 สาขา ภายใน 10 ปี ประกอบด้วย สาขาวิชาชีพต่าง ๆ การติดต่อสื่อสาร การก่อสร้างและวิศวกรรม การค้าส่งและค้าปลีก การศึกษา การจัดการสิ่งแวดล้อม การบริการธนาคารและการเงิน การท่องเที่ยวธุรกิจบันเทิง และการคมนาคมขนส่งจากข้อมูลข้างต้น นอกจากนั้นกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า

“The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ความหมายที่เป็นที่เข้าใจในขั้นต้นก็เป็นเพียงเรื่องของทางราชการและภาครัฐกิจเอกชนเท่านั้น ซึ่งหากเป็นเพียงเท่านี้ก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาของการทำงานในโลกปัจจุบันอยู่แล้ว แม้จะหมายความเพียงว่าเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทว่าความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้น มีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย หมายความว่า ประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง เพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน และไม่เฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน แต่ในเมื่อทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนด้วยกันทุกคน และทุกคนจะต้องไปมาหาสู่ เดินทาง

ห้องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขัน ไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน (สมเกียรติ อ่อนวิมล) ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพ และภาษาต่างประเทศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตข้างหน้า

การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ มีบริบทการสอนอยู่สองประเภท คือ ประเภทแรกเป็น การสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ซึ่งมุ่งสอนให้ผู้เรียนรู้ในเรื่องของไวยากรณ์ โครงสร้าง และวรรณคดี ประเภทที่สอง เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for specific purposes: ESP) ที่มุ่งสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะตามความต้องการของผู้เรียน (Stevens, 1977 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 1-2) ซึ่งภาษาอังกฤษเทคนิคก็จัดอยู่ในประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา ความเจริญด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการค้าได้ขยายตัวมากขึ้นทำให้เกิดความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารและเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่แหล่งความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Hutchinson & Waters, 1987, p. 6) เป้าหมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเปลี่ยนแปลงไป ขณะที่การเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนภาษา ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะใช้ภาษาในการสื่อสาร หรือใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ หรือประกอบอาชีพ ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ จุดประสงค์เฉพาะ (English for specific purposes หรือ ESP) ก็เพิ่มมากขึ้นเพราะการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้น เป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของตนเองได้ (Blackie, 1976, p. 23)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ สาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ประกอบด้วย สาระ 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก

เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก
 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในแปดสาระการเรียนรู้ในหลักสูตร
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์
 และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1)
 การเรียนภาษา ต่างประเทศ แตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียน
 ภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการอาชีพ
 ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงาน
 การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น
 ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้ง
 ในและนอกห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายอันจะนำไปสู่
 การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน, 2548, หน้า 1)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน
 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้
 ผู้เรียนมีเจตคติทางบวกและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนสามารถเปิดใจยอมรับ
 และทำกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ อย่างเต็มใจและมีความสุข ครูผู้สอนจำเป็นต้องวางแผน
 เตรียมการจัดสถานการณ์ให้พร้อม เพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้อง
 กับ สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555, หน้า 198-199) ที่กล่าวว่า กิจกรรมคำยภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรม
 ทางภาษาที่หลากหลายโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity based learning) บทกลอน วาดภาพ
 การร้องเพลง การแสดงบทบาทสมมุติ ที่เน้นให้ผู้เข้าร่วมฝึกมีส่วนร่วมในกิจกรรม และได้ทดลอง
 ปฏิบัติอย่างจริงจัง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนนั้นคงไม่เพียงพอต่อ
 การสร้างประสบการณ์ทางภาษา และส่งเสริมเจตคติและแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ครูผู้สอน
 จึงจำเป็นต้องจัดเตรียมประสบการณ์อื่น ๆ นอกชั้นเรียนให้เกิดแก่ผู้เรียนด้วย เพื่อเป็นการเสริมสร้าง
 ประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ
 และทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเจตคติ
 ที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น กิจกรรมที่สามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เกิดแก่ผู้เรียน ได้กิจกรรม
 หนึ่งคือ กิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ (English camp) เช่นเดียวกับ หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ (2552,
 หน้า 85-86) ที่กล่าวว่า กิจกรรมคำยภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมเป็นกระบวนการเรียนรู้และฝึกฝน
 การเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยกิจกรรมที่สนุกสนาน มีความสนุกสนานและท้าทาย
 ความสามารถของนักเรียนด้วยรูปแบบที่สนุกสนานในลักษณะของเกมภาษาที่กระตุ้นให้ผู้เรียน

สนใจในการเรียนเพราะเกมเป็นกิจกรรมที่จัดสภาพแวดล้อมของนักเรียนให้เกิดการแข่งขันอย่างมีกฎเกณฑ์ บรรยากาศในการเรียนรู้มีความผ่อนคลาย ไม่เครียด

การจัดกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ เป็นการจัดประสบการณ์ การเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็น การเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เช่น การใช้เกมต่าง ๆ เพลง หรือบทบาท สมมุติ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองได้โดยไม่รู้ตัว (เดือนใจ แก้วโอภาส, 2524, หน้า 63; เฉลียวศรี พิบูลชล, 2535, หน้า 30) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Wright, Beleridge and Buckby (1994) ที่ว่า การใช้เกมทางภาษานั้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนานผ่อนคลายและไม่เครียด เช่นเดียวกับ เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543, หน้า 2-4) เห็นว่า เกมภาษานั้นนอกจากจะสร้างความสนุกสนานแล้ว ยังสร้างประสบการณ์ทาง การใช้ภาษาการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และความกล้าที่จะแสดงออกโดยการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนได้ด้วย นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของ ศิริพันธ์ โรจนตมะ (2541, หน้า 65) และศิริยา คณิวรานนท์ (2541, หน้า 77-78) พบว่า เกมภาษาและเกมต่าง ๆ ในคำยภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ มากขึ้น และสามารถทำให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตจริง ตลอดจนเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ มากขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมคำยภาษาอังกฤษยังสร้างความสนุกสนาน แรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จากการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ครูจัดการเรียนการสอน โดยไม่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เน้นการใช้ไวยากรณ์ ครูขาดความชำนาญในการสอน ครูจบไม่ตรงเอก นอกจากนั้น ยังขาดการประเมินภาษาอังกฤษตามสภาพจริง และคุณภาพการศึกษา จะเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นกับผู้สอนเป็นสำคัญ ผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญ และมีอิทธิพลต่อ การเรียนการสอนมากที่สุดเพราะผู้สอนจะทำให้หลักสูตร บทเรียน และวิธีการสอน ได้ผลตาม ตัวชี้วัด ผู้สอนจึงเปรียบเสมือน จุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเป็นอย่างไร มีประสิทธิภาพหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับผู้สอน และจากการนิเทศการศึกษาสาระวิชาภาษาอังกฤษ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต1 พบว่า ครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษา ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความสามารถในการจัดคำยภาษาอังกฤษ จากการนิเทศ การเข้าคำยภาษาอังกฤษของนักเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ครูจะจ้างวิทยากรในการจัดคำยเป็นส่วนใหญ่ จากปัญหาดังกล่าว

จึงจำเป็นต้องให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษและเห็นว่า ควรมีการพัฒนาหลักสูตรการอบรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยผู้เข้าค่ายมีความรู้ความสามารถฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในลักษณะรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถฝึกกิจกรรมต่าง ๆ จนสามารถจัดกิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการออกแบบกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตั้งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษก่อนและหลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ
4. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาสามารถจัดค่ายภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
5. นักเรียนผู้เข้าร่วมค่ายภาษาอังกฤษมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเข้าร่วมค่ายภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาการออกแบบกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กระทำในขอบเขตการดำเนินการดังนี้

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 150 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำนวน 30 คน และนักเรียนผู้เข้าร่วมคำภาษาอังกฤษ จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลา ในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม ระยะเวลา 3 วัน จำนวน 18 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ หลักสูตรคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา

ตัวแปรตาม

1. ความรู้ด้านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
2. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตรการฝึกอบรมหลักสูตรคำกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ
3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าคำภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ หมายถึง การดำเนินการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมตามขั้นตอน ซึ่ง ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Study and analysis) แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาเนื้อหาของหลักสูตร 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ ขั้นตอนที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้หลักสูตรฝึกอบรม (Field test) แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษานำร่อง (Pilot study) 2) การทดลองใช้หลักสูตร

หลักสูตรคำภาษาอังกฤษ หมายถึง หลักสูตร เรื่องเข้าคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากผู้เชี่ยวชาญ เอกสารงานวิจัยตำรา

ที่เกี่ยวข้อง และศึกษาความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษแล้วนำมากำหนดเนื้อหาในหลักสูตร
ฝึกอบรม

ความรู้ด้านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ หมายถึง หมายถึง ความรู้ที่เกี่ยวกับกิจกรรมคำ
ภาษาอังกฤษ และสถานที่สำคัญของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎี
ลักษณะเฉพาะของการจัดคำ กิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ วัดโดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบวัด
ความรู้ด้านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แบบทดสอบความรู้ด้านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้น เพื่อวัดความรู้ด้านกิจกรรมการจัดคำภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎี ลักษณะเฉพาะ
ของการจัดคำ กิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ โดยแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน
30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 30 คะแนน ใช้ระยะเวลาการทำแบบทดสอบทั้งสิ้น
30 นาที

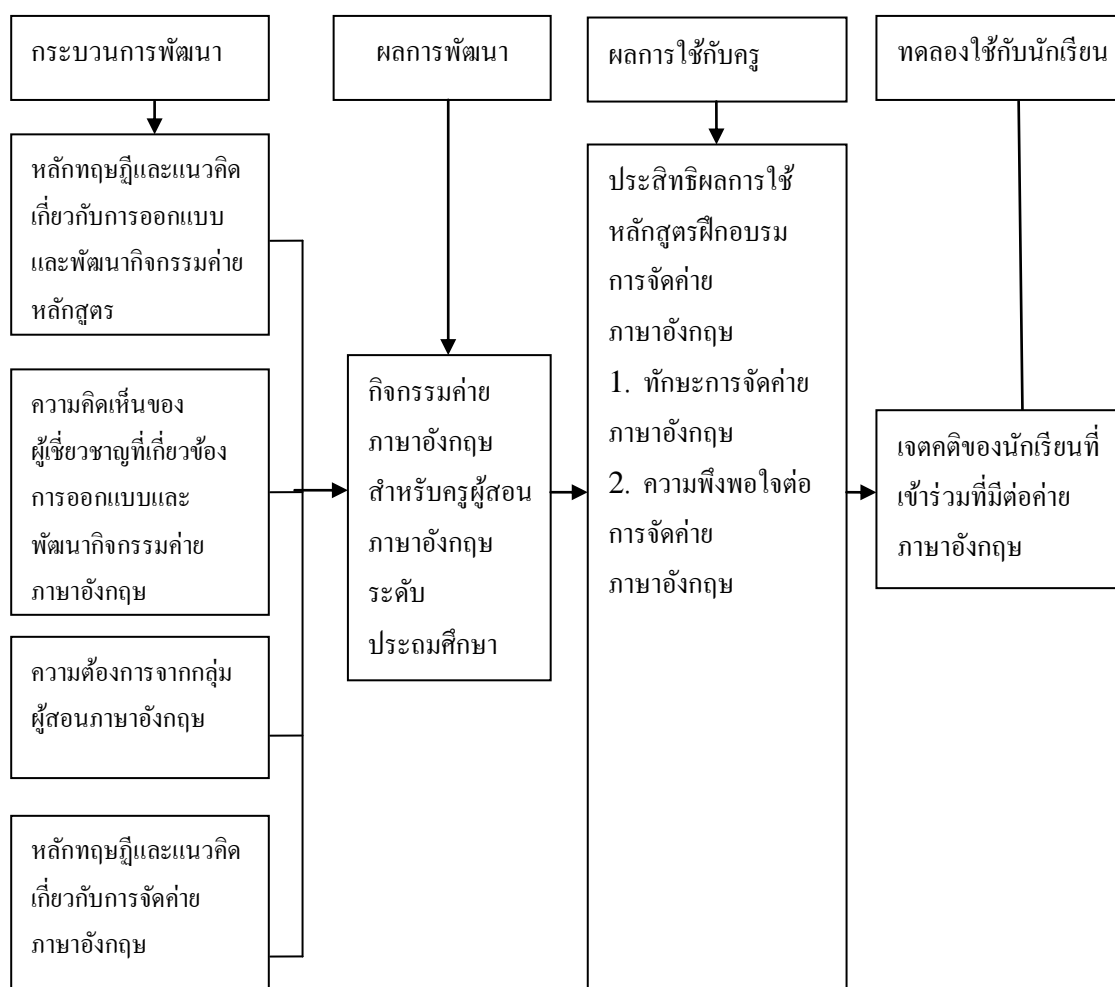
แบบสอบถามความพึงพอใจ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ ในการสอบถามแบบประมาณค่า
ซึ่งถามความคิดเห็นของผู้เข้าคำภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการจัดคำภาษาอังกฤษและหลักสูตร
การฝึกอบรม

เจตคติของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนผู้เข้าร่วมการทดสอบ ที่มีต่อ
กิจกรรมคำภาษาอังกฤษ สามารถแบ่งได้เป็นด้านต่าง ๆ คือ ด้านเนื้อหา ด้านวิทยากร ด้านสื่อการ
ฝึกอบรม ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยใช้รูปแบบการวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูผู้ดำรงตำแหน่งครูประจำการในสถานศึกษา
ที่ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้จัดทำเป็นกรอบแนวคิดสำหรับการพัฒนา
การออกแบบและการจัดคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด
การพัฒนาหลักสูตรของ Nadler and Nadler (1989, p. 112) ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับครูประถมศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การสอนภาษาอังกฤษ
3. กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
4. ความพึงพอใจ
5. เจตคติ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

Good (1973, pp. 157-158) ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างหนึ่ง เพื่อให้เหมาะกับ โรงเรียนและระบบโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการสอน วัตถุประสงค์ วิธีการสอนรวมทั้งประมวลผล ส่วนคำว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึงการแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิม เป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนขึ้นใหม่

Saylor and Alexander (1974, p. 7) ให้คำจำกัดความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึงการจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อน การพัฒนาหลักสูตรอาจหมายถึงการสร้างเอกสารอื่นสำหรับนักเรียนด้วย

สังข์ อุตหรานันท์ (2532, หน้า 30) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร มีความหมายอยู่ 2 ลักษณะ คือ 1) การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ขึ้น และ 2) การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐาน

บุญมี เณรยอด (2531, หน้า 18) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงโครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดีขึ้นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมและเพื่อบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 92) ได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum development) จะมีความหมายครอบคลุมถึงการสร้างหลักสูตร การวางแผนหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรซึ่งเป็นการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรให้ดีขึ้นทั้งระบบ ตั้งแต่จุดมุ่งหมาย การเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, หน้า 10) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรคือการพยายาม วางโครงการที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หรือการพัฒนาหลักสูตร และการสอนระบบโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการสอน การกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตำรา แบบเรียน คู่มือครู และสื่อการเรียนต่าง ๆ การวัดและการประเมินผล การใช้ หลักสูตรการปรับปรุงแก้ไข และการให้การอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน รวมทั้งการบริการและการบริหารหลักสูตร

Oliva (1992, p. 3) ได้ศึกษาความหมายของหลักสูตร ว่า การให้ความหมายหลักสูตร ขึ้นอยู่กับลักษณะความเชื่อ หรือปรัชญาของแต่ละบุคคล ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร คือ สิ่งที่สอนในสถานศึกษา
2. หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชา
3. หลักสูตร คือ โปรแกรมสำหรับการเรียน
4. หลักสูตร คือ กลุ่มของวัสดุอุปกรณ์
5. หลักสูตร คือ กลุ่มวิชา
6. หลักสูตร คือ ลำดับของรายวิชา
7. หลักสูตร คือ กลุ่มการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์
8. หลักสูตร คือ รายวิชาที่จะศึกษา
9. หลักสูตร คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ดำเนินการภายในสถานศึกษาและกิจกรรม นอกชั้น เรียน การแนะแนว รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้อง
10. หลักสูตร คือ สิ่งที่สอนทั้งในและนอกสถานศึกษาโดยการดูแลจากสถานศึกษา
11. หลักสูตร คือ ทุกสิ่งที่ได้วางแผนจากบุคลากรในสถานศึกษา
12. หลักสูตร คือ ลำดับขั้นตอนของประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้กับผู้เรียน
13. หลักสูตร คือ ผลของประสบการณ์ที่ผู้เรียนแต่ละคน ได้รับมาจากสถานศึกษา

Salor, Alexzander and Lewis (1981, p 136) ได้ให้คำนิยาม หลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ การจัดเตรียมมวลประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผล ความมุ่งหมายทางการศึกษา อย่างกว้าง ๆ และจุดมุ่งหมายเฉพาะโรงเรียนต่าง ๆ ไปใช้

Good (1973, p. 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้ คือ

1. หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อสำเร็จ หรือ รับประทานนิยัตร์ในสาขาวิชาหนึ่ง
2. หลักสูตร หมายถึง ค่าโครงสร้างทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้สำเร็จการศึกษาและสามารถเข้าศึกษาต่อในทางอาชีพต่อไป
3. หลักสูตร หมายถึง กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถานศึกษา

Smith (1996, p. 23) ได้ให้แนวคิดในการนิยาม “หลักสูตร” ตามทฤษฎี และการปฏิบัติ หลักสูตรมี 4 ทิศทางดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรเป็นองค์ความรู้ที่จะส่งผ่านให้ผู้เรียน
2. หลักสูตรเป็นความพยายามที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์
3. หลักสูตรเป็นกระบวนการ
4. หลักสูตรเป็น Praxis หมายถึง การปฏิบัติของมนุษย์และความเข้าใจในการปฏิบัตินั้น

สุเทพ อ่วมเจริญ (2557, หน้า 10) กล่าวว่า วิชา “การพัฒนาหลักสูตร” คือ รายวิชาและเนื้อหาที่ใช้ในการสอนระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะสถาบันที่ทำหน้าที่ในการผลิตครูจากคำว่า “การพัฒนาหลักสูตร” เราจะเห็นถึงคำสำคัญอยู่คำหนึ่งนั่นคือคำว่า “หลักสูตร” ซึ่งผู้เขียนสามารถสรุปความหมายของคำว่าหลักสูตรได้ดังนี้

หลักสูตร คือ กิจกรรมในการเรียนการสอนที่พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุ จุดมุ่งหมายที่วางไว้ สุเทพ อ่วมเจริญ (2557, หน้า 10) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการสร้างและทดสอบคุณภาพของหลักสูตรที่นำวิธีการเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะการนำกระบวนการวิจัยและพัฒนาไปใช้ในการสร้างและทดสอบคุณภาพหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวแนวคิดสำคัญที่นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร คือ แนวคิด การจัดการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific management) ซึ่งเป็นแนวคิดของกลุ่มผลผลิต (Product approach) ซึ่งได้แก่ Tyler (1949, p. 198; Taba, 1962, p. 235) โดยหลักสูตรที่สร้างขึ้นจะกำหนด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Desirable result) ในรูปแบบของความรู้ ทักษะ และเจตคติ หรือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ตามแนวคิดของบลูม

ความสำคัญของหลักสูตร

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตร ดังนี้

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นเสมือนเป้าหมายลอมพลเมืองให้มีคุณภาพ
2. หลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการให้การศึกษา
3. หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็ก

ตามจุดหมายของการจัดการศึกษา

4. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่าผู้เรียนและสังคมควรจะได้รับสิ่งใดบ้างที่เป็นประโยชน์แก่เด็กโดยตรง

5. หลักสูตรเป็นเครื่องมือกำหนดว่าเนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่จะช่วยให้เด็กมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศและบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544, หน้า 38-39) ให้แนวคิดว่า หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้และทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ หลักสูตรจึงเป็นเสมือนแบบแปลนสำหรับการเรียนการสอน

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 17-19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้โดยสรุปว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการศึกษาร่วมกัน นั่นคือหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของ การศึกษาของชาติไปแปลงเป็นการกระทำขั้นพื้นฐานในโรงเรียนหรือสถานศึกษา ถ้าจะกล่าวได้ว่า หลักสูตรคือหัวใจทางการศึกษาก็คงไม่ผิด เพราะถ้าปราศจากหลักสูตรเสียแล้วการศึกษาก็ย่อมดำเนินไม่ได้ และหลักสูตรยังมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน กล่าวคือ ถ้าหากไม่มีหลักสูตร ก็สอนไม่ได้เพราะไม่รู้จะสอนอะไร หรือถ้าจะสอนโดยคิดเอาเองก็จะเกิดความสับสน โดยที่อาจสอนซ้ำไปซ้ำมา ไม่เรียงลำดับตามที่ควรจะเป็น ผลการเรียนรู้อาจไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ ผู้เรียนเองก็จะมีอาการลำบากใจเพราะไม่ทราบว่าสิ่งที่เรียนไปนั้นสามารถนำไปเปรียบเทียบกับได้กับระดับใด

1. เป็นเอกสารของทางราชการ เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ปฏิบัติตามและเข้าใจตรงกัน
2. เป็นแผนการปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
3. เป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ
4. เป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของผู้เรียนตามจุดหมายของการศึกษา

5. เป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อให้ได้รับประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ชุมชน และสังคม

6. เป็นตัวกำหนดลักษณะและรูปแบบของสังคมในอนาคต และเป็นเครื่องชี้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศ

7. เป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานตามนโยบายของการจัดการศึกษา

พงษ์ศักดิ์ ฎุกาขาว (2540, หน้า 18-19) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตรย่อมเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครู
2. หลักสูตรย่อมเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงานและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
3. หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่าเด็กควรได้รับสิ่งใดบ้างที่เป็นประโยชน์แก่เด็กโดยตรงและแก่สังคม
4. หลักสูตรย่อมกำหนดว่า เนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่จะช่วยให้เด็กมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม
5. หลักสูตรย่อมกำหนดวิธีการดำเนินชีวิตของเด็กให้เป็นไปได้ด้วยความราบรื่นและผาสุก
6. หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะและเจตคติในอันที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศ

สันต์ ธรรมบำรุง (2527, หน้า 9-10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง
2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
3. หลักสูตรเป็นเอกสารของทางราชการเป็นบัญญัติของทางรัฐบาล เพื่อให้บุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาของรัฐบาลด้วย
5. หลักสูตรเป็นแผนดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษาที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแลติดตามผลให้เป็นไปได้ตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลด้วย

6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงาน และพัฒนาการของเด็กตามจุดหมายของการศึกษา

7. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตได้ว่าจะเป็นไปในรูปใด

8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะและความสามารถความประพฤตินี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมอันเป็นการพัฒนากำลังคน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติที่ได้ผล

9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษา 3 ระดับ คือ

1. ระดับประเทศ เป็นการชี้ให้เห็นถึงแนวทางการจัดการศึกษาโดยภาพและเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นแนวโน้มสังคมกับการจัดการศึกษาในอนาคต
2. ระดับสถานศึกษา ซึ่งนับได้ว่าหลักสูตรเป็นหัวใจและจุดเด่นของการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษานั้น ๆ
3. ระดับห้องเรียนซึ่งมีความสำคัญต่อการนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียนโดยตรง โดยมีรายละเอียดและเอกสารประกอบที่กำหนดแนวทางว่าจะสอนใคร เรื่องใด เพื่ออะไร

องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือการพัฒนาหลักสูตรได้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้

ชำระ บัวศรี (2542, หน้า 8-9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรพอสรุปได้ดังนี้

1. เป้าหมายและนโยบายการศึกษา (Education good and policies) หมายถึง สิ่งที่รัฐต้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา
2. จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum aims) หมายถึงผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร (Type and structure) หมายถึง ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์

4. จุดประสงค์ของวิชา (Subject objectives) หมายถึงผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นแล้ว

5. เนื้อหา (Content) หมายถึงสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มี รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

Saylor and Alexander (1974, p. 100) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย

1. แผน
2. ขอบเขตของหลักสูตร
3. การออกแบบหลักสูตร
4. รูปแบบการประเมินผล
5. ระเบียบการประเมินผล

Tyler (1949, p. 1 อ้างถึงใน ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2551, หน้า 48) ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ 4 ประการ ในการจัดทำหลักสูตรดังนี้

1. ความมุ่งหมายทางการศึกษาที่สถาบันต้องการให้บรรลุมีอะไรบ้าง
2. เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมาย จะต้องจัดประสบการณ์อะไรบ้าง
3. ประสบการณ์ที่กำหนดไว้สามารถจัดให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร
4. ทราบได้อย่างไรว่าบรรลุความประสงค์แล้ว

Taba (1962, p. 422) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของหลักสูตรไว้ว่า ต้อง ประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ
2. เนื้อหาสาระและประสบการณ์เรียนรู้
3. การประเมินผล

Beauchamp (1975, p. 107) ได้กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 4 ประการ

1. เนื้อหา
2. จุดมุ่งหมาย
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

นอกจากนี้ สุมิตร คุณานุกร (2532, หน้า 9) ได้ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมีอยู่ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation)

4. การประเมินผล (Evaluation)

จากการที่นักวิชาการแสดงความคิดเห็นดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย 1) ความมุ่งหมาย (Objectives) เป็นเสมือนการกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในลักษณะต่าง ๆ ที่พึงประสงค์อันก่อให้เกิดประโยชน์ในสังคมนั้น การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของสังคม 2) เนื้อหาสาระ (Content) เป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาไปสู่ความมุ่งหมายของหลักสูตร 3) การนำไปใช้ (Curriculum implementation) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นกิจกรรมที่จะแปลงหลักสูตร ไปสู่การปฏิบัติกิจกรรมนั้นมีหลายลักษณะ แต่กิจกรรมที่สำคัญที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอน 4) การประเมินผล (Evaluation) เป็นองค์ประกอบที่ชี้ให้เห็นว่าการนำหลักสูตร แปลงไปสู่ การปฏิบัติ นั้น บรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ หลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ข้อมูลจากการประเมินผลนี้จะ เป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

เจริญ จิตวารินทร์ (2547, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการเข้าค่ายภาษาอังกฤษไว้ว่า หมายถึง กระบวนการทางการศึกษา และสันตนาการนอกสถานที่ ของกลุ่มบุคคลในระยะหนึ่ง โดยอาศัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมเป็นสื่อในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สร้างสรรค์เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นคุณประโยชน์ในการพัฒนาร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา ทั้งนี้ โดยให้อยู่ในการควบคุม ดูแล กำกับของผู้นำที่เคยผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว การจัด กิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษทั้งในและนอกโรงเรียน เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดประสบการณ์ เรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ประสบการณ์ เจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมุ่งเน้นพัฒนาการและการนำเอาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ไปใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับ ระดับชั้นและวัฒนธรรมทางภาษาของเจ้าของภาษา

ศิริพันธ์ โรจนตมะ (2541, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษไว้ว่า เป็นการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนได้พัฒนา ความสามารถในการสื่อสารตามระดับภาษาที่เรียน และส่งเสริมให้สมาชิกค่ายพัฒนาความรู้

ความชำนาญทางภาษาในสถานการณ์จริง โดยเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินในการใช้ภาษา ซึ่งแฝงอยู่ในรูปของการใช้กิจกรรมทางภาษาและเกมต่าง ๆ

ศิริยา คณิวรานนท์ (2541, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของคำภาษาอังกฤษว่า เป็นการจัดประสบการณ์เรียนวิชาภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตร่วมกันเป็นกลุ่มในการฝึกภาษาในห้องเรียน โดยมีผู้ที่ผ่านการอบรม หรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือขณะร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารของนักเรียน โดยเน้นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานนอกห้องเรียน

เจลิยาศรี พิบุลชล (2535, หน้า 30) ได้ให้ความหมายของคำภาษาอังกฤษว่า หมายถึง คำที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษ โดยครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษามากที่สุด และใช้อุปกรณ์ในการใช้น้อยที่สุด หรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย เพื่อความสะดวกเนื่องจากเป็นการเรียนนอกสถานที่

ศิริญา ตระกูลสุ (2541, หน้า 7) กล่าวว่า คำภาษาอังกฤษคือ คำที่เป็นแหล่งสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางภาษา โดยเน้นการจัดบรรยากาศ ที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ภาษา นอกเหนือจากการเรียนในบรรยากาศเดิมของห้องเรียน และการนำภาษาอังกฤษมาเป็นสื่อกลางในการสื่อสารอันเป็นการพัฒนา ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน อีกทั้งผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น เป็นหมู่คณะ และนำมาซึ่งการพัฒนาทางจิตใจและสังคมของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คำภาษาอังกฤษ หมายถึง คำที่มีการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา ด้วยการฝึกฝนให้มีประสบการณ์ทางภาษา โดยการทำกิจกรรมทางภาษาและเกมต่าง ๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนานนอกห้องเรียน

ความมุ่งหมายและหลักการในการจัดคำภาษาอังกฤษ

โดยทั่วไปแล้วการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษก็เพื่อจัดประสบการณ์ทางภาษาให้เกิดแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีผู้กำหนดและสรุปจุดมุ่งหมายของการจัดคำภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

ศิริญา ตระกูลสุ (2541, หน้า 9; ศิริยา คณิวรานนท์, 2541, หน้า 13) ได้สรุปความมุ่งหมายของการจัดคำภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกภาษาอังกฤษและเรียนรู้วัฒนธรรมกับเจ้าของภาษาโดยตรง
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ (Fluency)

4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาแบบไม่รู้ตัว (Subconscious learning) คือ ในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมอย่างสนุกสนานนั้นก็มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารไปด้วยในเวลาเดียวกัน โดยผู้เรียนไม่ทราบว่าตนเองกำลังฝึกภาษาอยู่
5. เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาทางภาษา
6. เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
7. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาทางสังคม และอารมณ์
8. เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอยู่กับธรรมชาติ และบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และพักผ่อนในช่วงปิดเทอม

เจเลียวศรี พิบูลชล (2535, หน้า 30) ได้ระบุว่า จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายภาษาอังกฤษ มี 3 ประการ คือ

1. เพื่อเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในประสบการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นนอกห้องเรียน
2. เพื่อเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) กล่าวคือ ในขณะที่ผู้เรียนสนุกกับการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในเวลาเดียวกันการใช้ภาษาในระหว่างการทำกิจกรรมนี้เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ซึ่งนับเป็นการเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในภาษา
3. เพื่อความสนุกสนานในรูปแบบการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

สรุปความมุ่งหมายและหลักการจัดค่ายภาษาอังกฤษ คือ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เพื่อเพิ่มพูนความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษาในบรรยากาศการเรียนนอกห้องเรียน โดยใช้กิจกรรมทางภาษาที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว รวมไปถึงการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามระดับภาษาที่เรียนและส่งเสริมให้สมาชิกของค่ายได้พัฒนาความรู้ความชำนาญโดยเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินในการใช้ภาษา ซึ่งแฝงอยู่ในรูปของการใช้กิจกรรมทางภาษาและเกมต่าง ๆ

หลักการจัดกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

เจริญ จิตวารินทร์ (2547, หน้า 9-10) ได้กล่าวถึงหลักการจัดค่ายภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้าง พัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากประสบการณ์ตรง

2. มีการประชุมวางแผนร่วมกัน เพื่อกำหนดเนื้อหากิจกรรม ในการเข้าค่ายภาษาอังกฤษให้ชัดเจน โดยเนื้อหากิจกรรมที่จัดจะมุ่งเน้นการพัฒนาตนเองให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communication approach) ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้

3. กิจกรรมที่จัดควรเน้นกิจกรรม ที่หลากหลาย มีความหมายสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน สร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

4. กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำควรมีทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตัวเอง ความสามัคคี มนุษย์สัมพันธ์ และความเป็นผู้นำเพื่อนำไปสู่เจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

5. กิจกรรมทุกกิจกรรมที่จัด ควรมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่ม คอยดูแล ให้คำแนะนำ ปรึกษาระหว่างปฏิบัติกิจกรรม

6. กิจกรรมที่จัดควรคำนึงถึงความยากง่าย พื้นฐานด้านความรู้และประสบการณ์เดิม ในการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

7. จัดสภาพแวดล้อมที่สะดวก ปลอดภัยในด้านต่าง ๆ เช่น การเดินทาง ที่พัก อาหาร ค่าใช้จ่ายตลอดจนการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในลักษณะบูรณาการ (Integrated)

ประโยชน์และคุณค่าของการจัดกิจกรรมค่าย

เจริญ จิตวารินทร์ (เจริญ จิตวารินทร์, 2547, หน้า 12) ได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. การอยู่ร่วมกันในค่ายก่อให้เกิดการเรียนรู้ ฝึกความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีตามระบอบประชาธิปไตย โดยเด็กเป็นผู้กำหนดวิถีทางการเข้าร่วมกัน
2. การอยู่ร่วมกันภายในค่าย ให้ความสนุกสนาน โดยสอดแทรกความรู้ การแก้ปัญหา และทักษะชีวิตเข้าไป
3. ฝึกให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การจัดค่ายในช่วงปิดภาคเรียน เป็นต้น
4. ฝึกการปรับตัวทางสังคม
5. ฝึกการพัฒนานิสัยและบุคลิกภาพที่ดี
6. เสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่
7. ฝึกการดูแลตนเอง โดยฝึกให้รู้จักดูแลรักษาสุขภาพและความปลอดภัย
8. ฝึกการพัฒนาด้านความรัก ความเอื้ออาทรต่อกันและกัน
9. สร้างความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

10. เพื่อฝึกหัดและประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์

ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ

เจริญ จิตวารินทร์ (2547, หน้า 11) ได้แบ่งการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่ายพักแรม (Night camps) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 ค่ายพักแรมในโรงเรียน คือ ค่ายที่จัดให้นักเรียนพักแรม และทำกิจกรรมทางด้านภาษาอังกฤษ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน อย่างน้อย 2 วัน 1 คืน

1.2 ค่ายพักแรมนอกโรงเรียน คือ ค่ายที่จัดให้นักเรียนพักแรม และทำกิจกรรมทางด้านภาษาอังกฤษ หรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยใช้สถานที่ภายนอกโรงเรียน เช่น วนอุทยานแห่งชาติ บ้านพักตากอากาศ ฯลฯ ใช้เวลาอย่างน้อย 3 วัน 2 คืน

2. ค่ายกลางวัน (Day camps)

เป็นค่ายภาษาอังกฤษ ที่จัดให้นักเรียนทำกิจกรรม ด้านภาษาอังกฤษ หรือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง แบบไปเช้า เย็นกลับ เป็นเวลาอย่างน้อย 2 วัน โดยอาจจัดติดต่อกันหรือจัดสัปดาห์ละวันก็ได้ จะใช้สถานที่ภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ได้ตามแต่จะเห็นว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ศิริยา คณิทรานนท์ (2541, หน้า 10) กล่าวว่า การจัดค่ายภาษาอังกฤษนั้นสามารถจัดได้ทั้งแบบค่ายกลางวันและกลางคืน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษาและข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น สถานที่ จำนวนวิทยากร งบประมาณ และเวลา เป็นต้น

เสาวนีย์ เสนาสู (2529, หน้า 20) กล่าวว่า ค่ายกลางวันเหมาะกับเด็กเล็กที่อยู่ในวัยที่ไม่อาจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพักแรมได้ และพ่อแม่ยังไม่อาจวางใจปล่อยให้ไปค้างคืนที่อื่น ลักษณะการจัดกิจกรรมจะจัดเฉพาะกลางวัน โดยการพาเด็กไปยังสถานที่ที่เตรียมไว้จนกระทั่งถึงเวลาอันสมควรก็พากลับบ้าน

ลักษณะกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

เจริญ จิตวารินทร์ (2547, หน้า 13-15) แบ่งกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมด้านวิชาการ และกิจกรรมนันทนาการ

1. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เสริมหลักสูตรปกติ ควรเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าสำหรับนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถจัดได้ หรือจัดได้ค่อนข้างยากในเวลาเรียนปกติ การเข้าค่ายจึงเป็นการเปิด โอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่ และได้ประโยชน์จากการอยู่ค่ายอย่างเต็มที่ ซึ่งกิจกรรมมีหลายรูปแบบ คือ

1.1 การศึกษาดูงานในหน่วยงาน สถานที่ต่าง ๆ เป็นการเพิ่มประสบการณ์ตรง ได้แก่ นักเรียนจากแหล่งความรู้ปฐมภูมิ นักเรียนสามารถศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงได้ทันที ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดความคิดสร้างสรรค์ และก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนเพิ่มขึ้น

1.2 การศึกษา สำนวณธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ชุมชน

1.3 การบรรยายทางวิชาการ

1.4 กิจกรรมฝึกความคิดสร้างสรรค์ เช่น การให้นักเรียนอภิปรายฝึกทักษะทางภาษา โดยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถที่มีอยู่อย่างเสรี ทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่

1.5 ฝึกการสัมผัสกับนวัตกรรม ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างจริงจัง โดยเฉพาะ ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound laboratory)

1.6 กิจกรรมด้านวิชาการ จะเน้นให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ที่แปลกไป จากห้องเรียนปกติ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และได้รับความรู้ไปพร้อมกัน

2. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อความสนุกสนาน คลายความเครียด ส่งเสริมการแสดงออกซึ่ง ความรักสามัคคี และความเป็นผู้นำ กิจกรรมนันทนาการในค่าย ภาษาอังกฤษมักเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้อยู่ค่ายและสัมพันธ์กับการเรียน ได้แก่

2.1 การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ในภาคเช้า หรือตอนเย็น

2.2 เกม เช่น เกมผสมอักษร Yes or No การค้นหาความรู้จาก CD-Rom

2.3 การร้องเพลง พร้อมการแสดงท่าทางประกอบ เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาพัฒนาสมองและกล้ามเนื้อให้ทำงานสัมพันธ์กัน

3. กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ที่ให้ความรู้ทั่วไป เป็นการจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อที่แฝงไว้ ด้วยกิจกรรมนันทนาการจากสื่อที่แฝงไว้ด้วยความรู้และทักษะ เช่น ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ กิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมหรือเกม เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิด ทักษะ การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และการทำงานร่วมกันเป็นรายกลุ่ม และรายบุคคล เวลาในการจัด กิจกรรมนันทนาการ ควรเลือกให้เหมาะสม เช่น อาจใช้เวลาว่าง 5-10 นาที ก่อนหรือหลังกิจกรรม ทางวิชาการ สอดแทรกระหว่างกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด หรืออาจจัดเวลาไว้เฉพาะ เช่น ตอนกลางคืนหลังจากรับประทานอาหารเย็นแล้ว

ศิริยา คนิวรานนท์ (2554, หน้า 21-23) ได้แบ่งกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมุ่งฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในรูปกิจกรรมที่หลากหลาย

2. กิจกรรมด้านนันทนาการ เช่นการออกกำลังกาย การเต้นรำ การร้องเพลงที่มีท่าทางประกอบ การชมวีดิทัศน์ การเล่นเกมกองไฟ และการประกวดต่าง ๆ เป็นต้น

แบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม แบ่งได้เป็น 7 ประเภท

1. กิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking activities) เป็นกิจกรรมที่จัดในช่วงต้น ๆ ของกิจกรรมในวันแรก เพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องกันทำความรู้จักคุ้นเคยกัน และช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นต่อไป

2. กิจกรรมเพื่อฝึกทบทวนคำศัพท์ (Word games) เป็นกิจกรรมฝึกคำศัพท์ โดยคิดและพูดคำศัพท์ หรือประโยคที่มีคำศัพท์ และสร้างคำศัพท์ โดยการเรียงบัตร์ตัวอักษรตามคำที่กำหนดให้เป็นกิจกรรมทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วอย่างสนุกสนาน

3. กิจกรรมเพื่อฝึกโครงสร้างภาษา (Structure games) เป็นกิจกรรมที่ฝึกโครงสร้างประโยค พูดประโยคที่ถูกต้อง เช่น ให้ผู้เรียนแต่งประโยคที่ถูกต้อง ตามกาลเวลา (Tense) ได้เหมาะสม

4. กิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์ (Integrated games) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนในเวลาเดียวกัน

5. กิจกรรมที่ใช้สถานที่กลางแจ้ง (Out of classroom activities) เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่ร่วมในการจัดกิจกรรมที่ต้องการเนื้อหาที่กว้าง ๆ ซึ่งไม่สามารถจัดในห้องเรียนหรืออาคารได้

6. กิจกรรมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Out of classroom activities) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือมีการแก้ปัญหาพร้อมกัน โดยที่คนใดคนหนึ่งรู้ข้อมูลบางอย่าง ในขณะที่คนอื่นไม่รู้และต้องการสื่อสารด้วยการสนทนากันเพื่อให้ได้ข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน

7. กิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติ (Role play) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกทั้งกิริยาท่าทางตามบทบาท และแสดงการพูด ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสอนทักษะการฟัง การพูด การคิดเพื่อคำตอบ และการโต้ตอบสนทนาซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง อันจะเป็นการนำภาษาที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตจริง

ประพันธ์ศรี สุเสาร์จ (2540, หน้า 26-30) ได้กล่าวว่า กิจกรรมที่ใช้ในค่ายพักแรมนั้น มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องประกอบด้วย กิจกรรมทั้งในร่มและกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมทั้งประเภทเดี่ยวและกลุ่ม มีลักษณะดังต่อไปนี้
2. เป็นโปรแกรมที่ชาวค่ายแต่ละคน ได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีโอกาสได้ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม
3. เป็นโปรแกรมที่มีเวลาของการเล่น การทำงาน การพักผ่อนที่เหมาะสมและได้สัดส่วนพอเหมาะ ไม่มีโปรแกรมใดมากหรือน้อยเกินไป
4. เป็นโปรแกรมที่เนื้อหาของการศึกษาเป็นการปลูกฝังพฤติกรรม และบุคลิกภาพ การเล่นที่สมดุลกัน
5. โปรแกรมนั้นต้องคำนึงถึงสุขภาพ และความปลอดภัยของชาวค่ายซึ่งไม่ควรเป็นกิจกรรมที่หนักจนเกินไป และควรให้ชาวค่ายมีโอกาสพักผ่อนและมีอิสระ
6. การจัดวางโปรแกรมต้องเหมาะสมกับเพศและวัย ความต้องการและความสนใจ
7. ควรจัดโปรแกรมด้วยความประหยัด และสามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
8. โปรแกรมควรเกิดขึ้นจากความร่วมมือ การวางแผน การจัดการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันระดมความคิดในการเลือกกิจกรรมเพื่อพัฒนาและฝึกทักษะที่ต้องการ

กาญจนา นันทะดวง (กาญจนา นันทะดวง, 2542, หน้า 21-23) ได้ให้แนวทางของ ลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม
2. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนาน เพลิดเพลิน และสามารถฝึกใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างสมจริง

เฉลียวศรี พิบูลชล (2535, หน้า 30) กล่าวว่า ลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในค่าย ภาษาอังกฤษนั้น มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่yakต่อการจัดในห้องเรียน ต้องใช้เนื้อหาหรือต้องใช้เสียงซึ่งอาจ ครอบคลุมต่อห้องข้างเคียง หากจัดกิจกรรมในห้องเรียนปกติ
2. เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นความคล่องแคล่วทางภาษา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึก ใช้ภาษาโดยอาศัยรูปประโยคหรือคำศัพท์ที่เรียนมาอย่างอิสระ นับเป็นการเสริมแรงหรือทบทวนสิ่ง ที่ได้เรียนมา

3. เป็นกิจกรรมที่ครูมีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อยที่สุด (การพูด) และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษามากที่สุด

4. เป็นกิจกรรมที่ใช้อุปกรณ์น้อยที่สุดหรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย เพื่อความสะดวก เนื่องจากเป็นการเรียนนอกสถานที่

5. เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ซ่อนอยู่ในกิจกรรมที่สนุกสนาน

6. เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่มากที่สุด

เจดีย์วศรี พิบูลชล (2535, หน้า 39) ได้แบ่งกิจกรรมและเกมฝึกภาษา ที่ใช้ในคำย ภาษาอังกฤษออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย
2. กิจกรรมที่ใช้สถานที่ร่วมในการจัดกิจกรรม
3. กิจกรรมฝึกทบทวนคำศัพท์
4. กิจกรรมฝึกโครงสร้างภาษา
5. กิจกรรมเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่าน

รุ่งนภา ยาทอง (2534, หน้า 18-24) ได้แบ่งกิจกรรมการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การเล่นบทบาทสมมุติ (Role-play and simulations) เป็นการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มักพบในชีวิตประจำวัน เช่น การสนทนาระหว่างผู้ซื้อ กับพนักงานขาย ผู้เรียนสามารถเลือกบทบาท และถ้อยคำในการสนทนาได้ แต่ไม่ควรให้ผู้เรียนท่องจำมาจาก แบบเรียนเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวล และไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระ

2. การแสดงละคร (Drama) เป็นการแสดงบทบาท ในสถานการณ์สมมุติเพื่อเลียนแบบ การพูด สีหน้า ท่าทาง ตลอดจนการแต่งกายของบุคคลในสถานการณ์หนึ่ง หรือในยุคสมัยหนึ่ง ทักษะที่จำเป็นมากที่ต้องใช้ คือ ทักษะการพูด และการฟัง

3. เกมและการแก้ปัญหา (Games and problem-solving) เป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลาย ความตึงเครียด และฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการคิดอย่างมีเหตุผลโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองด้วย

4. เพลง (Songs) ผู้สอนควรเลือกเพลงที่นำมาสอน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และ ระดับความรู้ของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

เจดีย์วศรี พิบูลชล (2535, หน้า 39) กล่าวว่า หลักในการจัดกิจกรรมที่ใช้ในคำย ภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. ใช้ประโยชน์จากสถานที่ ในการจัดกิจกรรม เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต เนื่องจากผู้เรียนที่มาเข้าค่ายมาจากต่างห้องกันซึ่งอาจไม่คุ้นเคยกัน ดังนั้นกิจกรรมแรก ๆ ที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกันก่อน

2. กิจกรรมในแต่ละวันควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาส ลุก นั่ง เดิน สลับกันตลอดทั้งวัน

3. ควรนำกิจกรรมที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนมาให้ผู้เรียนได้ฝึก เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ การเต้นแอโรบิก ซึ่งอาจใช้วีดิทัศน์ประกอบหรือให้ครูเป็นผู้นำฝึก โดยครูจะต้องใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ในการออกคำสั่งซึ่งเป็นคำสั่ง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกภาษาไปด้วย อีกทั้งเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดที่ต้องใช้ภาษาตลอดทั้งวัน

4. ปัจจุบันวีดิทัศน์ชุดการสอนภาษาอังกฤษ ที่เป็นการ์ตูน หรือภาพยนตร์ ที่มีการจัดเสียงในฟิล์ม เป็นภาษาอังกฤษที่ครูสามารถหาได้ในท้องตลาด นำมาเปิดให้นักเรียนดูโดยครูมีกิจกรรมระหว่างการชม เช่น ตั้งคำถามเพื่อความเข้าใจ หรือตรวจสอบความเข้าใจ จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาจากเจ้าของภาษา

5. กิจกรรมในช่วงกลางคืนที่จัดให้ผู้เรียน นอกเหนือไปจากการจัดภาพยนตร์ ที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของผู้เรียนให้ชมแล้ว ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมเอง เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมุติ เป็นต้น

Marley and Duff (1980, pp. 32-37 อ้างถึงใน ฉวีราวรรณ จิตตรีนิศย์, 2552) ได้แบ่งกิจกรรมภาษาออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Introductory: Warming-up exercises, cooling-down exercis, group-formation exercises, verbal and non-verbal exercises)

2. กิจกรรมฝึกการสังเกต (Observation)

3. กิจกรรมการแปลความ (Interpretation)

4. กิจกรรมสร้างสรรค์และประดิษฐ์ (Creation and invention)

5. กิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ (Word-play)

6. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving)

7. กิจกรรมการใช้บทกวีและเพลงต่าง ๆ (The use of literary texts, poems and songs)

จึงพอจะสรุปได้ว่า กิจกรรมหรือเกมทางภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเพิ่มพูนความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษาตามระดับความสามารถ

ของตนทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง อันจะทำให้เกิดการนำภาษาจากชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตจริง กิจกรรมในช่วงต้นของค่ายควรเป็น กิจกรรมที่ง่าย ๆ ด้านสนทนาการ เช่น กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำ กิจกรรมอื่น ๆ และช่วยลดความกังวล ความเครียด และความตื่นเต็นของผู้เรียนก่อนจะทำกิจกรรม ด้านวิชาการที่ยากขึ้นไป

การสอนภาษาอังกฤษ

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้จัดแนวคิดในการสอนภาษาให้สอดคล้องกับลักษณะ ธรรมชาติของภาษา ตามความเชื่อทางจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ และสังคมวิทยาเป็น 4 แนวคิด ดังนี้ (กองวิจัยทางการศึกษา, 2538, หน้า 15-18)

1. แนวคิดกลุ่มประจักษ์นิยม (Empiricist) หรือกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยม ที่เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าและ แนวคิดทฤษฎีกลุ่มโครงสร้าง ที่เชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชิน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ ภาษา คือ ภาษาพูด มิใช่ภาษาเขียน เพราะการใช้ภาษาเริ่มต้นที่การพูด เด็กเรียนรู้การพูดโดยการเลียนแบบจากผู้ใหญ่ ในการสอนจึงควรเริ่มสอนจากการฟัง-พูดก่อน

1.1 ภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชิน ที่จะต้องมีการฝึกจนสามารถใช้ ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกพูดเลียนแบบผู้สอนบ่อย ๆ จนจำได้และสามารถนำมาใช้ได้ตอบได้

1.2 ภาษาแต่ละภาษามีโครงสร้างแตกต่างกัน ในการสอนจึงควรเตรียมบทเรียน ทั้งในด้านการออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มาก โดยเฉพาะในส่วนที่แตกต่างกัน

2. แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม (Rationalist) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ ที่เน้นการปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างของความรู้ที่ติดตัวมา และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต ที่เชื่อว่า เด็กมีความสามารถที่เข้าใจและเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้ยิน มาก่อน เนื่องจากภายในสมองมีกลไกที่จะวิเคราะห์ข้อมูล และสร้างกฎเกณฑ์การใช้ภาษาขึ้นได้ ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

2.1 ภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่าง ๆ จากกฎเกณฑ์ ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเพื่อจะได้มีพื้นฐานในการสร้าง ประโยคด้วยตนเอง

2.2 ไวยากรณ์ของทุกภาษามีลักษณะสากล มีโครงสร้างพื้นฐานคล้ายกัน ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่พบเห็นจนได้ความหมายที่แท้จริง

2.3 มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล จึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาและการสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ก่อน จึงฝึกให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก

2.4 การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลเป็นพฤติกรรมที่สะสมความรู้จนสามารถใช้ความรู้ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสอนจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ซักถามจนเกิดความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อตัวเอง

3. แนวคิดเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) เป็นแนวคิดที่เน้นความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นลักษณะเฉพาะที่ติดตัวมาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองมนุษย์จึงต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษา ก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมทางภาษา ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

3.1 ความรู้ความสามารถทางภาษา (Linguistic competence) เป็นศักยภาพทางภาษาของบุคคล ก่อนใช้ภาษาในลักษณะที่ต้องการ เช่น ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษาและความสามารถที่จะนำความรู้เกี่ยวกับภาษาไปใช้สื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

3.2 การแสดงพฤติกรรมทางภาษา (Linguistic performance) เป็นการนำความรู้ความสามารถทางภาษาที่บุคคลมีอยู่มาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การแสดงพฤติกรรมทางภาษาจะสะท้อนถึงระดับความรู้ความสามารถด้านภาษาของบุคคล ในการสอนตามแนวคิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่ว สามารถสื่อความหมายได้ตามความต้องการ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงชีวิตจริง

4. แนวคิดกลุ่มมนุษยนิยม (Humanistic approach) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมนุษยนิยม ที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนในแง่อารมณ์ ความรู้สึก คือ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนได้ดีถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระ ได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจ เกิดความรู้สึกสบายใจ ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน จัดสภาพห้องเรียน กิจกรรม และสื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเองไม่กังวลกับสถานการณ์การเรียน ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ คือ

4.1 ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเอง และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างอิสระ ลดการปกป้องตัวเองลง

4.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้มีบรรยากาศแห่งการยอมรับที่ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยจากความล้มเหลว การถูกลงโทษ คำวิจารณ์ การแข่งขัน และร่วมแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความสนใจ ความจำ จินตนาการ

4.3 เลือกกิจกรรม และสื่อที่ใช้ในห้องเรียน ให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมที่มีความหมาย และเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน

4.4 ในการดำเนินกิจกรรม ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านภาษาให้มากที่สุด เช่น เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน กิจกรรมที่สนุกสนานและผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้เรียนรู้

นอกจากนี้ นักทฤษฎีหลายท่านได้ให้แนวคิดต่าง ๆ ไว้ดังนี้

Stevens (1978, p. 125) ได้สรุปหลักสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การเตรียมตัวขั้นต้น เป็นขั้นการดึงดูความสนใจของผู้เรียนมายังจุดที่ต้องการจะสอนเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้

2. การสร้างนิสัยและการปรับนิสัย เป็นขั้นชักจูงให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ในสิ่งที่ตนกำลังเรียนอยู่ การเรียนรู้จะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนเห็นว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ ในชีวิตประจำวัน

3. การจัดลำดับ ควรให้ผู้เรียนฝึกการฟัง พูด อ่านและการเขียน ฝึกอ่านปากเปล่าเป็นกลุ่มก่อนอ่านเป็นรายบุคคลและฝึกฝนก่อนให้ทำงานตามลำพัง

4. สัดส่วนที่เหมาะสม เนื่องจากทักษะต่าง ๆ มีเทคนิคและวิธีสอนที่ไม่เหมือนกัน ฉะนั้น ในการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดการเรียนรู้ จะต้องรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติของทักษะนั้น ๆ

5. ความถูกต้อง การสอนเนื้อหาต่าง ๆ ควรเริ่มจากรูปธรรม และเริ่มจากสิ่งที่ย้ายไปหาสิ่งที่ยากเสมอ

Van Syoc (1963, p. 93) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. ขั้นดึงดูความสนใจ เป็นขั้นตอนที่ครูบอกผู้เรียนว่าจะสอนเรื่องอะไร เพื่อต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร ผู้สอนควรใช้เวลาสั้น ๆ และพูดสั้น ๆ

2. ขึ้นให้ตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟัง ได้เห็น และเข้าใจเรื่องที่เรียนมากขึ้น ครูควรให้ตัวอย่างเป็นปากเปล่าก่อนเขียนในกระดานดำ
3. ขึ้นสรุปเป็นหลักเกณฑ์ ในขั้นนี้ครูควรให้ผู้เรียนช่วยกับสรุปเองโดยใช้ภาษาที่ง่าย ๆ ครูเป็นผู้ที่ช่วยเหลือ หากผู้เรียนยังไม่สามารถสรุปเป็นกฎเกณฑ์ได้ ผู้สอนต้องให้ตัวอย่างเพิ่มเติม
4. ขึ้นการฝึก ถือว่าเป็นขั้นสำคัญ ควรให้เวลาเป็น 2 ใน 3 ของเวลาทั้งหมด การฝึกต้องให้ฝึกปากเปล่าก่อน เป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลแล้วแต่ความเหมาะสม ผู้สอนควรพูดเพียง 15% และผู้เรียนฝึกพูด 85% หลังจากฝึกปากเปล่าแล้วจึงฝึกอ่านและเขียนต่อไป
5. ขึ้นนำไปใช้เป็นการฝึกนำผู้เรียนออกนอกบทเรียนโดยสร้างสถานการณ์อื่น ๆ ที่แตกต่างจากในบทเรียนได้หรือไม่

จากแนวคิด ทฤษฎี กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักภาษาศาสตร์ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า เมื่อนำหลักทฤษฎีการรับรู้และเชื่อมโยงความคิดมาประยุกต์สู่การสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจะต้องจัดการเรียนรู้ต้องมีขั้นตอนหรือกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้และเชื่อมโยงความคิดในการเรียนรู้ไปสู่ทิศทางที่พึงประสงค์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2562 มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้ อันเป็นสากล รู้จักพึ่งตนเอง ใฝ่รู้ และเรียนรู้โดยยึดหลักการศึกษาดลอดชีวิตการมีส่วนร่วมของ สังคม และ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2562, หน้า 95) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีการพัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัยจนถึง แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีลักษณะเด่นชัด คือ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centred) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ เพื่อไปสู่สากล แนวทาง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีหลายแนวทางด้วยกัน ซึ่งแนวคิดทฤษฎีและวิธีสอนที่ได้รับความนิยมในการนำมาประยุกต์ใช้การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) การสอนเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking) การเรียนรู้ตามแนวคิด และทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative competence)

ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้สอนมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีผู้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ กัน ดังนี้

Widdowson (1978, p. 163) กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสารเป็นความรู้ที่ตระหนักถึงการใช้อย่างไรให้เหมาะสมตามสภาพแวดล้อมทางสังคม ทั้งนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้ทักษะทางภาษา (Linguistic skill) และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสาร

Miller (1990, pp. 58-71) ได้กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า หมายถึงความสามารถ 2 ด้านคือ

1. ความรู้ความสามารถในการนำระบบต่าง ๆ ของภาษาไปใช้ได้จริง ระบบของภาษาเหล่านี้ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (Syntactic) ระบบการออกเสียง (Phonology) และความหมาย (Semantic)

2. ความสามารถในการนำทักษะต่าง ๆ ไปใช้ได้จริง ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

Littlewood (1983, p. 6) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และหน้าที่ของการใช้ภาษานั้น ๆ ซึ่งความสามารถในการใช้ภาษาดังกล่าว ได้แก่

1. ความสามารถทางกฎเกณฑ์ทางภาษา (Linguistic competence)
2. ความสามารถในการแยกความแตกต่างระหว่างรูปแบบของภาษา (Forms) กับหน้าที่ในการสื่อสาร (Functions)
3. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategies)
4. ความสามารถในการใช้ความหมายของภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคม (Social-meaning)

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารเป็นความสามารถในการนำความรู้ทางภาษาในด้าน เสียง ศัพท์ ไวยากรณ์และทักษะทางภาษาไปใช้ได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล

องค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

Canale and Swain (1980, pp. 6-14) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีของภาษาหรือการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือหลักไวยากรณ์ (Linguistic or grammatical competence) ตลอดจนความหมายของเสียง ศัพท์ และไวยากรณ์

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์ สังคม (Sociolinguistic competence) คือความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย วัฒนธรรม สถานภาพทางสังคม และบทบาทของบุคคลในสังคม

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse competence) หมายถึงความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงข้อความที่สื่อความหมายทางภาษา (Utterances) เข้ากันได้ อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร (Strategic competence) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ เพื่อให้การสื่อสารบรรลุผล การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกในทางที่ใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด

หลักการและแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Morrow (1981, pp. 59-66) ได้เสนอหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ 5 ประการ ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนกำลังทำอะไร (Know what you are doing) กล่าวคือ ในการเรียนใด ๆ หรือการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะต้องมีจุดประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ นอกจากนั้นกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกการใช้ภาษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง

2. การแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้เท่ากับ การสอนรวมทั้งส่วนใหญ่ (The whole is more important than the sum of the part) การสอนแบบแยกส่วนเป็นส่วนย่อยโดยการอธิบายกฎเกณฑ์ไปที่ละส่วนไม่ได้เป็นลักษณะของการใช้ภาษาใน การสื่อสารที่แท้จริง ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาในระดับที่เหนือกว่าระดับประโยค ขึ้นไปและจะต้องเป็นการใช้ภาษาจริงในสถานการณ์จริง

3. กระบวนการในการสื่อความหมายมีความสำคัญเท่าเทียมกับรูปแบบในการสื่อความหมาย (The process are as important as the forms) เพื่อให้การฝึกรูปแบบของภาษาบรรลุตาม

เป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นกระบวนการฝึกควรอยู่ในลักษณะของกระบวนการสื่อสารซึ่งมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

3.1 ช่องว่างของข้อมูล (Information gap) ในชีวิตจริงของการสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนหรือมากกว่านี้ ฝ่ายหนึ่งทราบข้อมูล แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ทราบและต้องการที่จะทราบจึงเกิดการสื่อสารขึ้น การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ผู้สอนจึงควรจัดสถานการณ์ในลักษณะนี้คือ ทำให้เกิดช่องว่างของข้อมูล กระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อจะได้ทราบข้อมูลเป็นการปิดช่องว่างข้อมูล

3.2 การเลือก (Choice) ในการสื่อสารที่แท้จริง ผู้พูดมีสิทธิ์ที่จะเลือกถ้อยคำที่จะมาพูดตามความคิดของตนและเลือกรูปแบบภาษาที่เหมาะสมได้ ดังนั้นการฝึกในห้องเรียนครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้เลือกที่จะพูดหรือทำอะไรตามที่เขาคิด ผู้สอนไม่ควรกำหนดแน่นอนลงไปว่าจะให้ผู้เรียนตอบอย่างไร

3.3 การสะท้อนกลับ (Feedback) ในการสื่อสารกันนั้น ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายอยู่ในใจแล้วว่าตนต้องการพูดให้เกิดผลอย่างไร และถ้าคู่สนทนาได้ตอบตรงกับสิ่งที่ต้องการก็แสดงว่าการสื่อสารของเขาประสบความสำเร็จ นั่นคือข้อมูลย้อนกลับจากคู่สนทนาจะทำให้เขาทราบถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการสื่อสารในครั้งนั้น

4. การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติ (To learn it, do it) การสร้างพัฒนาการในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียนนั้นครูต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหลังจากที่ได้แนะนำกฎเกณฑ์ให้แก่ผู้เรียนแล้ว โดยครูควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นการผ่อนคลายและให้อิสระแก่ผู้เรียน เพราะการที่ผู้เรียนอยู่ในความควบคุมของครูตลอดเวลาจะเป็นการทำลายบรรยากาศในการสื่อสาร แต่ครูก็ไม่ควรปล่อยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาตัวเองตามลำพัง

5. ความผิดพลาดต่าง ๆ ไม่ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อความหมายเสมอไป (Mistakes are not always a mistake) ครูไม่ควรเคร่งครัดในข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น ใช้รูปแบบไวยากรณ์ผิด ออกเสียงผิด ในขณะที่นักเรียนสามารถที่จะสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน

Johnson (1982, pp. 163-175) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร 5 ประการ ดังนี้

1. The Information transfer principle เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปอีกทักษะหนึ่ง

2. The Information gap principle เป็นหลักการทำกิจกรรมที่คำนึงถึงสภาพในชีวิตจริงของการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่า โดยที่คนใดคนหนึ่งรู้ข้อมูลบางอย่าง ในขณะที่อีกคนหนึ่งไม่รู้และต้องสื่อสารความหมายกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ตนต้องการจะทราบ โดยนักเรียนทั้งสองคนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันและกัน

3. The jigsaw principle เป็นหลักการที่ผู้เรียนต้องนำข้อมูลที่ได้รับไปทำกิจกรรมต่อไป คล้ายลักษณะลูกโซ่กับผู้เรียนคนอื่น ทั้งนี้เนื่องจากภาระงานที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายจะมีความแตกต่างกัน

4. The task dependency principle เป็นหลักการที่ผู้เรียนจะต้องพึ่งพาอาศัยข้อมูลของกันและกันในการทำกิจกรรม โดยนักเรียนแต่ละคนจะต้องทำงานในส่วนของตนให้ดีที่สุดเพื่อส่งข้อมูลให้เพื่อไปทำงานต่อไป

5. The correction for content principle เป็นหลักการที่เน้นการสื่อสารอย่างถูกต้อง ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่รับมอบหมายเพื่อฝึกทักษะสื่อสาร ครูจะคอยดูว่านักเรียนสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องหรือไม่ โดยการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นครูควรแก้ไขข้อบกพร่องของการสื่อสารมากกว่าการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์

สมถวิล วิเศษสมบัติ (2528, หน้า 57) ได้กล่าวถึงหลักการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ (Learner-centered) ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้ภาษา ซึ่งอาจจะจัดอยู่ในรูปแบบของกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม

2. การเรียนภาษาเกิดจากการร่วมกิจกรรมที่ครูจัดให้ กิจกรรมทางภาษาจะต้องจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีสภาพใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย

3. กิจกรรมหรือแบบฝึก จะมีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการจัดกิจกรรมให้มีช่องว่างเพื่อการสื่อสาร (Information gap) เพื่อกระตุ้นและเร้าใจให้มีการสื่อสาร

4. การสอนมุ่งให้ความสำคัญทางด้านความหมาย (Meaning) และความสามารถในการสื่อสาร (Fluency) มิใช่รูปแบบ (Form) และความถูกต้อง (Accuracy)

5. การทดสอบเป็นการสอบการใช้ภาษาจริง มิใช่เป็นการทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

Paulston (1979, p. 194) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การฝึกสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในสังคม (Social formulas and dialogues) คือการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้บทสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในสังคม เช่น

การฝึกวิธีการทักทาย การลาจาก การแนะนำตนเอง เป็นต้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้ใช้รูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสม การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติให้นักเรียนได้ฝึกภาษา

2. กิจกรรมแก้ปัญหา (Problem solving activities) เป็นกิจกรรมที่สมมติสถานการณ์ให้นักเรียนแก้ปัญหาโดยครูจะให้นักเรียนแก้ปัญหาอย่างหนึ่งซึ่งจะมีแนวทางให้นักเรียนเลือกหลายอย่างในการแก้ปัญหา

3. การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านพฤติกรรมบางอย่างต่อเพื่อน ซึ่งจะถูกจัดอยู่ในบทบาทต่าง ๆ กิจกรรมบทบาทสมมตินี้อาจจะทำเพียงง่าย ๆ หรือเป็นกิจกรรมที่ได้รับการควบคุมหรือไม่มีการควบคุมเลยก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน รูปแบบของกิจกรรมบทบาทสมมติ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ สถานการณ์ บทบาทที่ให้และสำนวนที่ใช้พูด อนึ่ง การจัดบทบาทสมมติในระดับสูงควรให้ประสบการณ์พื้นฐานแก่นักเรียนก่อนเพราะกิจกรรมจะไม่เกิดประโยชน์ ถ้านักเรียนจะแสดงในสิ่งที่ตนเองไม่มีประสบการณ์

4. การใช้หน้าที่ของภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในสังคม (Community oriented tasks) คือการให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ฝึกใช้หน้าที่ของภาษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในสังคม เช่น การกรอกแบบฟอร์ม การถามสถานที่ การเขียนจดหมายในลักษณะต่าง ๆ

กิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะผู้สอนจะใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อน ๆ ในกิจกรรมเพื่อการสื่อสารคือ กิจกรรมซึ่งผู้เรียนมีจุดประสงค์และมีความต้องการที่จะสื่อสาร ซึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเอง โดยแสดงออกทางเนื้อหามากกว่ารูปแบบทางภาษา และสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละแบบได้ถูกต้องในขณะที่ผู้เรียนกำลังแสดงออกทางภาษาเพื่อสื่อความหมายอยู่นั้น ผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะและจะปล่อยให้แสดงออกอย่างเสรีคือ ไม่กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่จะนำมาใช้สื่อสาร (Harmer, 1982, pp. 166-167)

Littlewood (1983, p. 232) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ดังนี้ กิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีอยู่ 2 ชนิด กิจกรรมที่จัดตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสาร (Functional communicative activities) กิจกรรมนี้จะเน้นที่จุดประสงค์ที่จะสื่อสารเพื่อจะสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในบางครั้งอาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก แต่จะดูว่าสามารถจะสื่อสารได้ทันทีเมื่อจำเป็นได้ก็เพียงไร กิจกรรมที่จัดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction activities) คือกิจกรรมที่จัดเพื่อให้ใช้จริงกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม นอกจากผู้เรียนจะเลือกใช้ภาษาตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารแล้วผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน

ชีวิตประจำวันด้วย จากสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมให้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุดในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมทางภาษาขึ้นในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและได้แสดงออกทางภาษาและสามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเกิดจากตัวผู้เรียนเอง

หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดกระบวนการเรียนรู้จึงมุ่งฝึกทักษะการปฏิบัติ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตน เต็มตามศักยภาพ โดยจัดให้มีการประเมินควบคู่กับการเรียนการสอนตามสภาพจริง ใช้วิธีพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติก การสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการร่วมกิจกรรม

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-centred) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้น การจัดกระบวนการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดกระบวนการเรียนที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 128)

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ได้มีนักภาษาศาสตร์กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาที่สอง ไว้ดังนี้

ปัจจุบันแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับความสนใจกันมาก คือแนวคิดของ Krashen and Terrell (1983, p. 214) ซึ่งได้กล่าวถึงสมมติฐานในการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการซึมซับทางภาษา (The acquisition learning hypothesis) สมมติฐานนี้สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของคนเรามีอยู่ 2 ลักษณะ คือ การซึมซับทางภาษา (Language acquisition) และการเรียนภาษา (Language learning)

การซึมซับทางภาษาเป็นการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ที่มีกระบวนการคล้ายคลึง หรือเหมือนกับ การเรียนรู้ภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ คือเป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนจะไม่ได้คิดว่า กำลังเรียนรู้ภาษาอยู่ เพราะมุ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเท่านั้น การเรียนรู้ภาษาคำวิธีนี้ผู้เรียน

มักไม่รู้ตัวว่าได้เรียนกฎเกณฑ์ภาษา เพราะไม่มีการเน้นเรื่องกฎเกณฑ์ แต่ผู้เรียนจะรู้สึกได้ถึง ความถูกต้องของภาษา การเรียนรู้แบบนี้จึงมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติและไม่เป็นทางการ

การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งนับเป็นการเรียนรู้อย่างรู้ตัว เป็นการเรียนรู้ กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก ซึ่งผู้เรียนมักจะอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้ มีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ที่เรียนแต่กระบวนการเรียนด้วยวิธีนี้ไม่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เหมือนในชีวิตประจำวัน จึงเป็นแบบทางการ

2. สมมติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ (The natural order hypothesis) สมมติฐานนี้สรุปได้ว่าการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นไปอย่างมีขั้นตอนจะเรียนรู้โครงสร้าง บางอย่างก่อน โครงสร้างอื่น ๆ ตัวอย่าง เช่น เด็กจะเรียนรู้หน่วยคำประเภทพหูพจน์ /~s/ และที่แสดง กริยาที่กำลังดำเนินอยู่ /~ing/ ก่อนที่จะเรียนรู้หน่วยคำ /~s/ ที่แสดงความสอดคล้องระหว่างประธาน และกริยา และการใช้ /s/ ที่แสดงความเป็นเจ้าของ

3. สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกตรวจสอบทางภาษา (The monitor hypothesis) สมมติฐานนี้ มีสาระสำคัญว่าการซึมซับทางภาษาและการเรียนภาษานำไปใช้ประโยชน์ได้ต่างกัน การซึมซับ ทางภาษาทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) ส่วนการเรียนภาษามีประโยชน์เป็นกลไกตรวจสอบความถูกต้องของภาษา (Monitor) ใน ชีวิตประจำวันการเรียนภาษาซึ่งเป็นการเรียนกฎเกณฑ์ของภาษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อ ตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของภาษาโดยมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการคือ

3.1 ต้องมีเวลาเพียงพอสำหรับการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา โดยเฉพาะ ในการสนทนาทั่ว ๆ ไป มิฉะนั้น ถ้าไม่มีการตรวจสอบก็จะทำให้พูดช้าหรือเร็วเกินไป

3.2 ต้องมุ่งความสนใจไปที่รูปแบบภาษา (Form) หรือความถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ทางภาษาที่เรียนมาซึ่งในผู้พูดจะสนใจเนื้อหาที่จะพูดมากกว่า

3.3 ต้องมีความรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งกฎเกณฑ์ทางภาษาดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก จึงไม่อาจแน่ใจได้ว่าเรามีความรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาได้ครบถ้วน

4. สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The input hypothesis) สมมติฐานนี้ มีสาระสำคัญว่าปัจจัยหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียน สามารถเข้าใจได้หรือที่เรียกว่า Comprehensible Input ตามสมมติฐานนี้ผู้เรียนจะมีความก้าวหน้า ทางภาษาไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาในธรรมชาติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการซึมซับรับรู้อาณา ต้องจัด ประสบการณ์ทางภาษาที่มีความยากกว่าข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนมี ยกตัวอย่างเช่น ถ้าผู้เรียนมีระดับ ข้อมูลทางภาษาเป็น I การจัดประสบการณ์ต้องอยู่ในระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้สูงขึ้น ไป 1 ระดับ ซึ่งก็คือ I+1 นั่นเอง

5. สมมติฐานเกี่ยวกับผลกระทบด้านจิตใจ (The affective filter hypothesis) สมมติฐานนี้มีสาระสำคัญว่า ปัจจัยที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองคือปัจจัยด้านเจตคติ อาทิเช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้

จากสมมติฐาน 5 ประการนี้ อาจสรุปได้ว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นมีได้สองแบบ คือแบบซึมซับทางภาษาและแบบเรียนภาษา การเรียนรู้ทั้งสองแบบนี้ให้ผลที่แตกต่างกัน การเรียนแบบซึมซับทางภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว ส่วนการเรียนแบบเรียนภาษาจะช่วยในด้านการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

แนวทางในการประเมินผลการเรียนทางภาษาอังกฤษ

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึง แนวทางในการประเมินผลการเรียนทางภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้ การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ระบุไว้ว่า สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกันและเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวัดและประเมินทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตการศึกษา และระดับชาติ ตลอดจนการประเมินภายนอก เพื่อใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 24)

ลักษณะของการวัดและประเมินผล

การประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ควรมีลักษณะดังนี้

1. ต้องระบุสิ่งที่มุ่งประเมินให้ชัดเจน ผู้ประเมินต้องทราบว่าผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน ประกอบด้วย คุณลักษณะ (Traits) ที่สำคัญอะไรบ้าง เพื่อที่จะเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม
2. เลือกเทคนิคการวัดให้เหมาะสม ผู้ประเมินต้องเลือกเครื่องมือ รูปแบบคำถามที่ใช้ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะ หรือสมรรถภาพของผู้เรียน โดยเครื่องมือนั้นต้องให้ผลที่ถูกต้อง มีความเป็นปรนัยและสะดวกต่อการนำไปใช้
3. ควรใช้วิธีการวัดหลายอย่างประกอบกัน เนื่องจากเครื่องมือแต่ละชนิดมีข้อดี/ ข้อเสียที่แตกต่างกัน ผู้ประเมินจึงควรเลือกใช้วิธีการวัดหลายอย่างให้ครอบคลุมผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน และต้องทำการวัดหลาย ๆ ครั้ง
4. ควบคุมความคลาดเคลื่อนจากการวัดให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด การวัดคุณลักษณะใดก็ตาม จะมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้เสมอ ผู้ประเมินควรศึกษาถึงแหล่งของความคลาดเคลื่อนและพยายามขจัดให้เหลือน้อยที่สุด

5. ใช้สารสนเทศจากการประเมินสำหรับการตัดสินใจ การประเมินเป็นกระบวนการของการปรับปรุงและพัฒนาสิ่งที่ดีขึ้น การประเมินมิได้สิ้นสุดเมื่อทราบผลการประเมิน แต่การประเมินมีความสำคัญอยู่ที่การนำผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่ดีในการจัดการศึกษา และพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนการสอน

ประเภทของการวัดและประเมินการเรียนรู้

การวัดและประเมินเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมการวัดและการประเมิน ทำให้ผู้สอนได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และเป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนประโยชน์ต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพของการเรียนการสอน การวัดและการประเมินในกระบวนการเรียนการสอนสามารถแบ่งเป็นประเภทตามขั้นตอนหรือช่วงเวลาของการดำเนินการเรียนการสอน ได้ดังนี้

1. การวัดและประเมินก่อนเริ่มต้นการเรียนการสอน
2. การวัดและประเมินระหว่างการเรียนการสอน
3. การวัดและประเมินหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน

การวัดและประเมินระหว่างการเรียนการสอน

การวัดและประเมินระหว่างการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่กระทำเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนขณะที่การเรียนการสอนยังคงดำเนินอยู่ การวัดและประเมินผลประเภทนี้สามารถจำแนกออกเป็นการวัดและประเมินความก้าวหน้ากับการวัดและประเมินปัญหาอุปสรรคของการเรียนรู้

1. การวัดและประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ (Formative evaluation) เป็นการวัดและประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถหรือทักษะตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการสอนหรือไม่ เครื่องมือที่ใช้วัดอาจเป็นแบบสอบประจำหน่วย แบบสอบย่อย การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น สารสนเทศที่ได้จากการวัดและประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้จะช่วยบ่งชี้พัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้จะช่วยบ่งชี้พัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อทำการปรับปรุงการเรียน และเป็นข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอน เพื่อทำการปรับปรุงการสอน ตลอดจนใช้ในการตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดสามารถผ่านหรือไม่ผ่านจุดประสงค์ประจำหน่วย ถ้าทุกคนผ่าน จะได้ทำการสอนหน่วยต่อไป แต่ถ้าบางคนไม่ผ่านจะได้ทำการสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขจุดบกพร่องให้มีการเรียนรู้ที่เต็มเต็มที่ขาดหายไปทันทีหลังการสอน

2. การวัดและประเมินปัญหาอุปสรรคในการเรียนรู้ (Diagnostic evaluation) หลังจากจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขจุดบกพร่องของการเรียนรู้ระหว่างที่การเรียนการสอนยังคงดำเนินอยู่แล้ว ถ้าหากจุดบกพร่องหรือความล้มเหลวของการเรียนรู้ยังคงมีอยู่ ซึ่งการสอนซ่อมเสริมไม่สามารถ

แก้ไขหรือปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ก็ควรมีการศึกษาถึงอุปสรรคปัญหานั้นอย่างลึกซึ้ง โดยใช้แบบสอบถามวินิจฉัย (Diagnostic Test) แบบสอบถามชนิดนี้จะสร้างตามลำดับขั้นของตรรกศาสตร์ สำหรับการคิดที่ถูกต้องในการแก้ปัญหานั้นแล้วให้ผู้เรียนทำเพื่อสืบค้นถึงสาเหตุของปัญหา เพราะในเรื่องนั้นปัญหาอาจมีแหล่งที่เกิดแตกต่างกัน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนสิ่งแวดล้อม เนื้อหาวิชา ผู้สอน เป็นต้น โดยอาจมีการใช้เทคนิคการสังเกตและสัมภาษณ์ประกอบการสืบค้นปัญหา สารสนเทศที่ได้จากการวัดและประเมินปัญหาอุปสรรคในการเรียนรู้จะทำให้ทราบถึงสาเหตุแห่งปัญหาอุปสรรคของการเรียนรู้นั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถทำการปรับปรุงแก้ไขได้ตรงจุด เช่น การปรับปรุงยุทธวิธีการสอน การหามาตรการสอนเสริม การจัดเรียงลำดับขั้นของเนื้อหา และวิธีการสอนที่เหมาะสม เป็นต้นการประเมินระหว่างเรียนเป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูได้วางแผนไว้หรือไม่ ทั้งนี้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องของผู้เรียน และส่งเสริมผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถให้เกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ การประเมินผลระหว่างเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. วางแผนการเรียนรู้และการประเมินผลระหว่างเรียน ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้และแนวทางการประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งในแผนการเรียนรู้ควรระบุภาระงานที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2. เลือกวิธีการประเมินที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทั้งนี้วิธีการประเมินที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการประเมินระหว่างเรียน ได้แก่ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ ทักษะและความสามารถ ตลอดจนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันเป็นผลจากการเรียนรู้ ตามที่ผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ วิธีการประเมินที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ในการประเมินระหว่างเรียน มีดังนี้

- 2.1 การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล ได้แก่

- 2.1.1 การถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียน

- 2.1.2 การสนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เรียน

- 2.1.3 การสนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน

- 2.1.4 การสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติ

- 2.1.5 การอ่านบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียน

- 2.1.6 การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้าน พร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ

- 2.2 การประเมินจากการปฏิบัติ

เป็นวิธีการประเมินที่ผู้สอนมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใด การประเมินการปฏิบัติผู้สอนต้อง

เตรียมการในสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ 1) ภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ (Tasks) 2) เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) วิธีการประเมินการปฏิบัติจะเป็นไปตามลักษณะงาน ดังนี้

2.2.1 ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคล/ กลุ่ม จะประเมินวิธีการทำงานตามขั้นตอนและผลงานของผู้เรียน

2.2.2 ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติเป็นปกติในชีวิตประจำวัน จะประเมินด้วยวิธีการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้เรียน

2.2.3 การสาธิต ได้แก่ การให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนด เช่น การใช้เครื่องมือปฏิบัติงาน การทำกายบริหาร การเล่นดนตรี จะประเมินวิธีการและขั้นตอนในการสาธิตของผู้เรียนด้วยวิธีการสังเกต

2.2.4 การทำโครงการ การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ผู้สอนต้องมอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติโครงการอย่างน้อย 1 โครงการ ในทุกช่วงชั้น ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องกำหนดภาระงานในลักษณะของโครงการให้ผู้เรียนปฏิบัติในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งใน 4 รูปแบบ ต่อไปนี้ โครงการสำรวจ โครงการสิ่งประดิษฐ์ โครงการแก้ปัญหาหรือการทดลองศึกษาค้นคว้า และโครงการอาชีพ วิธีการประเมินผลโครงการ ควรประเมิน 3 ระยะ คือ

2.2.4.1 ระยะก่อนทำโครงการ โดยประเมินความพร้อมการเตรียมการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน

2.2.4.2 ระยะทำโครงการ โดยประเมินการปฏิบัติจริงตามแผนวิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ และการปรับปรุงงานระหว่างปฏิบัติ

2.2.4.3 ระยะสิ้นสุดการทำโครงการ โดยประเมินผลงานและวิธีการนำเสนอผลการดำเนินโครงการ

2.2.4.4 การกำหนดให้ผู้เรียนทำโครงการ สามารถทำได้ 3 แบบ คือ

1) โครงการรายบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติงานตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ

2) โครงการกลุ่ม เป็นการทำให้โครงการขนาดใหญ่และซับซ้อน ต้องให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันหลายด้านช่วยกันทำ การประเมินโครงการควรเน้นการประเมินกระบวนการกลุ่ม

3) โครงการผสมระหว่างรายบุคคลกับกลุ่ม เป็นโครงการที่ผู้เรียนทำร่วมกันแต่เมื่อเสร็จงานแล้ว ให้แต่ละคนรายงานผลด้วยตนเอง โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือจากสมาชิกในกลุ่ม

การประเมินการปฏิบัติงานดังกล่าวมาข้างต้น ผู้สอนจำเป็นต้องสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ประกอบการปฏิบัติ เช่น 1) แบบวัดภาคปฏิบัติ 2) แบบสังเกตพฤติกรรม 3) แบบตรวจสอบรายการ 4) เกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

2.3 การประเมินสภาพจริง

การประเมินสภาพจริงเป็นการประเมินจากการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยงานหรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ จะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง จึงเป็นงานที่มีสถานการณ์ซับซ้อน และเป็นองค์รวมมากกว่างานปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนทั่วไปวิธีการประเมินสภาพจริงไม่มีความแตกต่าง จากการประเมินจากการปฏิบัติ เพียงแต่อาจมีความยุ่งยากในการประเมินมากกว่า เนื่องจากเป็นสถานการณ์จริง หรือต้องจัดสถานการณ์ให้ใกล้เคียง จึงจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนมาก เพราะจะทำให้ทราบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ว่ามีจุดเด่นและข้อบกพร่องในเรื่องใด อันจะนำไปสู่การแก้ไขที่ตรงประเด็นที่สุด

2.4 การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน

การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน เป็นวิธีการประเมินที่ช่วยส่งเสริมให้การประเมินตามสภาพจริง มีความสมบูรณ์สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนมากขึ้น โดยการให้ ผู้เรียน ได้เก็บรวบรวมผลงานจากการปฏิบัติจริง ทั้งในชั้นเรียนหรือในชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ตามสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มาจัดแสดงอย่างเป็นระบบโดยมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็น ความพยายาม เจตคติ แรงจูงใจ พัฒนาการ และสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้ของผู้เรียน การวางแผน ดำเนินการประเมินด้วยแฟ้มผลงานที่สมบูรณ์ จะช่วยผู้สอนให้สามารถประเมินจากแฟ้มสะสมงาน แทนการประเมินจากการปฏิบัติจริงได้

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ชรีณี เดชจินดา (2535, หน้า 6) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกนึก คิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการ ของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหาก ความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง สง่า วุฒิรงค์ (2540, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จ ตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ปริญญา จเรรัชต์ (2546, หน้า 3) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึงทำที่ความรู้สึกหรือทัศนคติ ในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติร่วมปฏิบัติหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

โดยผลตอบแทนที่ได้รับรวมทั้ง สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิด
ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

จากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าวพอสรุปความได้ว่าความพึงพอใจเป็นทัศนคติ
อย่างหนึ่ง ที่เป็นนามธรรมเป็นความรู้สึกส่วนตัวทั้งทางด้านบวกและลบขึ้นอยู่กับ การได้รับ
การตอบสนองเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรม ในการแสดงออกของบุคคลที่มี ผลต่อการเลือกที่จะ
ปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

วิชย เหลืองธรรมชาติ (2531, หน้า 9) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจว่า
ความพึงพอใจมีส่วน เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ คือพึงพอใจจะเกิดขึ้น ได้ก็ต่อเมื่อ
ความต้องการของมนุษย์ได้รับการ ตอบสนองซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการ
ขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

สุเทพ พานิชพันธุ์ (2541, หน้า 5) ได้สรุปถึงสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคล
เกิดความ ความพึงพอใจไว้ดังนี้ 1) สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุได้แก่เงินสิ่งของเป็นต้น 2) สภาพทางกาย
ที่ปรารถนา คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิด
ความสุขทางกาย 3) ผลประโยชน์ทางอุดมคติหมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
ผลประโยชน์ทางสังคม คือความสัมพันธ์อันดีมิตรกับผู้ร่วมกิจกรรมอันจะทำให้เกิดความผูกพัน
ความพึงพอใจและสภาพการอยู่ร่วมกันอันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือ
ความมั่นคงในสังคมซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม
ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีที่ชอบที่พอใจหรือที่ประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับ
โดย สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจบุคคลทุกคนมีความต้องการ
หลายสิ่งหลายอย่าง และมีความต้องการหลายระดับซึ่งหากได้รับการตอบสนองก็จะก่อให้เกิด
ความพึงพอใจ การจัดการเรียนรู้ใด ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจการเรียนรู้จะต้อง
สนองความต้องการของผู้เรียนทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจที่สำคัญสรุป
ได้ดังนี้ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ Maslow (1970, p. 324) เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับ
การยอมรับอย่างกว้างขวางโดยตั้งอยู่บนสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนี้

1. ลักษณะความต้องการของมนุษย์ ได้แก่

1.1 ความต้องการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับขั้นความสำคัญโดยเริ่มระดับ
ความต้องการขั้นสูงสุด

1.2 มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอเมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนอง

แล้วก็มีความต้องการ สิ่งใหม่เข้ามาแทนที่ เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่จูงให้เกิดพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น แต่จะมี ความต้องการในระดับสูงเข้ามาแทนและเป็นแรงจูงใจ ให้เกิดพฤติกรรมนั้น

1.4 ความต้องการที่เกิดขึ้นอาศัยซึ่งกันและกันมีลักษณะควบคู่คือเมื่อความต้องการ อย่างหนึ่งยังไม่หมดสิ้น ไปก็จะมีความต้องการอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมา

2. ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับ ได้แก่

2.1 ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการ เบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิตเช่นความต้องการอาหาร น้ำอากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของ คนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับ การตอบสนอง

2.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการ ความมั่นคงปลอดภัยในปัจจุบัน และอนาคตซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

2.3 ความต้องการทางสังคม (Social or belonging needs) ได้แก่ความต้องการที่จะ เข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคมความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

2.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง (Esteem needs) เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความ ส า เร็ จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระภาพ และเสรีและการ เป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

2.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self actualization needs) เป็นความต้องการระดับสูงของ มนุษย์ส่วนมากจะเป็นการนี้ก็อยากจะเป็นอยากจะได้ตาม ความคิดเห็นของตัวเอง แต่ไม่สามารถแสวงหาได้ (Maslow, 1970, pp. 69-80)

การวัดความพึงพอใจ

ปริญญา จเรรัชต์ (2546, หน้า 5) กล่าวว่า มาตรการวัดความพึงพอใจสามารถกระทำ ได้ หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถามโดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบ ความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระคำถาม ดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่นการบริการการบริหารและเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และ วิธีการที่ดีที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออก จากการพูดกิริยาท่าทางวิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) เป็นสรรภาพของสมองในด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากประสบการณ์ทั้งทางตรงทางอ้อมจากครู นักการศึกษาจึงได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมทั้งความรู้ความสามารถหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากประสบการณ์การเรียนการสอน ทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ

ไพศาล หวังพานิช (2526, หน้า 9) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ว่า เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอนเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นจากการฝึกอบรมสั่งสอนโดยตรง คือ พฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนของเด็ก ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินค่า

เดโช สวานานนท์ (2512, หน้า 3) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามจากการลงแรงเพื่อมุ่งในจุดหมายปลายทางที่ต้องการหรืออาจจะหมายถึงความสำเร็จที่ได้รับแต่ละด้าน

อารมณั เพชรชื่น (2527, หน้า 46) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะความรู้ความสามารถของบุคคลที่มีการพัฒนาขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้การฝึกฝนและการอบรมจนประสบความสำเร็จในด้านความรู้ทักษะ และสรรภาพทั้ง 6 ด้าน คือ 1) ความรู้ ความจำ 2) ความเข้าใจ 3) การนำไปใช้ 4) การวิเคราะห์ 5) การสังเคราะห์ 6) การประเมินค่า

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) ได้แบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดหมาย และลักษณะสาระที่จัดการเรียนรู้ สามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะสาระ ดังนี้

1. การวัดผลด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในรูปแบบของการกระทำจริงเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การงาน เป็นต้น การวัดผลแบบนี้ จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance test)

2. การวัดผลด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา อันเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียน อันรวมถึงพฤติกรรมความสามารถด้านต่าง ๆ สามารถวัดผลได้ โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement test) Bloom (1976, pp. 139-159) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านความรู้ความคิด (Cognitive domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ ทางด้านสติปัญญาและสมอง ประกอบด้วย พฤติกรรม 6 ด้าน ดังนี้

2.1.1 ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถระลึกถึงเรื่องราวประสบการณ์ที่ผ่านมา

2.1.2 ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ การแปลความ การตีความ การขยายความของเรื่องได้

2.1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้หรือหลักวิชาที่เรียนมาแล้วในการสร้างสถานการณ์จริง ๆ หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

2.1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ หรือวัตถุประสงค์ของเพื่อต้องการค้นหาเหตุเบื้องต้น หาความสัมพันธ์ระหว่างใจความ ระหว่างส่วนรวมระหว่างตอน ตลอดจนหาหลักการที่แฝงอยู่ในเรื่อง

2.1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้มาจัดระบบใหม่เป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม มีความหมายและประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม

2.1.6 การประเมินค่า หมายถึง การวินิจฉัยคุณค่าของบุคคลเรื่องราว วัตถุประสงค์ของอย่างมีหลักเกณฑ์

2.2 ด้านความรู้สึก (Affective domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต และพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่าง ๆ ของนักเรียน

2.3 ด้านการปฏิบัติการ (Psycho-motor domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น สามารถวัดได้ทั้งด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติและการวัดทางด้านเนื้อหาโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน ดังนี้

ด้านความรู้ความคิด (Cognitive domain) โดยวัดพฤติกรรมด้านความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์และการประเมินค่า

ด้านความรู้สึก (Affective domain) พฤติกรรมด้านนี้ เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการ ในด้านความสนใจ คุณค่าความซาบซึ้งและเจตคติต่าง ๆ ของนักเรียน

ด้านการปฏิบัติการ (Psycho-motor domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติ และการดำเนินการ

ลักษณะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเรียนรู้ที่ผ่านมารเราสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ แต่ว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีหลายลักษณะดังต่อไปนี้

ไพศาล หวังพานิช (2523, หน้า 137) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน สามารถวัดได้ 2 แบบ คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในรูปแบบการกระทำจริง ให้เป็นผลงานการวัดแบบนี้ต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536, หน้า 146-147) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้เป็น 2 พวก คือ

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหน บกพร่องตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดความพร้อมที่จะได้เรียนในบทเรียนใหม่ ขึ้นอยู่กับความต้องการของครู

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากครูผู้สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีจึงสร้างเกณฑ์ปกติ ของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบ บอกรวิธสอบและยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วยทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน มีวิธีการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรม

ที่สอนไปแล้ว จะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ซึ่งควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ความรู้ความจำ
- 2.2 ความเข้าใจ
- 2.3 การนำไปใช้
- 2.4 การวิเคราะห์
- 2.5 การสังเคราะห์
- 2.6 การประเมินค่า

บุญชม ศรีสะอาด (2532, หน้า 8-9) ได้แบ่งลักษณะของเกณฑ์การประเมินผล ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์ที่ใช้สำหรับตัดสินว่า ผู้เรียนมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดเพื่อให้ตรงตามจุดประสงค์ซึ่งเป็นหัวใจของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร สร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร สามารถจำแนกผู้เรียนตามความเก่งอ่อนได้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐานซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถวัดได้ที่แสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคล เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดความรู้เนื้อหาวิชา ผู้ประเมินต้องมีการวางแผนการดำเนินการสร้างที่เป็นระบบ มีความรู้ ในด้านเนื้อหา เขียนข้อคำถามที่ตรงประเด็น ตลอดจนสามารถตรวจสอบคุณภาพแต่ละข้อได้ดังที่ อูทุมพร จามรมาน (2540, หน้า 27) กล่าวถึงการสร้างข้อสอบที่เป็นระบบนั้นมีขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุจุดมุ่งหมายในการทดสอบ
2. การระบุเนื้อหาให้ชัดเจน
3. การทำตารางเนื้อหาจับคู่จุดมุ่งหมายในการทดสอบ
4. การทำน้ำหนักร
5. การกำหนดเวลาสอบ
6. การกำหนดจำนวนข้อหรือคะแนน
7. การเขียนข้อสอบ

8. การตรวจสอบข้อสอบที่เขียนขึ้น

9. การทดลองใช้ แก้ไข ปรับปรุง

ในการกำหนดจุดประสงค์เพื่อเขียนข้อความวัดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้น ได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

Bloom (1976, p. 123) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นของความรู้ใช้ในการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านความรู้ความคิดไว้ 6 ขั้น ดังนี้

1. ความรู้ความจำ หมายถึง การระลึกหรือท่องจำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วโดยตรง ในขั้นนี้รวมถึง การระลึกถึงข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ไปจนถึงกฎเกณฑ์ ทฤษฎีจากตำรา ดังนั้นขั้นความรู้ความจำจึงจัดได้ว่าเป็นขั้นต่ำสุด

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะจับใจความสำคัญของเนื้อหาที่ได้เรียนหรืออาจแปลความจากตัวเลข การสรุป การย่อความต่าง ๆ การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่าเป็นขั้นที่สูงกว่าการท่องจำตามปกติอีกขั้นหนึ่ง

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ดังนั้นในขั้นนี้จึงรวมถึงความสามารถในการเอา กฎ โทษณ์หลักสำคัญ วิธีการนำไปใช้ การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่า นักเรียนจะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดีเสียก่อนจึงจะนำความรู้ไปใช้ได้ ดังนั้น จึงจัดอันดับให้สูงกว่าความเข้าใจ

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะแยกแยะเนื้อหาสาระวิชาลงไปเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เหล่านั้น เพื่อที่จะได้มองเห็นหรือเข้าใจความเกี่ยวข้องต่าง ๆ ในขั้นนี้จึงรวมถึงการแยกแยะหารส่วนประกอบย่อย ๆ หาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ เหล่านั้น ตลอดจนหลักการสำคัญต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง การเรียนรู้ในขั้นนี้ถือว่าสูงกว่าการนำไปใช้ และต้องเข้าใจทั้งเนื้อหาและโครงสร้างของบทเรียน

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะนำเอาส่วนย่อย ๆ มาประกอบกันเป็นสิ่งใหม่ การสังเคราะห์จึงเกี่ยวกับการวางแผน การออกแบบการทดลอง การตั้งสมมุติฐาน การแก้ปัญหาที่ยาก ๆ การเรียนรู้ในระดับนี้ เป็นการเน้นพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ ในอันที่จะสร้างแนวคิดหรือแบบแผนใหม่ ๆ ขึ้นมา ดังนั้น การสังเคราะห์เป็นสิ่งที่สูงกว่าการวิเคราะห์อีกขั้นหนึ่ง

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำพูด นิยาย บทกวี หรือรายงานการวิจัย การตัดสินใจดังกล่าว จะต้องวางแผนอยู่บนเกณฑ์ที่แน่นอน เกณฑ์ดังกล่าวอาจจะเป็นสิ่งที่นักเรียนคิดขึ้นมาเอง หรือนำมาจากที่อื่นก็ได้ การเรียนรู้ในขั้นนี้ ถือว่าเป็นการเรียนรู้ขั้นสูงสุดของความรู้ความจำ

เจตคติ

ความหมายของเจตคติ

Collins (1970, p. 68) ให้ความหมายเจตคติ คือการที่บุคคลตัดสินในสิ่งต่าง ๆ ว่าดี-ไม่ดี เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ยอมรับได้-ยอมรับไม่ได้

Rokeach (1970, p. 10) ให้ความหมายเจตคติ คือการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใดผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

Belkin and Hkydell (1979, p. 13) ให้ความหมายเจตคติ คือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนอง ในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ และสิ่งต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และคงที่

จากแนวคิดของนักการศึกษา พอสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง สภาพความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน เป็นต้น ซึ่งเจตคติทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

องค์ประกอบของเจตคติ

Feldman (1994, pp. 489-490) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติ มี 3 ประการ ดังนี้

1. การรู้ (Cognition) ประกอบด้วย ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ เช่น ทัศนคติต่อลัทธิคอมมิวนิสต์ สิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้ก็คือ จะ ประกอบด้วย ความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่าน่าเชื่อถือหรือไม่น่าเชื่อถือ ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึง ความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมายทัศนคตินั้นจึงจะเหมาะสมที่สุด ดังนั้น การรู้และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

2. ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ นั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกดีดิ่งยัดมั่น ซึ่งอาจกระตุ้นให้มีปฏิกิริยาตอบโต้ได้ หากมีสิ่งขัดกับความรู้สึกมากกระทบ

3. แนวโน้มพฤติกรรม (Action tendency) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติ ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือหรือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำลาย หรือทำร้าย เป้าหมายนั้นเช่นกัน

คุณลักษณะของเจตคติ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544, หน้า 367) เจตคติมีคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้
2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง มีทั้งบวก และ

ลบ

3. เจตคติ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 อย่าง คือ องค์ประกอบทางปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive component) องค์ประกอบเชิงความรู้สึก (Affective component) และ องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral component)

4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวก เป็น ลบหรือลบเป็นบวก

5. เจตคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ

6. สังคมประภคิต มีความสำคัญต่อพัฒนาการเจตคติของเด็ก โดยเฉพาะเจตคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม

จากความเห็นของนักการศึกษา สรุปได้ว่า ลักษณะของเจตคติเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ มีทั้งทางบวกและทางลบและสามารถ เปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้เจตคดียังมีผลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการแสดงออกอีก

การเปลี่ยนแปลงเจตคติและหลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

Belkin and Skydell (1979, p. 124) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติและหลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ไว้ดังนี้

การเปลี่ยนแปลงเจตคติมี 2 ทาง

1. การเปลี่ยนแปลงในทางเดียวกัน (Congruent change) หมายถึง เจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะเพิ่มมากขึ้นในทางบวก แต่ถ้าเจตคติเป็นไปในทางลบก็เพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง (Incongruent change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะลดลงและไปเพิ่มทางลบ

หลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

หลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หรือการเปลี่ยนแปลงไป คนละทางนั้น มีหลักการว่า เจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันเปลี่ยนได้

ง่ายกว่าเจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปคนละทาง เพราะการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันมีความมั่นคง ความคงที่มากกว่าการเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่อไปนี้

1. ความสุดขีด (Extremeness) เจตคติที่อยู่ปลายสุดเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่รุนแรงนัก เช่น ความรักที่สุดและความเกลียดที่สุดเปลี่ยนแปลงยากกว่าความรักและความเกลียดที่ไม่มากนัก
2. ความซับซ้อน (Multicomplexity) เจตคติที่เกิดจากสาเหตุเดียวกันเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเกิดจากหลาย ๆ สาเหตุ
3. ความคงที่ (Consistency) เจตคติที่มีลักษณะคงที่มาก หมายถึงเจตคติที่เป็นความเชื่อฝังใจ เปลี่ยนแปลงยากกว่าเจตคติทั่วไป
4. ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง (Interconnectedness) เจตคติที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะที่เป็นไปในทางเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่มีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้าม
5. ความแข็งแกร่งและจำนวนความต้องการ (Strong and number of wants served) หมายถึง เจตคติที่มีความจำเป็นและความต้องการในระดับสูง เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่แข็งแกร่งและไม่อยู่ในความต้องการ
6. ความเกี่ยวเนื่องกับค่านิยม (Centrality of related values) เจตคติหลายเรื่องเกี่ยวเนื่องจากค่านิยมความเชื่อที่ค่านิยมนั้นดีน่าปรารถนา และเจตคติสืบเนื่องจากค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการชุดการสอนและชุดฝึกอบรมสรุปได้ว่าชุดการสอนและชุดฝึกอบรมนั้น ช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นสามารถแก้ปัญหาการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเอกสารและสื่อประสมเป็นเครื่องมือช่วยสอน

ชัชวาล คัมภีร์วัฒน์ (2539, หน้า 89) ศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อจับใจความสำคัญด้วยเทคนิคการพิมพ์โดยคอมพิวเตอร์ พบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.78/ 80.17 และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กรองกาญจน์ วิลาสิริสถาพร (2540, หน้า 95-97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำนาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ 80/ 80 ผู้คว้าได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำนาม โดยทดลองหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งกับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ระดับละ 10 คน รวม 30 คน ทดลองแบบกลุ่มเล็กกับนักเรียนทั้ง 3 ระดับ ๆ 30 คน รวม 90 คน เพื่อปรับปรุงบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพ 84.89/ 80.0 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปใช้แสดงว่าสื่อมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้กับการเรียนการสอนได้

อรุณี ตฤณประภาส (2540, หน้า 89-91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ที่ใช้หนังสือเรียนชุด English Is Fun และ On the Springboard ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้หนังสือเรียนชุด English Is Fun และ On the Springboard ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบการฟัง การพูดการอ่านและการเขียน ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำและคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบการอ่านและการเขียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

วรางคณา พระลัทธิรักษา (2541, หน้า 79-80) ได้ทำการศึกษาคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดียเรื่อง คำศัพท์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ อ่าน-เขียน (อ.022) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดีย เพื่อสอนคำศัพท์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ อ่าน-เขียน มีประสิทธิภาพ 94.12/ 85.23

ปัญญา บุรณะนนทสิริ (2541, หน้า 97-99) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านพุทธรักษา และเปรียบเทียบความก้าวหน้า การเรียนรู้ของเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงานกระทรวงศึกษาธิการที่ผ่านการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมกับวิธีการบรรยายปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ชุดฝึกอบรมเรื่อง ประชาสัมพันธ์และมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานผลการศึกษาปรากฏว่า ชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 82.33/ 8.66 กลุ่มที่เรียนจากชุดฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการบรรยายปกติ

ศิริพันธ์ โรจนุตมะ (2541, หน้า 85-86) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ค่าใช้จ่ายเรื่อง ค่าใช้จ่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรม เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากการศึกษ พบว่า นักเรียน จำนวน 26 คน จากนักเรียนที่เข้าค่ายทั้งหมด 31 คน มีพัฒนาการ ในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น และนักเรียนทุกคนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ศิริยา คณิวรานนท์ (2541, หน้า 78-79) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการศึกษ พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แก่นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

รัตนารณ โปธิทอง (2544, หน้า 99-100) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปะ สุพรรณบุรี จากการศึกษ พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉัฐมน กลั่นทิพย์ (2545, หน้า 84-85) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในการสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังการเอนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ 80.11/ 80.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

สุวัฒนา เกษวงษ์ (2546, หน้า 98-100) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสื่อ ประสมเกี่ยวกับความรู้และทักษะพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สำหรับครู-อาจารย์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโคราช โดยมีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสื่อประสม เกี่ยวกับความรู้และทักษะพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสำหรับครู-อาจารย์วิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีโคราช 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกอบรมแบบสื่อประสม ที่พัฒนาขึ้น 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของครู-อาจารย์ระหว่างก่อนและหลัง การฝึกอบรมและ 4) เพื่อศึกษาเจตคติของครู-อาจารย์ที่มีต่อการฝึกอบรมด้วยชุดฝึกอบรมแบบสื่อ ประสมโดยตั้งเกณฑ์

ฉัตรลักษณ์ เอกนัยน์ (2548, หน้า 75-77) ได้ศึกษากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ การฟัง-พูดเพื่อ การสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษา พบว่า หลังจากการเข้าค่ายภาษาอังกฤษแล้วความสามารถ ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากการเข้าค่ายภาษาอังกฤษแล้วเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนการเข้าค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกิจกรรมที่จัดในค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

สุริยา ต้นทอง (2549, หน้า 79-82) ได้ศึกษา กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญโรจน์ราษฎร์รังสฤษฎ์) ผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ให้สูงขึ้นหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงมาก

หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ (2552, หน้า 98-102) ได้ศึกษา การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเข้าร่วมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสูงกว่่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุนิตา โขมิตชัยวัฒน์ (2555, หน้า 102-104) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.12 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 80.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/ 75

มณฑิธร ชัยประเสริฐ (2559, หน้า 110-112) ได้ศึกษา ผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/ 70 คือ 73.07/ 75.94 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยต่างประเทศที่กล่าวถึงเจตคติและแรงจูงใจว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

Kharmar (1971, pp. 103-111) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในประเทศคูนา ผลการสำรวจ พบว่า ความสนใจในการเรียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้น ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนและชนิดของเนื้อหาที่ใช้สอนว่าสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

Jakobovits (1971, p. 85) ได้ทำการศึกษา ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศของนักวิจัยหลายท่าน และได้สรุปผลการวิจัยเหล่านั้นว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่มีความถนัดทางการเรียน ก็สามารถที่จะเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่างไม่ยากนัก ถ้าผู้เรียนนั้นมีทัศนคติและแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาต่างประเทศ

Elkin (2003, pp. 75-80) ได้ศึกษาถึงผลการใช้แบบฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและผลสัมฤทธิ์ทางกลไกของนักเรียนระดับ 3 จากโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง คน กลุ่มควบคุม คน โดยใช้การสอนตามหนังสือกับคู่มือครูและการเรียน โดยฝึกไวยากรณ์ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัย พบว่า

1. เพศและระดับความสามารถของนักเรียนจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านกลไกทางภาษาและด้านการใช้ภาษา
2. ผลสัมฤทธิ์ทางด้านกลไกทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ คือ กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านกลไกทางภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมแต่ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการใช้ภาษาไม่มีความแตกต่าง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐาน

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาหาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาสร้างหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษซึ่งมีแนวทางในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ดังนี้

ศึกษาเนื้อหาของหลักสูตร

ผู้วิจัยศึกษาภาษาที่จำเป็นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา จากสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหน้าที่ของภาษาของครูสอนภาษาอังกฤษ จากตำราของ Coniam and Falvey (2002, pp. 235-236) แล้วสังเคราะห์เพื่อให้ได้หน้าที่ของภาษาที่จำเป็นสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยคัดเลือกหน้าที่ของภาษาที่สอดคล้องกัน เพื่อใช้ออกแบบหลักสูตรในขั้นตอนที่ 2

ผู้วิจัย คัดเลือกหน้าที่ของภาษาที่สอดคล้องกันสำหรับนำมาใช้สอบถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในขั้นสำรวจความต้องการการฝึกอบรม ได้แก่หน้าที่ภาษาต่อไปนี้

- 1) Greeting 2) Introduce yourself 3) Introduce someone else 4) Thanking 5) Praising
- 6) Agreeing/ Disagreeing 7) Apologizing 10) Describing 11) Explaining 12) Classroom expressing 13) Expressing dislike 14) Expressing preferences 17) Giving example 20) Offering
- 21) Persuading 22) Questioning 23) Responding to question 24) Refusing 25) Requesting

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและค้นคว้ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่เหมาะสมทั้งความรู้ทางภาษาทักษะทางสังคม โดยศึกษากิจกรรมทางภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำราต่าง ๆ เช่น The practice of English language teaching (Harmer, 1983, pp. 155-158) Speaking for the classroom (Holmes, & Rahe, 1967, pp. 201-204) ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดค่ายภาษาอังกฤษ รวมทั้งกิจกรรมค่ายที่เหมาะสมดังเช่น งานวิจัยของ มณเฑียร ชัยประเสริฐ (2559,

หน้า 175; สุนิตา โหมยชัยวัฒน์, 2555, หน้า 187; หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ, 2552, หน้า 87; นิธิวดี โพธิ์จักร, 2549)

ศึกษา แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร ของ Tabá (1962, p.12) ของ Saylor, Alexander and Lewis (1981, pp. 28-39) และของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533, หน้า 1-23) การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ทำให้มีแนวคิดหลักสูตรการฝึกอบรมเป็น 4 ขั้นตอน คือ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม การตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตร การประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรม

การวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นพื้นฐาน ขั้นนี้เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนมีขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 สังกัด การศึกษา 2562 จำนวน 450 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการพัฒนาการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
4. การสร้างเครื่องมือ ดังนี้
 - 4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการจัดค่าภาษาอังกฤษ
 - 4.2 สร้างแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลสำรวจสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการจัดค่าภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
 - 4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะ
 - 4.4 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง

เชิงเนื้อหา (Content analysis) รวมทั้งความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อคำถาม แล้วนำมา
หาค่าดัชนีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ (IOC) มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแบบสอบถาม ใช้ค่าดัชนี
ความสอดคล้อง (Index of item object congruence: IOC) คำนวณได้จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

R หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของข้อคำถามมีค่า 1.00

1. นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถาม แล้วไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
หาได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha
coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่า เท่ากับ 0.87

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
จำนวน 30 คน ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและรวบรวมแบบสอบถาม
ได้ 30 ฉบับ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ใช้สถิติ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพรรณนาความ (Content analysis)

การจัดกระทำข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการใน
การพัฒนาการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจความสมบูรณ์ ได้แบบสอบถาม
30 ฉบับ การตรวจและบันทึกข้อมูลแยกออกเป็น 3 ส่วน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบ
แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินสภาพปัจจุบันและ
ความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

บันทึกข้อมูลเป็นรายชื่อโดยใช้คะแนนที่ได้จากการประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และแปลผลตามมาตราประมาณค่าที่กำหนดไว้ นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียงและตอนที่ 3 ข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปประเด็นสำคัญจากข้อเสนอแนะ นำเสนอข้อมูลด้วยการเขียนบรรยาย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษและการจัดค่ายภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เพื่อการวิจัยมาสรุป วิเคราะห์หาค่าร้อยละเพื่อออกแบบ โครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการเขียนโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 เกี่ยวกับการดำเนินการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การสร้างโครงร่างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ
2. การตรวจสอบโครงร่างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษโดยผู้เชี่ยวชาญ
3. การปรับปรุงโครงร่างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษหลังการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ
4. การตรวจสอบโครงร่างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ
5. การปรับปรุงโครงร่างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ

การสร้างโครงร่างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำข้อมูลพื้นฐานจากตอนที่ 1 มากำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. หลักการและเหตุผลของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากปัญหาและความต้องการจากข้อมูลที่ได้ในตอนที่ 1 มากำหนดเป็นหลักการและเหตุผลของหลักสูตรและเป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นหลักการและเหตุผลของหลักสูตรฝึกอบรม กล่าวคือได้มา กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ ไว้เพื่อพัฒนาทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าค่ายภาษาอังกฤษไปประยุกต์ ใช้

ในการจัดการเรียนการสอนและในสถานการณ์จริง ผู้วิจัยคาดว่าเมื่อดำเนินการถ่ายภาษาอังกฤษตามหลักสูตรผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. โครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรม ในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมครั้งนี้ผู้วิจัยพิจารณาเนื้อหาสาระให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม กำหนดเป็น 4 หน่วย ดังต่อไปนี้

3.1 หน่วยที่ 1 Local food of Ayutthaya province

3.1.1 Healthy food

3.1.2 Ingredients

3.1.3 Junk food

3.1.4 Herbal drink

3.2 หน่วยที่ 2 The weather in Ayutthaya province

3.2.1 Season

3.2.2 Temperature

3.2.3 Weather

3.2.4 Types of Wind

3.3 หน่วยที่ 3 English for daily life

3.3.1 Greeting, Good bye

3.3.2 At restaurant

3.4 หน่วยที่ 4 Famous place in Ayutthaya

3.4.1 Travelling

3.4.2 Temple

หลังจากคัดเลือกกิจกรรมหลักทั้ง 4 กิจกรรม แล้วผู้วิจัยคัดเลือกกิจกรรมภาษาที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความพร้อมสำหรับปฏิบัติกิจกรรมสำหรับการปฏิบัติกิจกรรมหลัก กำหนดให้มีกิจกรรมย่อยในแต่ละกิจกรรมผู้วิจัยจึงศึกษาวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของกิจกรรมทักษะทางภาษา คำศัพท์ ไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง แนวทางการจัดกิจกรรม ระยะเวลาที่ใช้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมย่อยใน กิจกรรมหลักเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรมหลักในแต่ละกิจกรรม คือ 1) เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับการจัดค่ายภาษาอังกฤษ 2) เป็นกิจกรรมที่ใช้ภาษาไม่ซับซ้อน 3) เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ 4) เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที

ซึ่งกิจกรรมย่อยทางภาษาการเข้าค่ายภาษาอังกฤษที่เหมาะสมและคัดเลือก ดังนี้

1) กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice breaking activities) 2) กิจกรรมฝึกทบทวนคำศัพท์ (Vocabulary

activities) 3) กิจกรรมฝึกการใช้โครงสร้างทางภาษา (Structure activities) 4) กิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์ (Integrated skill activities) 5) กิจกรรมสอดแทรก (Fillers)

ในแต่ละหน่วย ประกอบด้วย ส่วนต่าง ๆ ดังนี้ 1) คำอธิบายหน่วยการทำกิจกรรม เป็นการอธิบายสาระสำคัญของหน่วยการทำกิจกรรมแต่ละหน่วย 2) วัตถุประสงค์การเข้าค่าย เป็นการแสดงถึงสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เข้าค่ายหลังจากการเข้าค่าย 3) เนื้อหาของหลักสูตรเข้าค่าย เป็นเนื้อหาที่กำหนดไว้ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วย 4) กิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้แก่ การทำกิจกรรมเกม เพลง การอภิปรายกลุ่ม การนำเสนอรายงานกลุ่ม รายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม 5) สื่อการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ เป็นสื่อที่ใช้ประกอบการเข้าค่าย ได้แก่ ใบความรู้หน่วยที่ 1-4 ใบงานหน่วยที่ 1-4 แบบประเมินผลงาน โปรแกรม Power point เครื่องคอมพิวเตอร์ 6) การวัดและการประเมินผลการกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นการประเมินผลหลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การวัดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดค่ายภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษในการสื่อสารสำหรับการเข้าค่าย การสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จากการแสดงความคิดเห็น การถามคำถาม การตอบคำถาม การร่วมทำกิจกรรม

4. กิจกรรมการค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระของหลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแต่ละหน่วย โดยการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้ไปตามสถานการณ์เรียนรู้ที่หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษกำหนดไว้ แต่ละหน่วยกิจกรรมดังกล่าว ประกอบด้วย การทำกิจกรรม เกม เพลง การนำเสนอรายกลุ่มและรายบุคคล การระดมสมอง เป็นต้น กิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษเน้นให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีส่วนร่วม

5. สื่อการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดสื่อการเข้าค่ายให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และกิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ สื่อที่ใช้ ประกอบด้วย คู่มือค่ายภาษาอังกฤษ แผนการดำเนินการจัดค่ายภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความรู้ความสามารถในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ แบบประเมินผลงาน เครื่องคอมพิวเตอร์

6. การวัดและประเมินผลการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดการวัดและประเมินผล การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ดังนี้

6.1 การประเมินผลก่อนการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้แก่ การวัดความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

6.2 การประเมินผลระหว่างการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสังเกตการณ์เข้าร่วมกิจกรรม การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น

6.3 การประเมินผลหลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้แก่ การวัดความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ประเมินผลจากแบบทดสอบการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ การประเมินความพึงพอใจในหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ

การตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากสร้างโครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำโครงสร้างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ก่อนนำหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษไปใช้ โดยมีรายละเอียดของการดำเนินงานดังนี้

1. การเลือกผู้เชี่ยวชาญสำหรับการประเมินโครงสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกผู้เชี่ยวชาญสำหรับการประเมิน โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม จำนวน 5 คน ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- 1.1 เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
- 1.2 เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร
- 1.3 เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล
- 1.4 เป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. จุดประสงค์ของการประเมิน

2.1 เพื่อประเมินความเหมาะสมโครงสร้างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ ประเมินว่าหลักการและเหตุผลของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ โครงสร้างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เพียงใด

2.2 เพื่อประเมินความสอดคล้องในแต่ละองค์ประกอบของโครงสร้างหลักสูตรเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตร

3. เครื่องมือในการประเมิน

3.1 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เป็นข้อความเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด โดยแต่ละระดับกำหนดค่าคะแนนดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3.2 แบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เป็นข้อความเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง 3 ระดับ คือ สอดคล้อง ไม่น่าใจ และไม่สอดคล้อง โดยกำหนดคะแนนของแต่ละระดับไว้ดังนี้

มีความคิดเห็นสอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น +1
มีความคิดเห็นไม่น่าใจ	กำหนดคะแนนเป็น 0
มีความคิดเห็นไม่สอดคล้อง	กำหนดคะแนนเป็น -1

4. การสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินโครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการ สร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ กำหนดประเด็นที่ต้องการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วเขียนเป็นข้อคำถาม

4.2 นำแบบประเมินที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าครอบคลุมประเด็น ที่ควรตรวจสอบหรือไม่ ทั้งประเด็นการประเมิน ลักษณะคำถามและความชัดเจนของภาษาที่ใช้

4.3 ปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.4 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบเนื้อหาและ ความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ และนำมาปรับปรุงให้เป็นแบบประเมินฉบับสมบูรณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษผู้วิจัย เป็นผู้ประสานในการนำเสนอโครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ และแบบประเมิน โครงสร้าง หลักสูตรคำภาษาอังกฤษ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตอบโดยอิสระ และขอคำแนะนำเพิ่มเติม จากผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรแล้ว

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณา ความเหมาะสมและความสอดคล้องมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 การพิจารณาความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของ คะแนนความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117)

เหมาะสมมากที่สุด	อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ย	4.50-5.00
เหมาะสมมาก	อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ย	3.50-4.49

เหมาะสมปานกลาง	อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ย	2.50-3.49
เหมาะสมน้อย	อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49
เหมาะสมน้อยที่สุด	อยู่ในช่วงคะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49

การกำหนดเกณฑ์ความเหมาะสมของหลักสูตรคือ หากข้อใดมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรเท่ากับหรือมากกว่า 3.50 ถือว่า หลักสูตรมีคุณภาพเหมาะสมไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข และหากข้อใดมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรเท่ากับหรือน้อยกว่า 3.49 ถือว่า มีคุณภาพไม่เหมาะสม ต้องปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

6.2 การประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแต่ละองค์ประกอบหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of item-objective congruence: IOC ของแต่ละข้อตามจากสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่า ใช้ได้

สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ถ้าหากข้อใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .50 ถือว่า มีความสอดคล้องไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข และหากข้อใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า .50 ถือว่า ไม่สอดคล้องต้องปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษหลังการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์การปรับปรุง คือ เมื่อผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยคำนึงถึงพื้นฐานของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษด้วย

การตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ

หลังจากปรับปรุงหลักสูตรคำภาษาอังกฤษตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้ว ผู้วิจัยนำโครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ ไปให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน เป็นผู้ที่สมัครใจและ

เต็มใจเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษาที่ใช้ และจับเวลาในการทำกิจกรรม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้หลักสูตรคำภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้จริงขั้นที่ 3

การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หลังจากการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์ขึ้น คือได้ปรับปรุง เนื้อหา และกิจกรรม คำภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมและปรับปรุงหลักสูตร

ในขั้นนี้ เป็นการนำหลักสูตรฝึกคำภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริง โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงทดลอง แล้วนำผลจากการทดลองใช้หลักสูตรหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ ไปปรับปรุง ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

จุดมุ่งหมายของการหลักสูตรหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการออกแบบกิจกรรมคำภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หลังการฝึกอบรม

แบบแผนการทดลอง

การทดลองใช้หลักสูตรคำภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ใช้กระบวนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experiment research) ใช้แผนการทดลองรูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest design) ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการทดลอง ไว้ดังนี้

O_1 x O_2

เมื่อ	O_1 แทน	การสอบที่จัดทำก่อนทดลอง
	x แทน	การจัดกระทำทดลอง
	O_2 แทน	การสอบที่จัดทำหลังทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ปีการศึกษา 2562

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตรคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา

1. หลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย

1.1 หลักการและเหตุผลของหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ โครงสร้างหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเข้าคำภาษาอังกฤษ สื่อการเข้าคำภาษาอังกฤษ การวัดและประเมินผลการเข้าคำภาษาอังกฤษ

1.2 เอกสารประกอบการฝึกอบรม ได้แก่ คู่มือการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 Local food of Ayutthaya province หน่วยที่ 2 The weather in Ayutthaya province หน่วยที่ 3 English for daily life หน่วยที่ 4 The famous places in Ayutthaya province ในแต่ละหน่วย ประกอบด้วย คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และกิจกรรมสอดแทรก 5 กิจกรรม

2. แบบทดสอบวัดความรู้ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับคำภาษาอังกฤษ และกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ปีการศึกษา 2562 เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ และเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก มีวิธีการให้คะแนนเป็นรายข้อ คือตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1 ศึกษา วิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ เพื่อนำมากำหนดเป็นเนื้อหาสำหรับสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

2.2 สร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบให้มีจำนวนข้อมากพอที่จะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดที่กำหนดไว้ จำนวน 30 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้และคุณภาพของแบบทดสอบ

2.5 หาคุณภาพของแบบทดสอบ เป็นรายข้อ โดยการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (x) โดยการหาค่าความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ Try out กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แล้วนำไปหาค่าความยากง่ายด้วยวิธีการนำจำนวนคนที่ตอบถูกในข้อนั้นหารด้วยจำนวนคนที่ตอบถูกทั้งหมด โดยถือเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าความยาก ใช้เกณฑ์ความยากของข้อสอบกำหนดไว้อยู่ระหว่าง .20-.80 สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกข้อนั้น เมื่อเทียบกับจำนวนที่ตอบคำถาม ข้อนั้นถูก ซึ่งแทนสัญลักษณ์ด้วย p

$$p = R/N$$

เมื่อ R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้สอบทั้งหมด

ค่าความยาก จะมีค่าตั้งแต่ .00-1.00 ถ้า p เข้าใกล้ 1.00 แสดงว่าข้อสอบนั้นง่าย แต่ถ้าวัด p เข้าใกล้ 0 แสดงว่าข้อสอบนั้นยาก การแปลความหมายค่า p ใช้เกณฑ์ ต่อไปนี้

$p = .00-.19$ หมายถึง ข้อสอบยากเกินไป

$p = .20-.39$ หมายถึง ข้อสอบค่อนข้างยาก

$p = .40-.59$ หมายถึง ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ

$p = .60-.80$ หมายถึง ข้อสอบค่อนข้างง่าย

$p = .81-1.00$ หมายถึง ข้อสอบง่ายเกินไป

และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ r ด้วยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม Item to total correlation ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน Pearson product moment correlation coefficient โดยกำหนดเกณฑ์ ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ถือว่า

มีอำนาจจำแนกใช้ได้ ประสิทธิภาพของข้อสอบ ในการจำแนกผู้สอบออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 สัญลักษณ์ที่ใช้คือ r

$$r = (R_u - R_l) / N I^2$$

เมื่อ R_u แทน จำนวนกลุ่มสูงที่ตอบถูก

R_l แทน จำนวนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

N แทน จำนวนผู้สอบทั้งหมด

ค่า r มีค่าตั้งแต่ -1.00 ถึง +1.00 ถ้าค่าเป็น + แสดงว่ากลุ่มสูงตอบถูกมากกว่ากลุ่มต่ำ
 แต่ถ้าค่าเป็น - แสดงว่ากลุ่มสูงตอบถูกน้อยกว่ากลุ่มต่ำ

2.6 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 200) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.79

3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอน
 ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 พระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าค่าย
 ภาษาอังกฤษจากเอกสารและงานวิจัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการกำหนดประเด็นในการสร้าง
 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ
 ประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลเพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบข่ายเนื้อหา
 ของแบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ มาใช้เมื่อสิ้นสุดการอบรม

3.3 นำเครื่องมือไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมดูแลนิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ
 แนะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

4. แบบประเมินเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอน
 ภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นการแสดงความรู้สึก มีขั้นตอนการจัดทำ ดังนี้

4.1 กำหนดจุดประสงค์และขอบข่ายของเจตคติที่ต้องการวัด

4.2 สร้างข้อคำถามวัดเจตคติของครูตามจุดประสงค์ที่กำหนด เป็นแบบมาตราส่วน
 ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ได้แก่ 5 เห็นด้วยมากที่สุด, 4 เห็นด้วยมาก, 3 เห็นด้วยปานกลาง
 2 เห็นด้วยน้อย และ 1 ไม่เห็นด้วย จำนวน 10 ข้อ

4.3 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาคุณิพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

4.4 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

(Content validity) ตรวจสอบสอดคล้องด้านความตรงกับจุดประสงค์ ความเหมาะสมของ
ข้อความ และการใช้ภาษา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อ
(Index of item objective congruence: IOC)

4.5 นำแบบประเมิน ไปทดลองกับนักเรียน ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

4.6 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมิน โดยนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (Alpha-coefficient) ของความเชื่อมั่น ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ
และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 200) ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85

4.7 การพิจารณาผลการประเมินเจตคติ กำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่คะแนนเฉลี่ย
3.50 ขึ้นไป

การดำเนินการทดลอง

1. การเตรียมการก่อนการใช้หลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยเตรียมการทดลองใช้หลักสูตร ดังนี้

1.1 ติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 เพื่อเสนอโครงการ ประสานงานเกี่ยวกับ กำหนด วัน เวลา สถานที่
ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อชี้แจง ทำความเข้าใจกับครูผู้สอน

1.2 ประสานงานกับวิทยากรที่เป็น Master trainers ขอความอนุเคราะห์เป็นวิทยากร
การจัดค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษแต่ละหน่วยซึ่งผู้วิจัยได้ประสานกับวิทยากร
เกี่ยวกับหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ กำหนด วัน เวลา สถานที่ ในการเป็นวิทยากรค่ายภาษาอังกฤษ

1.3 ทำหนังสือจากบัณฑิตด้วยวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือให้ครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้เข้ารับการฝึกอบรม ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

1.4 ทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ถึงผู้บังคับบัญชาของวิทยากรทุกท่านเพื่อเชิญ
วิทยากรไปเป็นวิทยากรตามวัน เวลา สถานที่ที่กำหนด

1.5 ทำหนังสือจากบัณฑิตด้วยวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เพื่อขออนุญาตให้บุคลากรเข้าค่าย
ภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และ โรงเรียนนครหลวงพิบูล เพื่อใช้
สถานที่ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

1.6 จัดเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ ประกอบการเข้าคำภาษาอังกฤษและประสานงานกับผู้อำนวยการ โรงเรียนนครหลวงพิบูล ซึ่งเป็นสถานที่ในการเข้าคำภาษาอังกฤษ ในเรื่อง สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ อาหาร อาหารว่าง ตลอดจน ขอความร่วมมือในการบันทึกภาพ ในระหว่างการเข้าคำภาษาอังกฤษ

2. วิธีดำเนินการทดลองมีขั้นตอนทดลอง ดังนี้

2.1 การประเมินก่อนการทดลอง

ทดสอบความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับคำภาษาอังกฤษ และการจัดคำภาษาอังกฤษ ก่อนการเข้าคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 การดำเนินการจัดคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา

ดำเนินการจัดคำภาษาอังกฤษตามหลักสูตรคำภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น จำนวน 4 หน่วย โดยวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับ 1) Local food of Ayutthaya province (Healthy food, ingredients, junk food, herbal drink) 2) The weather in Ayutthaya province (Season, temperature, weather, types of wind) 3) English for daily life (Greeting, Good bye, At restaurant, At police station) และหน่วยที่ 4) The famous places in Ayutthaya province (Temple, Travelling) เป็นกิจกรรม ใบงาน ใบความรู้ กิจกรรม เกม เพลงเป็นส่วนใหญ่ เพื่อสร้างความสนใจ

2.3 การประเมินหลังการทดลอง

2.3.1 ทดสอบความรู้เกี่ยวกับความสามารถความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับคำภาษาอังกฤษและการจัดคำภาษาอังกฤษ Posttest โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม

2.3.2 ประเมินความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เข้าคำภาษาอังกฤษ ออกแบบเขียนแผนการจัดการเรียนรู้คำภาษาอังกฤษ

2.3.3 ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการศึกษาการเข้าคำภาษาอังกฤษสำหรับ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

2.3.4 ประเมินเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการจัด โครงการฝึกอบรมในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ณ ห้องประชุม โรงเรียนนครหลวงพิบูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ระหว่างวันที่ 3-5 เมษายน พ.ศ 2563 รวมเวลา 3 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับคำภาษาอังกฤษและการจัดคำภาษาอังกฤษ ของผู้เข้าคำภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการอบรม โดยใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยประกอบด้วย
 - ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
4. วิเคราะห์เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

เป็นการประเมินผลหลังจากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปรับปรุงหลักสูตร โดยพิจารณาจากข้อมูลต่อไปนี้

1. ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับคำภาษาอังกฤษและการจัดคำภาษาอังกฤษ ของผู้เข้าคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเข้าคำภาษาอังกฤษ โดยกำหนดว่าหลังการเข้าคำภาษาอังกฤษผู้เข้าคำภาษาอังกฤษจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนเข้าคำภาษาอังกฤษ
2. ระดับของความวัดความพึงพอใจต่อหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หลังการเข้าคำภาษาอังกฤษ โดยกำหนดว่าหลังการเข้าคำภาษาอังกฤษ ผู้เข้าคำจะต้องมีระดับความพึงพอใจต่อคำภาษาอังกฤษในระดับมาก ขึ้นไป
3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กลุ่มทดลอง

4. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของครู ระหว่างการใช้หลักสูตร และหลังการใช้หลักสูตรถ่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาการปรับปรุงหลักสูตร ดำเนินการหลังจากการทดลองใช้หลักสูตร รวมทั้งข้อเสนอแนะ และข้อบกพร่องที่พบขณะทดลองใช้หลักสูตร ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร ในส่วนต่าง ๆ เช่น เนื้อหาสาระ กิจกรรม กระบวนการพัฒนา สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งประกอบ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ผลการใช้หลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาโดยประเมินครูผู้เข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคำภาษาอังกฤษและการจัดคำภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

2. ด้านการความสามารถในการออกแบบกิจกรรมคำภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หลังการฝึกอบรม

3. ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการศึกษาเข้าคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

4. เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและการจัดคำภาษาอังกฤษรวมทั้งความต้องการจำเป็นสภาพปัจจุบัน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้มาทั้งหมด จำนวน 30 ชุด ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ชุด ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะของสภาพปัจจุบันและความต้องการการจัดคำภาษาอังกฤษและการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของ
ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

รายการ		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	5	16.66
	หญิง	25	83.33
อายุ	25-35	11	36.66
	36-46	19	63.33
	47 ปีขึ้นไป	-	
ประสบการณ์ในการสอน ภาษาอังกฤษ	5-10 ปี	11	36.66
	10-15 ปี	10	33.33
	15-20	9	30
	20 ปี ขึ้นไป	-	
ประสบการณ์ในการจัดค่าย ภาษาอังกฤษ	ไม่เคย	23	76.66
	1-3 ครั้ง	7	23.33
	4-6 ครั้ง		
	มากกว่า 6 ครั้ง		

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นเพศชาย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 เป็น
เพศหญิง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีอายุระหว่าง 25-35 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.66 อายุ
ระหว่าง 36-46 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ 5-10 ปี
จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.66 ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ 10-15 ปี จำนวน 10 คน
คิดเป็นร้อยละ 33.33 ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ 15-20 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ
30 ประสบการณ์ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ไม่เคย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.66
ประสบการณ์ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ 1-3 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ตอนที่ 2 ผลการประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 30 คน จากแบบสอบถาม จำนวน 22 รายการ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

ข้อ	รายการ	N = 30					
		สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
การจัดการเรียนการสอน							
1	Greeting	3.47	0.57	ปานกลาง	3.89	0.76	มาก
2	Introduce yourself	2.68	0.65	ปานกลาง	4.35	0.58	มาก
3	Introduce someone else	2.78	0.77	น้อย	3.85	0.74	มาก
4	Thanking	2.77	0.59	น้อย	4.48	0.50	มาก
5	Praising	2.65	0.49	ปานกลาง	4.65	0.58	มากที่สุด
6	Apologizing	3.23	0.75	ปานกลาง	4.10	0.57	มาก
7	Classroom expressing	3.58	0.56	มาก	4.31	0.61	มาก
8	Inviting opinion	2.78	0.65	ปานกลาง	4.09	0.45	มาก
9	Questioning	2.72	0.66	ปานกลาง	4.45	0.58	มาก
10	Persuading	2.53	0.49	ปานกลาง	4.35	0.38	มาก
11	Offering	3.35	0.55	ปานกลาง	4.37	0.40	มาก
12	Refusing	3.44	0.57	ปานกลาง	4.43	0.62	มาก
รวมเฉลี่ย		2.99	0.48	ปานกลาง	4.42	0.41	มาก
การจัดค่ายภาษาอังกฤษ							
1	กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ	3.25	0.47	ปานกลาง	4.65	0.58	มากที่สุด
2	หน่วยการเรียนรู้ในค่ายภาษาอังกฤษ	2.78	0.65	ปานกลาง	4.35	0.58	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	N = 30					
		สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
3	หลักการของการจัดค่าย ภาษาอังกฤษ	2.47	0.77	น้อย	3.85	0.74	มาก
4	เนื้อหาของค่ายภาษาอังกฤษ	2.37	0.59	น้อย	4.48	0.50	มาก
5	สื่อการจัดกิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษ	2.65	0.49	ปานกลาง	3.89	0.76	มาก
6	การประเมินผลการจัดค่าย ภาษาอังกฤษ	3.23	0.75	ปานกลาง	4.10	0.57	มาก
7	กิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์	2.78	0.56	ปานกลาง	4.31	0.61	มาก
8	กิจกรรมฝึกการใช้โครงสร้างทาง ภาษา	2.78	0.65	ปานกลาง	4.09	0.45	มาก
9	กิจกรรมเกมฝึกทบทวนคำศัพท์	2.72	0.66	ปานกลาง	4.45	0.58	มาก
10	กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย	3.58	0.49	มาก	4.35	0.38	มาก
	รวมเฉลี่ย	2.45	-	น้อย	4.24	-	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพปัจจุบันด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ย 2.99 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 7 Classroom expressing มีค่าเฉลี่ย 3.58 อยู่ในระดับมาก, ส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อ 1 Greeting มีค่าเฉลี่ย 3.47, ข้อ 12. Refusing ค่าเฉลี่ย 3.44 ข้อ 11 Offering มีค่าเฉลี่ย 3.35, ข้อ 6 Apologizing มีค่าเฉลี่ย 3.23, ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 10 persuading มีค่าเฉลี่ย 2.53

ผลการประเมินสภาพความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีผลการประเมินสภาพปัจจุบันในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.27 อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินสภาพความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 5 Praising ค่าเฉลี่ย 4.65 ซึ่งในทุกรายการอยู่ในระดับมาก

สภาพปัจจุบัน ด้านการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ย 2.86 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 10 กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย มีค่าเฉลี่ย 3.58 อยู่ในระดับ มาก, ส่วนมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ, และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 เนื้อหาของค่ายภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.37

สภาพความต้องการด้านการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ย 4.25 อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 5 กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 4.65 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมากอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 สรุปข้อมูลข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. ครูส่วนมากยังไม่มี ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. ครูยังไม่ มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. ไม่มีทักษะการใช้กิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์
4. มีความต้องการเข้ารับการพัฒนาลักษณะค่ายภาษาอังกฤษเพื่อนำไปพัฒนานักเรียน
5. ต้องการพัฒนาค่ายภาษาอังกฤษที่ใช้ในห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนาลักษณะค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

เป็นการหาคุณภาพของพัฒนาลักษณะค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาองค์ประกอบของพัฒนาลักษณะในเรื่องความสอดคล้อง และความเหมาะสมของพัฒนาลักษณะ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ โดยพิจารณา 7 รายการ คือ เหตุผลและความสำคัญ หลักการของพัฒนาลักษณะ จุดมุ่งหมายของพัฒนาลักษณะ โครงสร้าง/เนื้อหา กิจกรรมการค่ายภาษาอังกฤษ คือองค์ประกอบการจัดค่ายภาษาอังกฤษ และการประเมินผลพัฒนาลักษณะ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อ (Index of item objective congruence: IOC) พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของพัฒนาลักษณะ มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1 ทั้ง 7 รายการ และค่าความเหมาะสม พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของพัฒนาลักษณะในภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.45 (SD = 0.53)

ผลการประเมินความสอดคล้อง และความเหมาะสมของแผนการจัดค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาองค์ประกอบของแผนฝึกอบรมในเรื่องความสอดคล้อง และความเหมาะสมของพัฒนาลักษณะ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ใน 6 รายการ

คือ สารสำคัญ (สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระในหลักสูตร) จุดประสงค์การเรียนรู้ (จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนจัดกิจกรรมสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา) เนื้อหาสาระ (เนื้อหาสาระ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม) กิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมสอดคล้องวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน, ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้, และกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา) สื่อและแหล่งเรียนรู้ (สื่อที่ใช้เหมาะสมกับกิจกรรมและผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ) การวัดและประเมินผล (การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดกิจกรรม ค่ายภาษาอังกฤษ, เครื่องมือในการวัดและประเมินผล มีความชัดเจนและนำไปสู่การปฏิบัติได้) โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อ (Index of item objective congruence: IOC) และความเหมาะสมของแผนค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่า

หน่วยที่ 1 Local food of Ayutthaya province (Healthy food, ingredients, junk food, herbal drink) มีผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนค่ายภาษาอังกฤษ มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1 ทั้ง 6 รายการ และ ผลการประเมินความเหมาะสมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.25 (SD = 0.45)

หน่วยที่ 2 The weather in Ayutthaya province (Season, temperature, weather, types of wind) มีผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนค่ายภาษาอังกฤษ มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1 ทั้ง 6 รายการ และ ผลการประเมินความเหมาะสมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.37 (SD = 0.44)

หน่วยที่ 3 English for daily life (Greeting, Good bye, At restaurant, At police station) มีผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนฝึกอบรม มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1 ทั้ง 6 รายการ และ ผลการประเมินความเหมาะสมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.37 (SD = 0.47)

หน่วยที่ 4 The famous places in Ayutthaya province (Temples, travelling) มีผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนฝึกอบรม มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1 ทั้ง 6 รายการ และ ผลการประเมินความเหมาะสมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.22 (SD = 0.46)

สรุปองค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย เหตุผลและความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร ระยะเวลาของหลักสูตร แผนจัดคำภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายเฉพาะ เนื้อหาการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ กิจกรรมการจัดคำภาษาอังกฤษ สื่อการจัดกิจกรรม วิธีวัดและประเมินผล และตารางฝึกอบรม และคู่มือหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ มีสาระสำคัญของ หลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ดังนี้

เหตุผลและความสำคัญ

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น ให้ผู้เรียนมีเจตคติทางบวกและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนสามารถเปิดใจ ขอมรับและทำกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ อย่างเต็มใจและมีความสุข ครูผู้สอนจำเป็นต้อง วางแผนเตรียมการจัดสถานการณ์ให้พร้อม เพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ กาญจนา นันตะดวง (2542, หน้า 77) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดขึ้นเฉพาะ ในห้องเรียนนั้นคงไม่เพียงพอต่อการสร้างประสบการณ์ทางภาษา และส่งเสริมเจตคติและแรงจูงใจ ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดเตรียมประสบการณ์อื่น ๆ นอกชั้นเรียนให้เกิดแก่ ผู้เรียนด้วย เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน ได้มีโอกาส ทำกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ และทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น กิจกรรมที่ สามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เกิดแก่ผู้เรียนได้กิจกรรมหนึ่งคือ กิจกรรมคำภาษาอังกฤษ (English camp) เช่นเดียวกับ เจริญ จิตวารินทร์ (2547, หน้า 4) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมคำภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้น ส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตาม วัตถุประสงค์ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมดังกล่าว ผู้เรียนและครูต่างมีโอกาสได้ฝึกฝน รับฟังข่าวสาร ด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียน ในสถานการณ์ที่หลากหลาย มีความหมาย สามารถพัฒนาทักษะ การใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ เป็นการจัดประสบการณ์ การเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียนโดยใช้ กิจกรรมที่หลากหลายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เช่น การใช้เกมต่าง ๆ เพลง หรือบทบาท สมมุติ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ โดยไม่รู้ตัว (เดือนใจ แก้วโอภาส, 2524, หน้า 63; เฉลียวศรี พิบูลชล, 2535, หน้า 30) ซึ่งสอดคล้อง กับคำกล่าวของ Wright et al. (1994) ที่ว่า การใช้เกมทางภาษานั้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนานผ่อนคลายและไม่เครียด เช่นเดียวกับ เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543,

หน้า 2-4) เห็นว่า เกมภาษานั้นนอกจากจะสร้างความสนุกสนานแล้ว ยังสร้างประสบการณ์ทางการใช้ภาษาการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และความกล้าที่จะแสดงออกโดยการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนได้ด้วย นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของ ศิริพันธ์ โรจนตมะ (2541, หน้า 65; ศิริยา คณิวรานนท์, 2541, หน้า 77-78) พบว่า เกมภาษาและเกมต่าง ๆ ในคำภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะมากขึ้นและสามารถทำให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตจริง ตลอดจนเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษมากขึ้นนอกจากนี้กิจกรรมคำภาษาอังกฤษยังสร้างความสนุกสนาน แรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการอบรมคำภาษาอังกฤษและเห็นควรว่า ควรมีการพัฒนาหลักสูตรการอบรมคำภาษาอังกฤษ เพื่อการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในลักษณะรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถฝึกกิจกรรมต่าง ๆ จนสามารถจัดกิจกรรมการเข้าคำภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการ

หลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา มีหลักการสำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและพึงพอใจในการคำภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นปฏิบัติ เพื่อให้ครูสามารถออกแบบการเรียนรู้คำภาษาอังกฤษ
3. กระบวนการพัฒนาครูเน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม มีกิจกรรมที่หลากหลาย เพลง เกม การสะท้อนความคิด
4. ประเมินความสำเร็จโดยการทำงานร่วมกันมีการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ มีการวางแผนร่วมกันในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการออกแบบกิจกรรมคำภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หลังการฝึกอบรม

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตรคำภาษาอังกฤษ
4. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

โครงสร้างของหลักสูตร

หลักสูตรคำภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย
ปฐมนิเทศการการจัดคำภาษาอังกฤษ ทำแบบทดสอบก่อนเข้าคำภาษาอังกฤษ จำนวน
30 ข้อ วิชยกรนำเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ด้านความเป็นมา ความสำคัญ จุดมุ่งหมาย
เนื้อสาระ วิธีการเข้าคำภาษาอังกฤษ รูปแบบกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ วิธีดำเนินการจัดกิจกรรม
คำภาษาอังกฤษ บทบาทวิทยากร และบทบาทผู้เข้ารับการอบรม ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

แผนคำภาษาอังกฤษที่ 1 Local food of Ayutthaya province ประกอบด้วย

ฐานการเรียนรู้ 4 ฐาน คือ Healthy food, Ingredients, Junk food, Herbal drink มีกิจกรรม
เป็นขั้นตอนคือ 1) ชั้นเร้าความสนใจ 2) ชั้นจัดการเรียนรู้ 3) ชั้นฝึกการปฏิบัติ 4) ชั้นเสนอผลงาน
5) ชั้นสร้างความเข้าใจ

ชั้นเร้าความสนใจ

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ข้อสอบก่อนการอบรม จำนวน 30 ข้อ เวลา 30 นาที
2. ผู้เข้ารับการอบรมฟังและอ่านเพลง Banana Dance

ชั้นจัดการเรียนรู้

1. ทบทวน คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยการถาม-ตอบ What's this?
What's that? It's a/ an... It is some... โดยใช้สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค
2. ผู้เข้ารับการอบรมฝึกพูดตามวิทยากร 2-3 ครั้ง โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำศัพท์
แถบประโยค

3. วิทยากรนำนักเรียนเล่นเกม

ชั้นฝึกการปฏิบัติ

1. วิทยากรให้ผู้เข้าคำภาษาอังกฤษฝึกปฏิบัติพูดเป็นกลุ่มและเป็นคู่ โดยใช้บัตรคำ
บัตรภาพ
2. วิทยากรให้ผู้เข้าคำภาษาอังกฤษฝึกปฏิบัติพูดเป็นกลุ่มและเป็นคู่ โดยไม่ใช้บัตรคำ
บัตรภาพ

ชั้นสร้างผลงาน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ศึกษาตามฐานต่าง ๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียน
ได้ระดมสมองในกลุ่มของตนเอง โดยเขียนสรุปผลงานการศึกษาในแต่ละฐานเป็นแผนผังความคิด
พร้อมตกแต่งให้สวยงาม

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองเป็นภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ให้น่าสนใจ สามารถใช้เพลงและการแสดงประกอบได้อย่างสร้างสรรค์

ขั้นประสานความเข้าใจ

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานตนเอง
2. ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่วิทยากรถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ อีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

แผนฝึกอบรมที่ 2 The weather in Ayutthaya

สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary:

Season: Cold season, rainy season, hot season, autumn, spring.

Weather: rain-rainy, sun-sunny, wind-windy, cloud-cloudy, fog-foggy cool, hot, warm.

Clear or cloudy: bright, sunny, clear, fine, partially, cloudy, overcast, gloomy, mist/misty, Haze/ hazey

Types of Rain: damp, drizzle, shower, rain, downpour, pour, torrential rain, food

Cold stuff: hail, hailstones, snow, snowflake, sleet, blizzard

Types of Wind: breeze, biustery, windy, gale, Hurricane/ cyclone/ typhoon.

Temperature: 28 c (or more)-Hot 15 to 28c-Warm 10 to 15 c-cool 5 to 10c-Chilly 0 to 5c-Cold 0c (or less)-Freezing

2. Function:

Speaking and listening, giving definition, giving information about food and drink.

3. Structure:

Wh-question; What's it like out (side)

How's the weather?

What's the weather like?

What's the temperature?

What's the weather forecast?

ขั้นเร้าความสนใจ

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยการทักทายกันด้วยประโยค How do you do? Very well, thanks.
2. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษฟังและอ่านเพลง
3. จากนั้นผู้เข้ารับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมท่าทางประกอบ

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศ
2. นักเรียนฝึกอ่านประโยคตามครู 2-3 ครั้ง

What's it like outside?

How's the weather?

What's the weather like?

What's the temperature?

What's the weather forecast?

3. วิทยากรนำผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษเล่นเกมลูกบอลพิเศษอีกครั้ง โดยมีวิธีการเล่น คือ ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลมและส่งบอลให้เพื่อนที่นั่งถัดจากตนเอง โดยต้องโยนขึ้น 1 ครั้ง ก่อนส่ง ซึ่งจะมีเสียงเพลงบรรเลงประกอบ และหากเสียงเพลงหยุดลง ลูกบอลอยู่ที่ใครจะต้องถูกคัดออกจากวงกลม และมาอ่านคำศัพท์ 1 คำ พร้อมบอกความหมายให้ชัดเจน

ขั้นการปฏิบัติ

1. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบ่งกลุ่มใหม่ต่างจากช่วงเช้า จากนั้นให้แบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม
2. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มศึกษาตามฐานต่าง ๆ เป็นวงจร โดยบันทึกความรู้ที่ได้รับในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2 เป็นรายบุคคล ใช้เวลาฐานละ 10 นาที ดังนี้ ฐานที่ 1 Season ฐานที่ 2 Temperature ฐานที่ 3 Weather และ ฐานที่ 4 Types of wind โดยแต่ละฐาน มีกิจกรรมดังนี้

2.1 เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ เป็นคำพ้องเสียง และนักเรียนบันทึกลงในแบบฝึกประจำวันด้วย

2.2 ฝึกการพูด/ สนทนา โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ประโยค Wh-question และ Verb to do โดยการถามตอบ ฐานละ 1-2 ประโยค ให้นักเรียนได้ฝึกฟังและพูดโต้ตอบกับเพื่อน และให้นักเรียนบันทึกลงในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้

2.3 เล่นเกมประจำวันการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประโยคและเป็นการทบทวนความรู้จากที่ได้เรียนอีกครั้ง จากกิจกรรมสอดแทรก

ขั้นสร้างผลงาน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ศึกษาตามฐานต่าง ๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนได้ระดมสมองในกลุ่มของตนเอง โดยเขียนสรุปผลงานการศึกษาในแต่ละฐานเป็นแผนผังความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองเป็นภาษาอังกฤษโดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ให้นำสนใจ สามารถใช้เพลงและการแสดงประกอบได้อย่างสร้างสรรค์

ขั้นประสานความเข้าใจ

นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานตนเอง

ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

แผนคำภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 3 English for daily life

1. Greeting, Good bye

2. At restaurant

3. At police station

ใช้เวลา 5 ชั่วโมง

แผนคำภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 4 Famous place in Ayutthaya

1. Travelling

2. Temple

ระยะเวลาในการอบรม

หลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนประถมศึกษาใช้เวลา 18 ชั่วโมง วันที่ 3-5

เมษายน พ.ศ. 2563

เนื้อหาสาระของหลักสูตร

เนื้อหาสาระของหลักสูตร ประกอบด้วย เนื้อหาหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับ อาหาร อากาศ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญของจังหวัดอยุธยาซึ่งใช้โครงสร้างภาษาตามหลักสูตรแกนกลางแกนศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1. หน่วยที่ 1 Local food of Ayutthaya province

1.1 Healthy food

1.2 Ingredients

1.3 Junk food

1.4 Herbal drink

2. หน่วยที่ 2 The weather in Ayutthaya province

2.1 Season

2.2 Temperature

2.3 Weather

2.4 Types of wind

3. หน่วยที่ 3 English for daily life

3.1 Greeting, Good bye

3.2 At restaurant

3.3 At police station

4. หน่วยที่ 4 The famous places in Ayutthaya province

4.1 Travelling

4.2 Temples

วิธีดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

1. ปฐมนิเทศก่อนการฝึกอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในวิธีการฝึกอบรม

2. ทดสอบความรู้ก่อนฝึกอบรม โดยแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ

3. ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาด้านความเป็นมา ความสำคัญ จุดมุ่งหมาย เนื้อสาระ วิธีการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ รูปแบบกิจกรรมการค่ายภาษาอังกฤษ และวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

4. การดำเนินการฝึกกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

5. การดำเนินการหลังการฝึกกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ทดสอบความรู้หลังฝึกอบรม โดยแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ทำแบบประเมินความพึงพอใจ

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการอบรมตามหลักสูตรนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 30 คน

สื่อและแหล่งเรียนรู้ประกอบหลักสูตร

1. สื่อที่ใช้ในการประกอบการเข้าค่ายภาษาอังกฤษตามหลักสูตร ได้แก่ คู่มือหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร สื่อการนำเสนอในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำเสนอ (Power point) ประกอบการนำเสนอ ใบงาน และเอกสารเสริมความรู้ เพลง เกม เครื่องมือประเมินผล และผลงาน/ ชิ้นงานที่ปฏิบัติ

2. แหล่งเรียนรู้ ได้แก่ เอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์เกี่ยวกับสาระความรู้ตามหลักสูตร แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น

การวัดและการประเมินผล

1. ทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม ใช้แบบทดสอบความรู้ เกณฑ์การประเมิน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

2. ประเมินทักษะความสามารถครูในออกแบบการจัดค่ายภาษาอังกฤษ เกณฑ์การประเมินระดับมากขึ้นไป

3. ประเมินทักษะความพึงพอใจของครูต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษา

4. ประเมินเจตคติของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เข้าค่ายภาษาอังกฤษ สรุปผลการดำเนินการพัฒนาตามหลักสูตร ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างความรู้ความเข้าใจในวิธีการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ให้ครู ผู้เข้ารับการพัฒนาเข้าค่ายทดสอบความรู้ก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

2. ผู้วิจัยนำเสนอความสำคัญของหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษและสาระสำคัญของ มีการถาม ตอบเพื่อสร้างความเข้าใจ

3. ดำเนินการเข้าค่ายตามคู่มือการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ

การดำเนินการหลังการฝึกอบรม

ทดสอบความรู้หลังฝึกอบรมโดยแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ทำแบบวัดเจตคติ

ขั้นตอนที่ 3 ผลการใช้หลักสูตรการคำยภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความรู้ของครู ก่อนและหลังการเข้าคำยภาษาอังกฤษ
โดยทดสอบค่าที (t-test) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าทดสอบ (t) ของคะแนน
จากการทำแบบทดสอบความรู้ด้านกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษของครูผู้สอนก่อนและ
หลัง ฝึกอบรม

ความรู้ด้านกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนอบรม	21.40	5.03	-20.794	0.000*
หลังอบรม	28.28	2.16		

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบความรู้ด้านกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ
สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาก่อนฝึกอบรมเฉลี่ยเท่ากับ 21.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
5.03 ในขณะที่คะแนนหลังเข้าคำยภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ
28.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.16 มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.88 และผลการเปรียบเทียบด้วย
ค่าสถิติ t พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความรู้ด้านกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษของครูผู้สอนก่อนและ
หลังฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -20.794, p = 0.00$) แสดงว่า
การเข้าคำยภาษาอังกฤษช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านกิจกรรมคำย
ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ผลการประเมินความพึงพอใจในการจัดหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษค่ายภาษาอังกฤษ
สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา แสดงได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความความพึงพอใจในการจัดหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษค่ายภาษาอังกฤษ
สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

ข้อ	รายการ	N = 30		
		\bar{X}	SD	ระดับคุณภาพ
1	มีวิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.37	0.81	มาก
2	ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.03	0.81	มาก
3	กิจกรรมที่จัดมีความสนุก ไม่ตึงเครียด	4.33	0.80	มาก
4	กิจกรรมมีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของผู้เข้าค่าย	4.17	0.83	มาก
5	ผู้เข้าค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาและทำทางได้อย่างอิสระ	4.13	0.73	มาก
6	สามารถพัฒนาความสามารถด้าน การฟังและพูดของผู้เข้าค่าย	4.30	0.70	มากที่สุด
7	วิทยากรมีการอธิบายและการสาธิตการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน	4.10	0.80	มากที่สุด
8	วิทยากรมีการตรวจสอบความเข้าใจในการทำกิจกรรม	3.90	0.71	ปานกลาง
9	การดำเนินกิจกรรมกระชับและมีความต่อเนื่องชัดเจน	3.80	0.99	ปานกลาง
10	การจัดกลุ่มผู้เข้าค่ายมีความเหมาะสม	4.07	0.74	มาก
รวมเฉลี่ย		4.13	-	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินความความพึงพอใจในการจัดหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษภาพรวมค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 มีวิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ข้อ 3 กิจกรรมที่จัดมีความสนุก ไม่ตึงเครียด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 ข้อ 6 สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดของนักเรียน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.30 ข้อ 4 กิจกรรมมีความเหมาะสมกับความรู้

ความสามารถของผู้เข้าค่าย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.17 ข้อ 5 ผู้เข้าค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาและทำทาง
ได้อย่างอิสระ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 ข้อ 7 วิทยากรมีการอธิบายและการสาธิตการทำกิจกรรม
อย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 ข้อ 10 การจัดกลุ่มนักเรียนมีความเหมาะสม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07
ข้อ 8 วิทยากรมีการตรวจสอบความเข้าใจในการทำกิจกรรม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.90 และข้อ 9
การดำเนินกิจกรรมกระชับและมีความต่อเนื่องชัดเจน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.80

ผลการประเมินด้านเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครู

ผู้สอนภาษาอังกฤษที่เข้าค่ายภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 30 คน แสดงได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการประเมินด้านเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ที่เข้าค่ายภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

ข้อ	รายการ	N = 30		
		\bar{X}	SD	ระดับคุณภาพ
1	มีวิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.33	0.81	มาก
2	ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.03	0.82	มาก
3	กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.37	0.61	มาก
4	กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน	4.17	0.83	มาก
5	กิจกรรมทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.13	0.66	มาก
6	กิจกรรมทำให้นักเรียนไม่อายในการพูดภาษาอังกฤษ	4.30	0.70	มาก
7	กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม	4.10	0.80	มาก
8	การดำเนินกิจกรรมกระชับและต่อเนื่อง	3.90	0.71	มาก
9	มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน	3.80	0.99	มาก
10	การดำเนินกิจกรรม กระชับ ต่อเนื่อง และชัดเจน	4.07	0.74	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.13	-	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการประเมินด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับ มากทุกข้อ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ได้แก่ ข้อที่ 3 กิจกรรมสนุก ไม่เครียด ที่มีค่าเฉลี่ย 4.33 ข้อ 1 วิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ ข้อ 6 กิจกรรมทำให้ฉันไม่อายในการพูดภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 4.30 ข้อ 4 กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน ค่าเฉลี่ย 4.17 ข้อ 7 กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม ค่าเฉลี่ย 4.10 ข้อ 10 การดำเนินกิจกรรม กระชับ ต่อเนื่อง และชัดเจน ค่าเฉลี่ย 4.07 ข้อ 2 ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม ค่าเฉลี่ย 4.03 ข้อ 8 การดำเนินกิจกรรมกระชับและต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 3.90 ข้อ 9 มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน ค่าเฉลี่ย 3.80

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาหลักสูตรการฝึกถ่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อพัฒนาหลักสูตรถ่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านกิจกรรมถ่ายภาษาอังกฤษก่อนและหลังเข้าถ่ายภาษาอังกฤษสำหรับ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อหลักสูตรถ่ายภาษาอังกฤษ และ เพื่อ เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนร่วมกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาที่ได้รับการพัฒนาเข้าถ่ายภาษาอังกฤษ การวิจัยใช้รูปแบบการทดลองแบบ One-group pretest-posttest design) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ หลักสูตรถ่ายภาษาอังกฤษสำหรับ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา แบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรถ่ายภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และ แบบประเมินเจตคติของนักเรียนต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่เรียนกับครูที่ได้รับการพัฒนาถ่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร ถ่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา ผลความพึงพอใจต่อหลักสูตรถ่ายภาษาอังกฤษสำหรับ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา และผลของเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการพัฒนาเข้าถ่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา ด้วยสูตรและโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Window

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สามารถสรุปตามขั้นตอนได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการพัฒนาหลักสูตรถ่ายภาษาอังกฤษ สำหรับ ครูผู้สอนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็น และสำคัญต่อครูผู้สอน อยู่ในระดับ มาก และเห็นว่า โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

อยู่ในระดับ น้อย นอกจากนี้ แล้ว ระดับความรู้ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ยังอยู่ในระดับ น้อย ซึ่งมีความต้องการ และความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะด้าน การสื่อสารภาษาอังกฤษ ให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลง

2. ผลการสร้าง โครงร่างหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาซึ่ง โครงร่าง ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์การพัฒนาหลักสูตรค่าย ภาษาอังกฤษ โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา การดำเนินกิจกรรม สื่อการจัดกิจกรรม และการวัดและ ประเมินผล โดยมีคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในด้านความเหมาะสมสอดคล้องอยู่ในระดับมาก (4.45)

3. ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ พบว่า หลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีความรู้สูงกว่าก่อนการเข้าค่ายอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .00

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ของผู้เข้าค่าย พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจ ในระดับ มาก โดยความพึงพอใจที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ มีวิธีการดำเนินการเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.37 และข้อที่ได้ระดับค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด คือ การดำเนินกิจกรรมกระชับและมีความต่อเนื่องชัดเจน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.80

5. ผลการประเมินเจตคติ ของนักเรียนที่เข้าค่ายกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หลังการเข้าค่าย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลการประเมิน สูงสุดคือข้อที่ 3 กิจกรรมสนุก ไม่เครียด รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 9 มีการอธิบายและ สาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.80

อภิปรายผล

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความต้องการและความจำเป็นของครู ที่เข้าค่ายภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เพื่อนำมาดำเนินการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษ ในครั้งนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องนำมากำหนดเป็นกรอบแนวทาง ในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ Dessler (2000, pp. 134-155) ที่ว่าการวิเคราะห์บุคลากร ที่จะพัฒนาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับ โปรแกรมการพัฒนาว่าควรพัฒนาในด้านใดบ้าง เช่น ความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ทักษะคิด และแรงจูงใจส่วนบุคคลที่บุคลากรจำเป็นต้องมีเพื่อ ให้การฝึกอบรมเกิดประโยชน์ที่แท้จริง และสอดคล้องกับชูชัย สมितिไกร (2540, หน้า 91) ที่กล่าวว่า ภาวะของผู้ฝึกอบรมก่อนการฝึกอบรมที่ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น ความพร้อม หรือความสามารถในการรับการฝึกอบรมและแรงจูงใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ซึ่งศึกษา พบว่า

ผู้มีความพร้อม หรือความสามารถ และมีแรงจูงใจ จะมีการเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ไม่มีความพร้อม หรือไม่มีความสามารถและไม่มีแรงจูงใจ

2. จากการนำหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษ สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา พบว่า ผู้เข้าค่ายความรู้ด้านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ สูงกว่าหลังเข้าค่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 อาจเป็นเพราะ รูปแบบการฝึกกิจกรรมนั้นเป็นลักษณะ ของกิจกรรมที่แบ่งเป็น 4 หน่วย และมีกิจกรรมเสริมทักษะอีก 5 กิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าค่ายมี ความสนุกสนาน มีกิจกรรมภาษาที่หลากหลาย ถึง 20 กิจกรรม ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม เป็นฐาน (Activity based learning) ที่ว่าควรเลือกใช้กิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ การเล่นเกม การวาดภาพ การร้องเพลง การถกเถียงเพื่อหาข้อยุติ และ การแสดงบทบาท ที่เน้นให้ผู้เข้าร่วม ฝึกอบรมมีส่วนร่วมกิจกรรม และได้ทดลองฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิด ของ Nayak and Rao (2002, p. 215) ที่กล่าวว่า ยิ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากเท่าใดการเรียนรู้ ย่อมเกิดขึ้นมากเท่านั้น รวมถึงการกำหนดให้ผู้เข้าอบรมสนทนาทำกิจกรรมฝึกอบรมเพื่อพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับข้อดี ข้อเสียและการนำกิจกรรมต่าง ๆ ไปปรับใช้ ขั้นตอนนี้ จึงเป็น การสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวทางการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม เป็นฐาน (Shahid, Abid and Afifa, 2005, p. 355)

3. จากการวิจัยที่ พบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ มีวิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ การ ได้พัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ นั้นอาจเป็นเพราะการฝึกอบรมมีฝึกการพูด ซึ่งผู้เข้าอบรมต้องพูดภาษาอังกฤษเพื่อจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษในแต่ละกิจกรรม ทั้งนี้ การฝึก กิจกรรมคำทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้ กิจกรรม จึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมได้ฝึกพูดบ่อยครั้ง ส่วนด้านที่มีความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุดคือ ด้านวิทยากรมีการตรวจสอบความเข้าใจ อาจเนื่องจากมีกิจกรรมที่มาก วิทยากรอาจดูแลยังไม่ทั่วถึงเนื่องจากจำกัดด้วยระยะเวลา ในการดำเนินกิจกรรม กิจกรรมที่เหมาะสมกับคำภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยคัดสรรกิจกรรมที่ช่วยให้เกิด การเรียนรู้และใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย จึงก่อให้เกิด ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ อาริน สะอิดี และสุรียา สุไลมาน (2551; Lochana & Deb, 2006, p. 369) อีกทั้งมีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาสาระการใช้ภาษาในการทำกิจกรรม ที่เรียงลำดับ จากง่ายไปสู่ยาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Graves (2000, p. 108) อย่างไรก็ตาม รายการที่ครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ กำหนดระยะเวลาเหมาะสมกับรูปแบบ กิจกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมทางภาษาบางกิจกรรมเปิด โอกาสให้ครูผู้สอนร่วมวางแผน

พูดคุยปรึกษาหารือเป็นภาษาอังกฤษกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารอย่างแท้จริง ตามที่ Thornbury (2005, p. 177) กล่าวไว้ และ Lynch (1996, p. 120) ได้เสริมว่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดจริง จะนำไปสู่การพัฒนาพูดสื่อสารในชีวิตจริงได้ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมที่เอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษย่อมเสียเวลามากจนบางครั้งให้ใช้เวลานาน เกินกว่าที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในตารางค่าภาษาอังกฤษ

4. จากการศึกษาเจตคติภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการพัฒนาการเข้าค่ายภาษาอังกฤษหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นการจัดประสบการณ์เรียนวิชาภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตร่วมกัน เป็นกลุ่มในการฝึกภาษาในห้องเรียน โดยมีผู้ที่ผ่านการอบรม หรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนิน กิจกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือขณะร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษาใน การสื่อสารของนักเรียน โดยเน้นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในบรรยากาศการเรียน ที่สนุกสนานนอกห้องเรียน (ศิริยา คณิวรานนท์, 2541, หน้า 10) สอดคล้องกับ เฉลียวศรี พิบูลชล (2535, หน้า 30) ได้ระบุว่า จุดมุ่งหมายของการจัดค่ายภาษาอังกฤษมี 3 ประการ คือ เพื่อเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในประสบการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ การเรียนการสอนเป็นนอกห้องเรียน และเพื่อเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) กล่าวคือ ในขณะที่ผู้เรียนสนุกกับการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในเวลาเดียวกัน การใช้ ภาษาในระหว่างการทำกิจกรรมนี้เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ซึ่งนับเป็นการเพิ่มพูน ความคล่องแคล่วในภาษานอกจากนั้น ยังเป็นการเพื่อความสนุกสนานในรูปแบบการเรียน ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรค่าย ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่ พบว่า หลักสูตรฝึกค่ายภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา ควรนำหลักสูตร ไปใช้ ทั้งนี้ควรศึกษารายละเอียดของหลักสูตรเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และอาจนำไปปรับใช้กับครูประจำการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ เพื่อขยายผลในวงกว้าง ยิ่งขึ้น ทั้งนี้ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันมาก อาจเตรียมการปรับ

พื้นฐาน โดยจัดทำสื่อประสม (Multimedia) เป็นตัวอย่างของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีโอกาสฝึกพูดภาษาอังกฤษล่วงหน้าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

2. หลักสูตรคำภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรระยะสั้นใช้เวลาฝึกอบรม 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง ดังนั้น จึงควรระมัดระวังเรื่องเวลาในการปฏิบัติแต่ละกิจกรรมให้เป็นไปตามกำหนดการ อย่างไรก็ตามเวลาในการทำกิจกรรมควรเพิ่มมากขึ้น อาจเพิ่มวันฝึกอบรมเป็น 5 วันได้ เนื่องจาก กิจกรรมฝึกอบรมแบ่งย่อยเป็น 5 กิจกรรม หรือในกรณีที่ผู้เข้าอบรมไม่สามารถจัดสรรเวลาว่างติดต่อกันได้ อาจแบ่งการฝึกอบรมออกเป็น 5 วัน ที่ไม่ติดต่อกัน แต่ไม่ควรเว้นระยะเวลาห่างกันมากนัก

3. วิทยากรฝึกอบรมและวิทยากรผู้ช่วยควรเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาที่เป็นครูแกนนำระดับชาติซึ่งผ่านการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน หรือชาวต่างชาติเจ้าของภาษาที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจัดกิจกรรม มีความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในบริบทของกิจกรรมสำหรับคำภาษาอังกฤษ ที่เน้นการเรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายและสนุกสนานและควรกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคำ ภาษาอังกฤษมีส่วนร่วมในกิจกรรม มาก ๆ จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยค้น พบว่า การใช้เพลงที่มีจังหวะเข้าใจ การพูดให้ข้อมูลเป็นระยะ ว่ากลุ่มใดทำได้แค่ไหน การเดินรอบ ๆ ฐานการเรียนรู้อย่างทั่วถึง การให้รางวัลผู้ชนะ การลงโทษผู้แพ้ที่เน้นความสนุกสนาน และการกล่าวชมเชยต่อหน้าสาธารณชน ล้วนเป็นการกระตุ้นให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามหากสามารถ จัดคำภาษาอังกฤษนอกสถานที่ด้วยบรรยากาศใหม่ ๆ จะดีมาก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษที่เน้นการบูรณาการ ทักษะเพื่อ การสื่อสาร 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับครูผู้สอนภาษา ภาษาอังกฤษ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่า ทุกกิจกรรม คำภาษาอังกฤษล้วนแต่เปิด โอกาส ให้ผู้เข้าอบรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษครบทั้ง 4 ทักษะ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างครูที่ผ่านการฝึกกิจกรรมคำ ภาษาอังกฤษกับครูที่ไม่ได้ผ่านการฝึกกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ และศึกษาการนำไปประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้พบข้อพิสูจน์ถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครู ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในลักษณะของกิจกรรมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน หรือกิจกรรมเพื่อ การฝึกฝนเนื้อหาต่าง ๆ ที่แทรกอยู่ในหลักสูตร โดยมุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมทางภาษา ที่เหมาะสมกับคำภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

บรรณานุกรม

- กนก จันทร์ทอง. (2548). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษเรื่อง *Tenses* สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กรมวิชาการ. (2543). รายงานการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. ม.ป.ท.
- กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและวัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและวัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.nstda.or.th/th/mhesi/12521-ratchakitcha-2562-a-057-t0049>
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2538). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรองกาญจน์ วิลาสิริสถาพร. (2540). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง คำนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (ฉบับปรับปรุง 2545). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา นันทดวง. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. สกนนคร: ภาคหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกนนคร.
- จันทร์เพ็ญ ยะไวย์. (2540). การประเมินผลการเรียน วิชาภาษาอังกฤษประสบการณ์เฉพาะตน. ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เจริญ จิตวารินทร์. (2547). *การจัดกิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร โรงเรียน*. ม.ป.ท.
- เจลิยวศรี พิบุตชล. (2535). *การสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชรีณี เฉลจินดา. (2535). *ความพึงพอใจของผู้ประกอบการศูนย์กำจัดการอุตสาหกรรม แขวงแสมคำเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- ชัชวาล คัมภีร์วัฒน์. (2539). *การสร้างแบบฝึกหัดด้วยเทคนิคการพิมพ์โดยคอมพิวเตอร์เรื่อง “การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ชุมศักดิ์ อินทร์รัช. (2551). *การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. ปัตตานี: ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ.
- ชูชัย สมितिไกร. (2554). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐมน กลั่นทิพย์. (2545). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ณิรารวรรณ จิตตรีนิษฐ์. (2552). *ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- เดโช สวานานนท์. (2512). *ปทานุกรมจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เดือนใจ แก้วโอภาส. (2524). *การจัดกิจกรรมพิเศษทางการเรียนภาษา: การสอนภาษาอังกฤษ. ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- ถิรลักษณ์ เอกนัยน์. (2548). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

- ชำระ บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ธนรัช.
- นิธิตี โพธิ์จักร. (2549). *การใช้กิจกรรมคำภาษาอังกฤษสร้างแรงจูงใจเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน*. ปรินญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). *วิธีการทางสถิติสำหรับนักวิจัย เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- บุญมี เณรยอด. (2531). *หลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). *เอกสารการจัดค่ายแคมป์อัจฉริยะ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภัสสร วงษ์ศรี. (2541). *การรับรู้อัตสมรรถนะความภาคภูมิใจในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปริญญา จเรรัชต์. (2546). *ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใส่เสปียงสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี: กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์*.
- ปัญญา บูรณะนนทสิริ. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักอำนวยการกระทรวงศึกษาธิการ*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาบริหารบุคคล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *การนิเทศการสอน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- พงษ์ศักดิ์ ภูกาบขาว. (2540). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- มณฑารัตน์ ชูพินิจ. (2540). *องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มณฑะเทียร ชัยประเสริฐ. (2559). *ผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง. (2544). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปะสุพรรณบุรี*. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งนภา นุตราวาศ. (2552). *หลักสูตรอิงมาตรฐาน การพัฒนาสู่คุณภาพ*. *วารสารวิชาการ*, 4, 60.
- รุ่งนภา ยาทหลง. (2534). *สอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โรงเรียนอัครดิศดัดครุณี จังหวัดอัครดิศดัด*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วรางคณา พระลัษรึกษา. (2541). *การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดีย เรื่อง คำศัพท์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). *พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย เหลืองธรรมชาติ. (2531). *ความพึงพอใจและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากร ในหมู่บ้านอพยพ โครงการเขื่อนรัชชประภา (เขี้ยวหลาน) จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- วัชรกร เพื่อนโชติ. (2549). *การพัฒนาชุดฝึกอบรม เรื่อง ป่าชายเลน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3*.
 ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ศิริญา ตระกูลสุ. (2541). *แนวทางการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ*. ปรินญาณิพนธ์ศิลปศาสตร
 มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริยา คณิวรานนท์. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อใช้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ
 เพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษของนักเรียน*. ปรินญาณิพนธ์
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ,
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพันธ์ โรจนตมะ. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา
 เพื่อการสื่อสารและสร้างเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน*.
 ปรินญาณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
 ภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สง่า ภูณรงค์. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์อำเภอ
 ตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษานิเทศก์อำเภอและความพึงพอใจของข้าราชการ
 สำนักงานศึกษานิเทศก์อำเภอในเขตการศึกษา 7*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
 บัณฑิตวิทยาลัย
- สมเกียรติ อ่อนนิมล. (2554). *ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยใน ASEAN*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.facebook.com/notes/>
- สมคิด บางโม. (2544). *เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมฉวีล วิเศษสมบัติ. (2528). *วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). *หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *แนวทางการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบ
 บูรณาการตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ:
 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สุนิตา โฉมิตชัยวัฒน์. (2555). *การพัฒนาหลักสูตรคำภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ*. คุุณิพนธ์ปริญญาคุุณิบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนีย์ ภู่งพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร*. เชียงใหม่: เดอะโนว์เลจเซ็นเตอร์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒนา เกษวงษ์. (2546). *การพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสื่อประสมเกี่ยวกับความรู้และทักษะพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสำหรับครู-อาจารย์ วิทยาลัยเกษตรเทคโนโลยีโสธร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสาวณีย์ เสนาสุ. (2532). *งานอาสาสมัครและกิจกรรมเยาวชน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เสาวณีย์ เสนาสุ. (2529). *การศึกษาชุมชน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (2547). *การออกแบบการสอน: เอกสารประกอบการสอน สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาคหลักสูตรและวิธีสอน*. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุภามาส เทียนทอง. (2553). *การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุมิตร คุณานุกร. (2532). *หลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- หทัยกาญจน์ สุขประเสริฐ. (2552). *การพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ*.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อารมณั เพชรชื่น. (2527). *เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- อารมณัดี วงศ์ประษา. (2558). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์เพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อาริน สะอีดี และสุรียา สุไลมาน. (2551). การประเมินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติต่อ
การเรียนต่อการเรียน ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
และ 5 ในจังหวัดปัตตานีที่มีต่อ กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ. *วารสารวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 4(1), 56-81.
- อุทุมพร จามรمان. (2540). *การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในแบบแผนและเครื่องมือ
การวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี ตฤณประภาส. (2540). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ที่ใช้หนังสือเรียนชุด English is fun และ
On the springboard*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Beach, D. S. (1980). *Personal: The management of people* (3rd ed.). New York: Mcmillan.
- Beauchamp, R. H. (1975). *Education in Japan: A source book*. New York: Garland.
- Belkin, G. S., & Skydell, R. H. (1979). *Foundation of psychology*. Boston: Houghton Mifflin.
- Blackie, D. J. (1976). Service English for students of science and technology. *English Teaching
Eorum*, 5(1), 44-48.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of educational objectives*. New York: David Mckay Company.
- Campbell, B. (1994). Science: The Salters' approach-A case study of the process of large scale
curriculum development. *Science Education*, 78(5), 415-447.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second
language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.

- Canale, M. (1983). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavior sciences* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Collins, B. E. (1970). *Social psychology: Social influence, attitude change, small groups, and prejudice*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Coniam, D., & Falvey, P. (2002). Selecting models and setting standards for teachers of English in Hong Kong. *Journal of Asian Pacific Communication*, 12(1), 13-38.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper & Brothers.
- Dessler, G. (2000). *Human resource management* (8th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Elkin, J. (2003). *The reader in reading and reader development: the pleasure of reading*. Bodmin: Facet.
- Feldman, K. A., & Newcomb, T. A. (1994). *The impact of college on student*. London: Transaction.
- Finocchiaro, M. (1989). *English as a second/foreign language* (4th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Flippo, E. B. (1970). *Principle of personnel management*. New York: McGraw-Hall.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Graves, K. (2000). *Designing language courses: A guide for teachers*. Boston: Heinle & Heinle.
- Hammer, W. C. (1982). *Organizational applied psychological approach*. Plano, TX: Business Publications.
- Harmer, J. (1983). *The practice of English language teaching*. London: Longman.
- Holmes, T., & Rahe, R. (1967). The social readjustment rating scale. *Journal of Psychomatic Research*, 11, 213-218.
- Hopkins, D. A. (1985). *Teacher's guide to classroom research* (2nd ed.). Philadelphia: Open University.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1987). *English for specific purposes a learner-centered approach*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Jakobovits, L. A. (1971). *Foreign languaming: A psycholinguistic analysis of the issues*. Rowley, Massachusettes: New Berry House.
- Johnson, D. W. (1982). *Evaluation instruments scales: Cooperative, learning project*. Minneapolis, MN: University of Minesota.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1990). *Learning together and alone*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Klarmar, N. (1971). Motivation and the young foreign language learner. *English Language Teaching, 31*, 103-111.
- Klarmar, N. (1963). Motivation and the young foreign language learner. *English Language Teaching, 31*, 103-111.
- Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1983). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. Oxford: Pergamon Press.
- Littlewood, W.(1983). *Communicative language teaching*. London: Cambridge University.
- Likert, R. (1967). The method of constructing an attitude scale. In M. Fishbein (Ed.), *Attitude theory and measurement* (pp. 90-95). New York: Wiley.
- Lochana, M., & Deb, G. (2006). Task-based teaching: Learning English without tears. *The Asian EFL Journal, 8*(3), 140-164.
- Lynch, T. (1996). *Communication in the language classroom*. Oxford: Oxford University Press.
- Marton, W. (1989). *Method in English teacher: Frameworks and option*. New York: Prentice-Hall.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality* (2nd ed.). New York Harper & Row.
- Mccoleman, J. W. (1975). Relationship between the use of learning activity package, group activities and the preference of student toward the social studies courses. *Dissertation Abstracts International, 31*(1), 109-A.
- Miller, W. H. (1990). *Reading comprehension activities kit*. New York: The Center.
- Moller, A. D. (1981). *Assessing proficiency in English for us in further study*. Singapore: Singapore University Press.
- Morrow, K. (1981). *Communication in the classroom: Application and methods for a communicative*. London: Longman.
- Morrow, K. (1985). *Communicative language teaching*. Trinity Ln: Cambridge University Press.

- Morrow, K. (1995). *Communicative language teaching: An introduction*. New York: Cambridge University Press.
- Nadler, L., & Nadler, Z. (1989). *Developing human resources*. San Francisco: Jossey-Bass
- Nayak, A. K., & Rao, V. K. (2002). *Classroom teaching methods and practices*. New Delhi: Nangia & A.P.H.
- Oliva, P. F. (1992). *Developing the curriculum* (3rd ed.). New York: Harper Collins.
- Paulston, C. B. (1979). *Teaching English as a second language: Techniques and procedures*. Massachusetts: Cambridge University Press.
- Richad, C., & Rodgers, S. (1982). *Approached and method in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rokeach, M. (1970). *Beliefs, attitudes and values*. San Francisco: Jossey Basso.
- Saylor, G., & Alexander, W. (1974). *Curriculum planning for schools*. New York: Holt.
- Saylor, J. G., Alexander, W. M., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Searle, J. R. (1978). *Speech acts*. London: Cambridge University Press.
- Smith, B. (1994). Teacher quality of work life: According go teacher. *The School Dissertation Abstracts International*, 54, 8.
- Stevens, B. J. (1975). The head nurse as manager. *Journal of Nursing Management*, 14(22), 221-225.
- Stevens, P. (1978). *New orientations in teaching of English*. London: Oxford University Press.
- Taba, H. (1962). *Curriculum and development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace and World.
- Thornbury, S. (2005). *How to teach speaking*. Pearson: Longman.
- Tyler, R. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Uris. (1973). *Guidelines on methodological approaches to the conduct of a regional survey of the quality of life and aspect of human resources development*. New York: McGraw-Hill.
- Van Syoc, B. (1963). *Methods of teaching English as a foreign language*. Bangkok: The Social Science Association of Thailand Press.

Widdowson, H. G. (1978). *Teaching language as communicative*. Oxford: Oxford University.

Wright, A., Betteridge, D., & Buckby, M. (1994). *Games for language learning*. New York: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. นายยืนยง ราชวงษ์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
2. ดร.จิราภรณ์ รอดเชื้อ ศิษยานิเทศก์ผู้รับผิดชอบสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอวังทอง
3. นางสาวเพ็ญพรรณ กริ่งไกร ศิษยานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2
4. ดร.ณัฐกร ดวงพระเกษ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี
5. ดร.ลาวัณย์ ตริเนตร ศิษยานิเทศก์เชี่ยวชาญ
ที่ปรึกษา สพฐ. ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการฝึกอบรมและข้อมูลพื้นฐานเพื่อการออกแบบ
หลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา**

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการ ทัศนคติ และความจำเป็นพูดภาษาอังกฤษเพื่อออกแบบกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบหลักสูตรอบรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรม

ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบฉบับนี้ จะนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษเท่านั้น จึงขอความอนุเคราะห์ท่านให้พิจารณาตอบแบบทดสอบให้ครบทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

รายการ			
เพศ	ชาย		
	หญิง		
อายุ	25-35 ปี		
	36-46 ปี		
	47 ปีขึ้นไป		
ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ	5-10 ปี		
	10-15 ปี		
	15-20		
	20 ปี ขึ้นไป		
ประสบการณ์ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ	ไม่เคย		
	1-3 ครั้ง		
	4-6 ครั้ง		
	มากกว่า 6 ครั้ง		

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับหน้าที่ของภาษาที่จำเป็นสำหรับครูภาษาอังกฤษและความสามารถ
ในการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ความจำเป็น	ความตระหนักรู้ (ท่านมีความรู้)
1. Greeting		
2. Introduce yourself		
3. Introduce someone else		
4. Thanking		
5. Praising		
6. Agreeing/ Disagreeing		
7. Apologizing		
8. Clarifying/ Identifying		
9. Comparing		
10. Describing		
11. Explaining		
12. Classroom expressing		
13. Expressing dislike		
14. Expressing preferences		
15. Inviting opinion		
16. Giving example		
17. Giving warning		
18. Narrating		
19. Offering		
20. Persuading		
21. Questioning		
22. Responding to question		
23. Refusing		
24. Requesting		
25. Resoning		
26. Showing sympathy		

แบบสอบถามความเหมาะสมผู้เชี่ยวชาญต่อโครงสร้างหลักสูตร

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาโครงสร้างหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียวโดยกำหนดให้

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. หลักการและเหตุผล					
1.1 ความชัดเจนตรงประเด็น					
1.2 ความสอดคล้องกับปัญหา					
2. วัตถุประสงค์หลักสูตร					
2.1 ความครอบคลุม					
2.2 ความชัดเจนตรงประเด็น					
2.3 ความสอดคล้องกับสภาพปัญหา					
3. เนื้อหาสาระในการฝึกอบรม					
3.1 การเรียงลำดับ					
3.2 ความน่าสนใจ					
3.3 ความหลากหลาย					
3.4 ความสอดคล้องเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม					
4. กิจกรรมการฝึกอบรม					
4.1 ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
4.2 ความสอดคล้องกับเนื้อหา					
4.3 การเรียงลำดับเนื้อหา					

ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
4.4 ความหลากหลาย					
4.5 ความเหมาะสมกับเวลา					
4.6 ความเหมาะสมกับผู้เข้าอบรม					
4.7 ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้					
5. สื่อประกอบการอบรม					
5.1 ความสอดคล้องกับกิจกรรม					
5.2 สะดวกในการเรียนรู้					
5.3 ความหลากหลาย					
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 ความหลากหลาย					
6.2 ตามสภาพจริง					

แบบประเมินความพึงพอใจหลักสูตรฝึกอบรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษา

คำชี้แจง ขอความร่วมมือครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาได้แสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการฝึกอบรมที่จัดขึ้นตามความจริงคำตอบของท่านจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษาให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง เพื่อแสดงความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวโดยกำหนดให้

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. มีวิธีการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้					
2. ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม					
3. กิจกรรมที่จัดมีความสนุก ไม่ตึงเครียด					
4. กิจกรรมมีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของผู้เข้าค่าย					
5. ผู้เข้าค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาและทำทางได้อย่างอิสระ					
6. สามารถพัฒนาความสามารถด้าน การฟังและพูดของผู้เข้าค่าย					
7. วิทยากรมีการอธิบายและการสาธิตการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน					
8. วิทยากรมีการตรวจสอบความเข้าใจในการทำกิจกรรม					
9. การดำเนินกิจกรรมกระชับและมีความต่อเนื่องชัดเจน					
10. การจัดกลุ่มผู้เข้าค่ายมีความเหมาะสม					

แบบสอบถามเจตคตินักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไปแล้ว โดยใช้เครื่องหมาย
√ ลงในช่อง ระดับความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของเจตคติดังนี้

- 5 คะแนน = เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 4 คะแนน = เห็นด้วย
 3 คะแนน = ไม่แน่ใจ
 2 คะแนน = ไม่เห็นด้วย
 1 คะแนน = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง					
2. ข้าพเจ้าคิดว่าจะพัฒนาภาษาอังกฤษได้					
3. ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก					
4. กิจกรรมทำให้ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ					
5. กิจกรรมทำให้ข้าพเจ้าอยากพูดภาษาอังกฤษ					
6. กิจกรรมทำให้ข้าพเจ้าไม่อายในการพูดภาษาอังกฤษ					
7. ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมตลอดเวลา					
8. ข้าพเจ้ามีโอกาสนำเสนอภาษาอังกฤษอย่างอิสระ					
9. ข้าพเจ้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนาน					
10. ข้าพเจ้าอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจาก ชั่วโมงเรียน					

แบบทดสอบก่อน-หลังอบรมค่ายภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวโดยวงกลมล้อมรอบในข้อที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. การจัดค่ายภาษาอังกฤษมีประโยชน์อย่างไร
 - ก. ฝึกความเป็นผู้นำ ผู้ตามของนักเรียน
 - ข. เสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ให้แก่ผู้เรียน
 - ค. ช่วยให้นักเรียนสอบ O-NET สูงขึ้น
 - ง. ประยุกต์ใช้ความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ
 - ก. การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในสมุด
 - ข. การอภิปรายฝึกทักษะทางภาษา
 - ค. การฝึกร้องเพลงประกอบท่าทาง
 - ง. การเล่นเกมส์
3. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
 - ก. กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เสริมหลักสูตรปกติ ควรเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าสำหรับนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถจัดได้
 - ข. กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อความสนุกสนาน คลายความเครียด
 - ค. การออกกำลังกาย การเล่นเกม เป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องจัดในการอยู่ค่ายภาษาอังกฤษ
 - ง. การร้องเพลง พร้อมการแสดงท่าทางประกอบ เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาพัฒนาสมอง และกล้ามเนื้อให้ทำงานสัมพันธ์กัน
4. กิจกรรม Ice-breaking Activities จัดขึ้นเพื่ออะไร
 - ก. เพื่อสร้างความคุ้นเคย
 - ข. เพื่อให้ลดความปวดเมื่อย
 - ค. เพื่อให้จำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น
 - ง. เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5. ข้อใดเป็นกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice breaking activities)
- ก. Blind man
 - ข. Alphabet racing
 - ค. Spy codes
 - ง. Telephone game
6. ข้อใดไม่ใช่กิจกรรมฝึกทบทวนคำศัพท์ (Vocabulary activities)
- ก. Number fun
 - ข. Spy codes
 - ค. Telephone game
 - ง. Hi
7. ข้อใดเป็นกิจกรรมฝึกการใช้โครงสร้างทางภาษาทั้งหมด (Structure activities)
- ก. Number fun, Treasure hunt
 - ข. Telephone game, Spy codes
 - ค. Spy codes, Mime it!
 - ง. My favorite menu, Activities dominoes
8. ข้อใดเป็นกิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์
- ก. Treasure hunt
 - ข. Telephone game
 - ค. Spy codes, Mime it!
 - ง. My favorite menu
9. Do you have paper?
- a. any
 - b. some
 - c. has
 - d. had
10. She refuses _____ to her mother.
- a.. listen
 - b. to listening
 - c. to listen
 - d. listening

11. A:?
 B: I'm from America.
- What's your name
 - How old are you
 - Are you French
 - Where are you from
12. A:?
 B: A pizza, please.
- What would you like to eat
 - What are you doing
 - What do you want
 - How much
13. A:?
 B: Yes, where is Wat Po ?
- Excuse me
 - This is the bus to Wat Po
 - Hello, can I help you, sir
 - This is the best way to Wat Po
14. At the party last night, we.....crisps and olives.
a. eat	b. ate
c. borrow	d. find
15. Suda always.....to school.
a. walk	b. walks
c. is walking	d. walked
16. What does she look like ? She has.....hair.
a. long curly	b. curly long
c. long hair	d. curly hair
17. Tom is a student and he want to be a
a. bird	b. long man
c. policeman	d. short hair

18. What does Eva look like ? She.....tall and.....hair.
- a. has, has curly
 - b. have, have dark
 - c. is, has blonde
 - d. had, had short
19. When we wish someone to be happy on his/ her birthday, we often say “.....”.
- a. Happy Valentine’s Day
 - b. Happy New Year
 - c. Happy Birthday to You
 - d. Merry Christmas
20. David is my grandfather’s father. I call him “_____”.
- a. grandson
 - b. grandfather
 - c. great grandmother
 - d. great grandfather
21. A: What’s your hobby? B: My hobby is _____.
- a. go to sleep
 - b. study English
 - c. listening to music
 - d. do homework
22. A: May I borrow your atlas, please? I want to find countries
B: Here you are. A: Thank you What subject are they studying?
- a. History
 - b. Science
 - c. Geography
 - d. Mathematics
23. What do you use to smell with?
- a. mouth
 - b. nose
 - c. eyes
 - d. hands

24. It is better to be very tall if you want to play _____.
- a. golf
 - b. football
 - c. basketball
 - d. table tennis
25. What sport do we play in the gym?
- a. table tennis
 - b. football
 - c. cricket
 - d. rugby
26. He won the first prize in speech contest. What does he feel?
- a. scared
 - b. sleepy
 - c. glad
 - d. bored
27. Paul never eats meat, he is a _____.
- a. vegetarian
 - b. vegetable
 - c. vegetation
 - d. musician
28. After speaking for two hours, the teacher had _____.
- a. a sore throat
 - b. a sore eye
 - c. a headache
 - d. a cold
29. Where _____ your car?
- a. did you park
 - b. did you parked
 - c. parked you
 - d. you parked

30. A: What can we do at the market?

B: We can _____.

a. study English

b. play football

c. buy food

d. watch a film

ภาคผนวก ค
หลักสูตรการฝึกอบรม

หลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

โดย

นางสาวกานต์ยุภา ชุ่มสนิท

นักศึกษาคุษฎิบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยบูรพา

คำนำ

หลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาเป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ซึ่งหลักสูตรนี้เป็น หลักสูตร ฝึกคำภาษาอังกฤษที่เน้นความรู้ ความเข้าใจ แสดงความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังและ การพูดและ เป็นหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยมี ความมุ่งหมายเพื่อ มาใช้ประกอบการฝึกอบรมได้ลงมือปฏิบัติ ทำงานร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการสร้าง เจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน ประธานกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิภา สมบูรณ์ และ ดร.สมพงษ์ ปั่นหุ่่น กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาในการแก้ไข รวมทั้ง ให้อำนาจปรึกษา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผลงานเพื่อให้หลักสูตรเล่มนี้สมบูรณ์ ยิ่งขึ้น

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในหลักสูตรคำภาษาอังกฤษนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อ ผู้ที่สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้นำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนทางด้านทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษในสถานศึกษาต่อไป

กานต์ยุภา ชุ่มสนิท

หลักการและเหตุผล

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จในการเรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น วิทยากรควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีเจตคติทางบวกและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษสามารถเปิดใจยอมรับและทำกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ อย่างเต็มใจ และมีความสุข วิทยากรจำเป็นต้องวางแผนเตรียมการจัดสถานการณ์ให้พร้อม เพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ กาญจนา นันทะดวง (2542, หน้า 77) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนนั้นคงไม่เพียงพอต่อการสร้างประสบการณ์ทางภาษา และส่งเสริมเจตคติและแรงจูงใจให้แก่ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ดังนั้น วิทยากรจึงจำเป็นต้องจัดเตรียมประสบการณ์อื่น ๆ นอกชั้นเรียนให้เกิดแก่ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษด้วย เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้มีโอกาสทำกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ และทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษเกิดแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น กิจกรรมที่สามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เกิดแก่ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้กิจกรรมหนึ่งคือ กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (English camp) เช่นเดียวกับ เจริญ จิตวารินทร์ (2547, หน้า 4) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้น ส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมดังกล่าว ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษและวิทยากรต่างมีโอกาสได้ฝึกฝน รับประทานอาหารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียน ในสถานการณ์ที่หลากหลาย มีความหมาย สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นการจัดประสบการณ์ การเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายมุ่งเน้นให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เช่น การใช้เกมต่าง ๆ เพลง หรือบทบาท สมมุติ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองได้โดยไม่รู้ตัว (เตือนใจ แก้วโอภาส, 2524, หน้า 63; เฉลียวศรี พิบูลชล, 2535, หน้า 30) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Wright, Beleridge, and Buckby (1994, บทนำ) ที่ว่า การใช้เกมทางภาษานั้น จะทำให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษเกิดการเรียนรู้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนานผ่อนคลายและไม่เครียด เช่นเดียวกับ เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543, หน้า 2-4) เห็นว่า เกมภาษานั้นนอกจากจะสร้างความสนุกสนานแล้ว ยังสร้างประสบการณ์ทางการใช้ภาษาการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และความกล้าที่จะแสดงออกโดยการใช้ภาษาให้แก่ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ด้วย นอกจากนี้

จากผลการวิจัยของ ศิริพันธ์ โรจนตมะ (2541, หน้า 65; ศิริยา คนิวรานนท์, 2541, หน้า 77-78) พบว่า เกมภาษาและเกมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ รวมทั้งทำให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะมากขึ้นและสามารถทำให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษนำไปใช้ในชีวิตจริง ตลอดจนเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษมากขึ้นนอกจากนี้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษยังสร้างความสนุกสนาน แรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการอบรมค่ายภาษาอังกฤษและเห็นควรว่า ควรมีการพัฒนาหลักสูตรการอบรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในลักษณะรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถฝึกกิจกรรมต่าง ๆ จนสามารถจัดกิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การพัฒนาหลักสูตรจัดค่ายภาษาอังกฤษ

โครงการพัฒนาหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษสำหรับวิทยากรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับวิทยากรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1
2. เพื่อศึกษาความรู้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาก่อนและหลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่มีต่อหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษหลังการเข้าค่าย
4. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

วิทยากรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 30 คน

ระยะเวลาการฝึกอบรม

18 ชั่วโมง เป็นเวลา 3 วัน

สถานที่ฝึกอบรม

โรงเรียนนครหลวงพิบูลประเสริฐวิทย์ ซึ่งเป็นศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา คู่มือการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือประกอบการ ศึกษาการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เข้าค่าย ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย รายละเอียดต่อไปนี้

โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
ทดสอบก่อนเรียน	สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและ	เนื้อหาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตาม หลักสูตร โดยใช้ข้อสอบก่อน เรียน	-
1. Local food of Ayutthaya province	ตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และใน เรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและ การเขียน	1. Vocabulary: Healthy food: rice Noodle, sticky rice, chili sauce, Northern style chili dip, Streaky pork with crispy crackling, Hang-le curry, Spicy minced beef, Spicy minced pork. Ingredients: meat, egg, pork, chicken, onion, garlic, salt, fish salt, chili powder, pepper, sugar, lime juice, vegetable oil. Junk food: sanack, candy, hotdog, cake, cookies, burger, French fries Herbal drink: lemon juice, orange juice, tomongrass juice, rosella juice, blue pea vine juice	4 ชม.

หน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
		Function: speaking and listening giving definition, giving information about food and drink 3. Structure: Wh-question What is this? What is that? What are these? What are those? What is it? What food do you like to eat?	-
2. The weather in Ayutthaya	สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและ ตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และใน เรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและ การเขียน	1. Vocabulary: Seson: cold season, rainy season, hot season, autumn, spring. Weather: rain-rainy, Sun-sunny, wind-windy, Cloud-cloudy, fog-foggy cool, hot, warm 2. Function: Speaking and listening, asking and giving information about weather 3. Structure: What's it like out side? How's the weather? What's the weather like? What's the temperature? What's the weather forecast?	5

หน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
3. English for daily life	<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p> <p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p>	<p>1. Vocabulary:</p> <p>Resturant pick up, hungry, eat out, try, feel like, sea food, sick of, junk food, vegetarian, fast-food, restaurant Good Morning Good afternoon Good evening</p> <p>Tom's family: family, people, wife, sister, brothers, aunt, uncle, children</p> <p>2. Function:</p> <p>Speaking and listening, Asking and giving Information about family</p> <p>3. Structure:</p> <p>How are you? How are you doing? How's it going? What's the matter? What's the problem? How are you feeling? I have (got) ..I fee</p>	4 ชม.
4. The famous places of Ayutthaya	<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p>	<p>1. Vocabulary:</p> <p>Travelling: amazing attractions Reclining Buddha</p> <p>Directions: go straight on, turn back, go back, turn left/ right, go along... cross...,take the</p>	4 ชม.

หน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	เนื้อหา	เวลา
	<p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทาง ภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และใน เรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและ การเขียน</p>	<p>first/ second road on the left/ right, It's on the left/ right.</p> <p>Straight on, opposite, near, Next to between, at the end Of... on/ at the corner, Behind, in front of, (just) around the corner, traffic lights,</p> <p>2. Function: Speaking and listening, Asking and giving Information about place Asking and giving Direction about places</p>	
<p>4. The famous places province (ต่อ)</p>		<p>3. Structure: Do you know this place? Have you ever been to....? Was it fun? What do you like about The place? How do I get to...? What's the best way to...? Where is...?</p>	
รวมทั้งหมด			18 ชม.

เนื้อหา

1. หน่วยที่ 1 Local food of Ayutthaya province
 - 1.1 Healthy food
 - 1.2 Ingredients
 - 1.3 Junk food
 - 1.4 Herbal drink
2. หน่วยที่ 2 The weather in Ayutthaya province
 - 2.1 Season
 - 2.2 Temperature
 - 2.3 Weather
 - 2.4 Types of Wind
3. หน่วยที่ 3 English for daily life
 - 3.1 Greeting, Good bye
 - 3.2 At restaurant
 - 3.3 At police station
4. หน่วยที่ 4 The famous places in Ayutthaya province
 - 4.1 Tourism places
 - 4.2 Directions

ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม

ใช้เวลาในการฝึกอบรมรวมทั้งหมด 18 ชั่วโมง

แนวดำเนินกิจกรรม

แนวดำเนินการจัดกิจกรรมในหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษ ถ่าย เป็นรูปแบบของกิจกรรมที่จัดขึ้นในการเรียนรู้ในห้องเรียน มีการปฏิบัติกิจกรรมทั้งรูปแบบเดี่ยวและกลุ่ม มีการใช้ เกม เพลง และการใช้บทบาทสมมติในการทำกิจกรรม ฝึกการสนทนาโต้ตอบ และฝึกฟังและพูด จากสื่อที่หลากหลาย และมีการดำเนินกิจกรรมเป็นฐาน มีการสลับเปลี่ยนฐานไปเรื่อย ๆ ตามเวลาที่กำหนด จนครบทุกฐาน

สื่อการเรียนรู้

1. เพลงและเกม
2. ใบความรู้ และใบงาน
3. กระดาษ สี ปากกา ฯลฯ
4. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์
5. สื่อของจริง
6. อุปกรณ์เครื่องเสียงต่าง ๆ ในการอบรม

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. ประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ และประโยชน์ที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
2. ประเมินความสามารถทางการฟังและการพูด
3. การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรการฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พระนครศรีอยุธยา

เครื่องมือการวัดผล

1. แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม
2. แบบประเมินผลงาน แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด
3. แบบประเมินความพึงพอใจ

ตอนที่ 2 ตารางการจัดกิจกรรมและเกมในแต่ละวัน

Day I

- 8.30-9.00 Registration
- 9.00-12.00 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Local food of Ayutthaya province
- 13.00-14.30 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Local food of Ayutthaya province
- 14.30-16.00 กิจกรรมย่อยเสริมทักษะทางภาษา

Day II

- 9.00-12.00 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 **The weather in Ayutthaya**
- 13.00-14.30 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง English for daily life
- 13.30-16.00 กิจกรรมย่อยเสริมทักษะทางภาษา

Day III

- 9.00-12.00 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 **The famous places of Ayutthaya**
- 13.00-14.30 กิจกรรมย่อยเสริมทักษะทางภาษา
- 13.30-16.00 ประเมินความรู้คำภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจ

หน่วยที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Local food of Ayutthaya province

เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

อาหารและเครื่องดื่มเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าชนชาติใดย่อมมีอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีชื่อเรียกที่หลากหลาย วิธีการทำที่แตกต่างกัน ดังนั้นการฟังและการพูดเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ผ่านกิจกรรมการสนทนา กิจกรรมบทบาทสมมติ และการใช้สื่อต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ และประโยคต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทำให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษได้

จุดประสงค์

1. บอกความหมายคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province ได้
2. ฟังและการพูดคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province Province ได้
3. แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province province อย่างมีเหตุผลได้

เนื้อหา

1. vocabularies: food vegetable ingredients fruits drinks
2. Function: speaking and listening, giving definition, giving information about food and drink.
3. Structure: Wh-question; What is this? What is that? What are these? What are those? What is it? What food do you like to eat? **Verb to do: Do/ does**

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นรู้ความสนใจ

1.1 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ข้อสอบก่อนการอบรม จำนวน 30 ข้อ เวลา 30 นาที

1.2 ผู้เข้ารับการอบรมฟังและอ่านเพลง **If you're happy**

If you're happy

If you are happy and you know it, clap your hands.

If you are happy and you know it, clap your really ought to show it.

If you are happy and you know it, clap your hands.

@ Stamp your feet

@ Nod your head

@ Pull your ears

@ Shout out loud

1.3 จากนั้นผู้เข้าร่วมรับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมทำท่าประกอบ จากนั้นฝึกการทักทายและถามตอบทุกข้อด้วยภาษาอังกฤษ

2. ชั้นจัดกิจกรรม

2.1 เสนอ คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยการถาม-ตอบ What's this?

What's that? It's a/ an... It is some... โดยใช้สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค

2.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ฝึกพูดตามวิทยากร 2-3 ครั้ง โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค ดังนี้

What are these? They are.....

What are those? They are.....

Do you like.....? Yes, I do./ No, I don't

Does she you like.....? Yes, she does./ No, she doesn't.

2.3 วิทยากรผู้เข้าค่ายเล่นเกมตุ๊กตาสุตรรัก โดยมีวิธีการเล่น คือ ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลมและส่งตุ๊กตาให้เพื่อนที่นั่งถัดจากตนเอง โดยต้องโยนขึ้น 1 ครั้งก่อนส่ง ซึ่งจะมีเสียงเพลงบรรเลงประกอบ และหากเสียงเพลงหยุดลง ตุ๊กตาคือใครจะต้องถูกคัดออกจากวงกลม และมาอ่าน แถบประโยคให้เพื่อนคนใดคนหนึ่งฟัง และเพื่อนคนนั้นจะต้องตอบคำถามนั้นทันที

3. ชั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่ม ๆ ละ 7-8 คน

3.2 แต่ละกลุ่มศึกษาตามฐานต่าง ๆ เป็นวงจร โดยบันทึกความรู้ที่ได้รับในใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Local food of Ayutthaya province เป็นรายบุคคล ใช้เวลาฐานละ 10 นาที ดังนี้ ฐานที่ 1 Healthy food ฐานที่ 2 Ingredient ฐานที่ 3 Junk food และ ฐานที่ 4 Herbal drink โดยแต่ละฐานมีกิจกรรมดังนี้

3.2.1 เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ เป็นคำพ้องเสียง และผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบันทึกลงในแบบฝึกประจำฐานด้วย

3.2.2 ฝึกการพูด/ สนทนา โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้ประโยค Wh-question และ Verb to do โดยการถามตอบ ฐานละ 1-2 ประโยค ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฝึกฟังและพูดโต้ตอบกับเพื่อน และให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบันทึกลงในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้

3.2.3 เล่นเกมประจำฐานการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้คำศัพท์ประโยคและเป็นการทบทวนความรู้จากที่ได้เรียนอีกครั้ง

3.2.4 กิจกรรมประจำฐานการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ชิ้นงาน
1	Healthy food: Rice noodle, sticky rice, chilli sauce, Northern style chilli dip, Streaky pork with Crispy crackling, Hang-le curry, Spicy minced Beef, Spicy Minced pork,	A: What is your favorite food? B: My favorite food is.....	เกมปิดตาแต่งหน้า โดยให้เพื่อนที่บอก ความหมายของคำศัพท์ ผิดบ่อยที่สุดจะต้องถูก แต่งหน้าโดยสมาชิก ใน 1 กลุ่มปิดตาและ แต่งหน้าให้เพื่อน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ อุปกรณ์แต่งหน้า ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ชิ้นงาน
2	Ingredients: Meat, egg, pork Chicken, onion, Garlic, salt, fish salt, chilli powder pepper, sugar, lime juice, vegetable oil.	A: What is this? B: In is... A: What is that? B: In is....	เกมสาธิตทำป้อนคำ ในกลุ่มจะแบ่ง ออกเป็นสองทีม แข่ง กันส่งคำศัพท์ด้วย หลอดดูดน้ำที่มีหนัง ยางรัด คำศัพท์ไว้ให้ คนสุดท้ายเปิดอ่านและ บอกความหมายของ คำนั้นจะเป็นฝ่ายได้ คะแนนพิเศษ 1 คะแนน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ หลอด และยางรัด ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
3	Junk food: Snack, candy, Hotdog, cake, Cookies, burger, French fries,	A: What ate these? B: They are.... A: What are those? B: They are...	เกมกระซิบ โดยให้นักเรียนคนแรก อ่านประโยคที่วิทยากร แสดงและกระซิบบอก เพื่อนทีละคน ให้แต่ละ กลุ่มแข่งกัน คน สุดท้ายของกลุ่มจะต้อง ออกมาบอกประโยค นั้นให้เพื่อนทุกคนฟัง	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
4	Herbal drink: Lemon juice, Orange juice, Tomatoes juice, Coconut juice, Lemongrass juice, Rosella juice, blue Pea vine juice.	A: Do you like (to)...? B: Yes,..... A: Does she like..? B:No,	เกมบ่าโบ ให้ตัวแทนของแต่ละ กลุ่มออกมาอ่าน ประโยคและไปทำให้ เพื่อนทั้งหมดดูและ บอกว่าคืออะไร กลุ่ม ไหนสามารถบอกได้ ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้

4. ขั้นสร้างผลงาน

4.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ศึกษาตามฐานต่าง ๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ระดมสมองในกลุ่มของตนเอง โดยเขียนสรุปผลงานการศึกษาในแต่ละฐานเป็นแผนผังความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

4.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แต่ละกลุ่มฝึกซ้อมนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองเป็นภาษาอังกฤษโดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ให้น่าสนใจ สามารถใช้เพลงและการแสดงประกอบได้อย่างสร้างสรรค์

5. ขั้นประสานความเข้าใจ

5.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานตนเองที่หน้าเวที โดยมีคณะวิทยากรเป็นผู้ประเมินการพูดนำเสนอชิ้นงานของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จนครบทุกกลุ่ม

5.2 ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่วิทยากรถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้ารับการอบรมอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลง banana และเกมลูกบอลพิเศษ เกมปิดตาแต่งหน้าเพื่อน เกมสาธิตกาป้อนคำ เกมกระชิบ เกมบ่าไบ้
2. แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 1
3. กระดาษ สี ปากกา ฯลฯ
4. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์
5. สื่อของจริง
6. อุปกรณ์เครื่องเสียงต่าง ๆ ในการอบรม
7. ฐานการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกความหมาย คำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province ได้	ตรวจแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	ทำแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้ถูกต้อง ร้อยละ 80
2. ฟังคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province ได้	ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	มีคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดในระดับดี ขึ้นไป
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province ได้	ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	มีคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดในระดับ ดีขึ้นไป
4. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตการร่วมกิจกรรม	แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมุ่งมั่นในการทำงานระดับ “ดี”

แผนการเข้าค่ายภาษาอังกฤษที่ 2

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง The weather in Ayutthaya

เวลา 4 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระสำคัญ

สภาพอากาศของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีทั้งหมด 3 ฤดูกาล คือ ฤดูฝน ฤดูหนาวและ ฤดูร้อน นอกจากนี้ยังมีอุณหภูมิที่แปรปรวนตามสภาพอากาศเนื่องด้วยสภาพปัญหาโลกร้อน การให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้ฝึกฟังคำศัพท์และประโยคเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถสื่อสารผ่านการพูดได้ถูกต้อง เช่น การพูดออกเสียงคำศัพท์ หรือการพูดบอกเล่าสภาพอากาศในชุมชนของตนเองและใกล้เคียงเพื่อให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้ใช้ภาษาสื่อสารในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ตระหนักเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมุ่งมั่นในการทำงาน

จุดประสงค์

1. บอกความหมายคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้
2. ฟังและการพูดคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้

สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary:

Season: Cold season, rainy season, hot season, autumn, spring.

Weather: rain-rainy, sun-sunny, wind-windy, cloud-cloudy, fog-foggy cool, hot, warm.

Clear or cloudy: bright, sunny, clear, fine, partially cloudy, cloudy, overcast, gloomy, mist/ misty, Haze/ hazey

Types of Rain: damp, drizzle, shower, rain, downpour, pour, torrential rain, food

Cold stuff: hail, hailstones, snow, snowflake, sleet, blizzard

Types of Wind: breeze, biustery, windy, gale, Hurricane/ cyzlonge/ typhoon.

Temperature: 28 c (or more) -Hot 15 to 28c-Warm 10 to 15c-cool 5 to 10c-Chilly 0 to 5c-Cold 0c (or less) -Freezing

2. Function:

Speaking and listening, giving definition, giving information about Food and drink.

3. Structure:

Wh-question; What's it like out (side)

How's the weather?

What's the weather like?

What's the temperature?

What's the weather forecast?

Answer:

It is + adjective = A description of the weather

It is sunny today.

It's hot and humid today

It's a nice day today

It is + adjective + day (or morning/ affernoon/ night)

It's a fine day

It's a windy affernoon.

It is + verb-ing = This type of weather is happening now.

It's drizzling outside.

It's snowing.

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 นำเข้าสู่บทเรียน โดยการทักทายกันด้วยประโยค How do you do? Very well, thanks.

1.2 ผู้เข้ารับการอบรมฟังและอ่านเพลง

1.3 จากนั้นผู้เข้ารับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมทำท่าทางประกอบ โดยดูแบบอย่างจากครูก่อน จากนั้นให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงด้วยตนเอง

2. ขั้นจัดการเรียนรู้

2.1 ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศโดยการใช้สื่อของจริง บัตรภาพ ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศโดยการใช้สื่อของจริง บัตรภาพ, บัตรคำศัพท์, แถบประโยค

2.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษฝึกอ่านประโยคตามครู 2-3 ครั้ง โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค ดังนี้

What's it like out side?

How's the weather?

What's the weather like?

What's the temperature?

What's the weather forecast?

2.3 วิทยากรนำผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษเล่นเกมลูกบอลพิเศษอีกครั้ง โดยมีวิธีการเล่นคือ ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลมและส่งบอลให้เพื่อนที่นั่งถัดจากตนเอง โดยต้องโยนขึ้น 1 ครั้ง ก่อนส่งซึ่งจะมีเสียงเพลงบรรเลงประกอบ และหากเสียงเพลงหยุดลง ลูกบอลอยู่ที่ใครจะต้องถูกคัดออกจากวงกลม และมาอ่านคำศัพท์ 1 คำ พร้อมบอกความหมายให้ชัดเจน

3. ขั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แบ่งกลุ่มใหม่ต่างจากช่วงเช้าตามความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยใช้ผลการทดสอบก่อนเรียนเป็นคะแนนในการจัดกลุ่มผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จากนั้นให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้แบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม

3.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แต่ละกลุ่มศึกษาตามฐานต่าง ๆ เป็นวงจร โดยบันทึกความรู้ที่ได้รับในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2 เป็นรายบุคคล ใช้เวลาฐานละ 10 นาที ดังนี้ ฐานที่ 1 Season ฐานที่ 2 Temperature ฐานที่ 3 Weather และ ฐานที่ 4 Types of wind โดยแต่ละฐานมีกิจกรรมดังนี้

3.2.1 เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ เป็นคำพ้องเสียง และผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบันทึกลงในแบบฝึกประจำวันด้วย

3.2.2 ฝึกการพูด/ สนทนา โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้ประโยค Wh-question และ Verb to do โดยการถามตอบ ฐานละ 1-2 ประโยค ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฝึกฟังและพูดโต้ตอบกับเพื่อน และให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบันทึกลงในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้

3.2.3 เล่นเกมประจำวันการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้คำศัพท์ประโยคและเป็นการทบทวนความรู้จากที่ได้เรียนอีกครั้ง

3.2.4 กิจกรรมประจำวันการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ ชิ้นงาน
1	Season: cold Season, rainy Season, hot Season, Autumn, Spring. Types of Rain: damp, Drizzle, Shower rain, Downpour, Pour, torrential Rain, flood	A: What's it like out (side)? B: It's sunny today A: How's the weather? B: It is rainy today	เกม ขนน้า ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 2 กลุ่มแข่งกันขนน้ำใส่อ่าง ให้ได้เยอะที่สุดโดยใช้ฝา ขวดน้ำอัดลม จากนั้นให้ผู้เข้าค่าย ภาษาอังกฤษอ่าน คำศัพท์ที่อยู่ในรายการจาก วิทยากรที่ดูแลต้นน้ำและนำ คำศัพท์ไปเขียนบนกระดาน ให้ถูกต้องและมากที่สุด	สื่อ กระดาน บัตรคำ ฝาขวดน้ำอัดลม กะละมัง ปากกา ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
2	temperature: Hot, warm Cool, chilly Cold, freezing	A: What was the temperature yesterday? B: It was warm	เกม วังผลัดบิงโกคำศัพท์ แบ่งผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ออกเป็นสอง กลุ่ม ให้ผู้เข้า ค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่ม	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ ผ้าสีแดง สีเขียว ชิ้นงาน

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ / ชิ้นงาน
	Cold stuff	yesterday?	แข่งกันวิ่งผลัด โยนผ้าสีที่	แบบฝึกหัดฐาน
	Hail, Hailstones, Snow, Snowflake, Sleet, blizzard	A; What's the temperature to day? B: It is chilly to day? A: What's the temperature tomorrow? B: It will be cold Tomorrow.	ต่างกันที่ลงในตาราง บิงโกที่เขียนลงบนพื้น กลุ่มในที่บิงโกก่อนจะ ชนะและสามารถเลือกพูด คำศัพท์หนึ่งคำพร้อมบอก ความหมายถูกต้องจะได้ 1 คะแนน	การเรียนรู้หน่วย ที่ 2
3	Weather Cloudy: bright sunny, clear, fine, partially cloudy, cloudy, overcast, gloomy, mist/ misty, Haze/ haze Weather: rain-rainy, sun-sunny wind-windy, cloud-cloudy, fog-foggy cool, hot, warm.	A: What's the weather like? B: It's a windy afternoon. A: What's the weather in your home town? B: It's.....	เกม Basketball: เป็นเกมให้ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ โยนบอล ลงตะกร้าจะเป็นถึงขยชะก่ลอง หรืออะไรก็ได้ เริ่มต้นด้วย การถามคำถาม ผู้เข้าค่าย ภาษาอังกฤษคนที่ 1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษที่ตอบถูก จะได้โยนบอลลงตะกร้า หากโยนลงผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้ 2 คะแนนแต่หากบอลโดน ตะกร้าแต่ไม่ลงนักเรียนได้ 1 คะแนน คนที่ได้คะแนนสูง ที่สุดคือผู้ชนะ เกมนี้จะเล่น เดี่ยวหรือเล่นทีมก็ได้	สื่อ บัตรคำบัตรภาพ แถบประโยค ตะกร้า ลูกบาส ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
4	Types of Wind: breeze, blustery,	A: What's the weather forecast? B: It's snowing. A: what kind of	เกม Word chain: ให้ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษนั่งเป็นรูป วงกลมกับวิทยากรพูดคำหรือ ประโยคออกมาผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษคน	สื่อ บัตรคำบัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ ชิ้นงาน
	windy, gale, Hurricane/ cyclone/ typhoon.	weather do you like? B: I like.....	ที่นั่งถัดไปพูดตามและเพิ่ม คำใหม่เข้าไปหนึ่งคำ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษคนที่สองพูดตามทั้ง สองคำและเพิ่มคำใหม่เข้า ไปอีกหนึ่งคำ เล่นไปเรื่อย ๆ จนครบรอบหรือจนกว่าคำ จะมีมากจนจำไม่ได้แล้ว	แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้

4. ชิ้นสรรคสร้างผลงาน

4.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ศึกษาตามฐานต่าง ๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ระดมสมองในกลุ่มของตนเอง โดยเขียนสรุปผลงานการศึกษาในแต่ละฐานเป็นแผนผังความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

4.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองเป็นภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ให้น่าสนใจ สามารถใช้เพลงและการแสดงประกอบได้อย่างสร้างสรรค์

5. ชิ้นประสานความเข้าใจ

5.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานตนเองที่หน้าเวที โดยมีคณะวิทยากรเป็นผู้ประเมินการพูดนำเสนอชิ้นงานของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จนครบทุกกลุ่ม

5.2 ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่วิทยากรถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้ารับการอบรมอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- เพลง English camp และเกมลูกบอลวิเศษ เกมขนน้ำ เกมวิ่งผลัดบิงโกคำศัพท์
เกม basketball เกม word chain
- แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2
- กระดาด สี ปากกา ฯลฯ
- บัตรภาพและบัตรคำศัพท์
- สื่อของจริง

6. อุปกรณ์เครื่องเสียงต่าง ๆ ในการอบรม
7. ฐานการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกความหมาย คำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้	ตรวจแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	ทำแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้ถูกต้องร้อยละ 80
2. ฟังคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ The Weather Ayutthaya Province ได้	ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	มีคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดในระดับดีขึ้นไป
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้	ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	มีคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดในระดับ ดีขึ้นไป
4. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตการร่วมกิจกรรม	แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมุ่งมั่นในการทำงานระดับ “ดี”

หน่วยที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง English for daily life

เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

และเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา ร้านอาหาร วิธีการสั่งอาหาร เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้สื่อสารขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์

1. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษออกเสียงคำศัพท์ในเนื้อเรื่อง ได้ถูกต้อง
2. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา ร้านอาหาร วิธีการสั่งอาหาร ได้ถูกต้อง

3. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษอธิบายถึงบุคคลในครอบครัวตนเองได้

4. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบอกความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหารได้
เนื้อหา

- Places to eat

- คำศัพท์: pick up, hungry, eat out, try, feel like, sea food, sick of, junk food,

vegetarian, fast-food, restaurant

เนื้อเรื่อง Tom's family

- คำศัพท์ family, people, wife, sister, brothers, aunt, uncle, children. โครงสร้าง

Tom has

I have

Do you have

ประโยคคำถาม

Can I do anything for you?

How are you?

Can I help you?

What would you like to know?

Anything else?

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 วิทยากรกับผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว

1.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน

1.3 วิทยากรนำภาพ รูปผลไม้ อาหารต่าง ๆ มาให้ผู้เข้าค่ายดู

2. ขั้นจัดกิจกรรม

2.1 เสนอ คำศัพท์เกี่ยวกับ บุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว

2.2 ผู้เข้าค่ายไปตามฐาน คือ Family และ Reaturant

3. ขั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 เรียนรู้คำศัพท์ตามฐาน

3.2 ฝึกใช้ประโยคจากคำศัพท์

3.3. เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ

4. ขั้นสร้างผลงาน

วิทยากรเขียนคำศัพท์และประโยคสำคัญบนกระดาษออกเสียงให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษออกเสียงตาม แล้วบอกความหมายจากการค้นคว้าจาก Dictionary และออกเสียงคำศัพท์ภายในกลุ่มในเวลา 5 นาที แล้วให้ตัวแทนกลุ่ม ออก เสียงคำศัพท์และบอกความหมาย กลุ่มละ 4 คำ พร้อมยกตัวอย่างประโยค

5. ขั้นประสานความเข้าใจ

5.1 เล่นเกมเกี่ยวกับคำศัพท์

5.2 แข่งขันแต่งประโยคเกี่ยวกับ Family และ Resturant

สื่อและแหล่งเรียนรู้

บัตรคำ บัตรภาพ

รายการที่วัดและ ประเมินผลวิธีการ		เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
เขียนคำศัพท์แต่งประโยค และใช้ภาษาได้ถูกต้อง	ตรวจผลงาน	แบบประเมินการตรวจ ผลงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
มีทักษะการทำงานกลุ่ม	สังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบ ประเมินสมรรถนะผู้เข้าค่าย ภาษาอังกฤษ	ผ่านเกณฑ์ระดับ ปานกลาง ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์ระดับ ดี ขึ้นไป

หน่วยที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง The famous places in Ayutthaya province เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

และเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับวันหยุด สถานที่ท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง กิจกรรม ที่พักและการใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่น หรือประเทศชาติ เป็นการส่งเสริมหรือสร้างความร่วมมือในสังคมและนํากรท่งเที่ยวในประเทศโดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้

จุดประสงค์

1. ฟัง พูด อ่าน เขียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั่วไทยได้
2. เขียนแผนผังความคิดและอภิปรายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้
3. เขียนคำศัพท์แต่งประโยคและใช้ภาษาได้ถูกต้อง

เนื้อหา

Vocabulary: amazing beach bicycling community explore famous hiking Island northern palace peek picnic riding sightseeing The royal unseen vintage valley tourist visitor ฯลฯ

เนื้อเรื่อง: Temples in Ayutthaya

ประโยคคำถาม

Can I do anything for you?

Can I help you?

What would you like to know?

Anything else?

ประโยคบอกเล่า

The community is the people place.

Wat Chai Watthanaram temple in Ayutthaya is really worth a visit.

Wihan Phra Mongkhon Bophit is another temple that is worth seeing in Ayutthaya.

The temple features a central, 35-meter-high Prang in Khmer style.

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นเร้าความสนใจ

1.1 ร้องเพลง Little frog

1.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน

1.3 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษฟังและอ่านเพลง If you're happy

If you're happy, happy, happy clap your hands.

If you're happy, happy, happy clap your hands.

If you're happy, happy, happy clap your hands.

Clap you hands.

If you're angry, angry, angry stomp your feet.

If you're angry, angry, angry stomp your feet.

If you're angry, angry, angry stomp your feet.

Stomp your feet.

If you're angry, angry, angry stomp your feet.

If you're scare, scare, scare say: "Oh no!"

If you're scare, scare, scare say: "Oh no!"

If you're scare, scare, scare say: "Oh no!"

Say: "Oh no!"

If...

1.3 จากนั้นผู้เข้าร่วมรับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมทำท่าประกอบ จากนั้นฝึก

การทักทายและถามตอบทุกข์สุขด้วยภาษาอังกฤษ

2. ชั้นจัดกิจกรรม

2.1 เสนอ คำศัพท์เกี่ยวกับ Amazing Ayuttha heritage community explore famous

history palace temple bronze Buddha riding sightseeing king tourist

โดยใช้สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค

3. ขั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษส่งตัวแทนออกมาหิบบภาพที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทยแล้วให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยใช้คำถาม ดังนี้

1. What is the meaning of the unseen Thailand?
2. Where are the places?
3. Do you like this program?
4. Have you been in Bangkok, Ayutthaya?

3.2 เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ

3.3 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษในกลุ่มช่วยกันพิจารณาคำถามและหาคำตอบว่ามีอะไรบ้างและร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับภาพสถานที่ที่ตัวเองได้และตอบคำถาม

ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษพิจารณารูปภาพที่จับได้และถามว่าผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษเคยไปสถานที่แบบนี้บ้างและให้เล่าสิ่งที่ได้พบเจอ

4. ขั้นสร้างผลงาน

วิทยากรเขียนคำศัพท์และประโยคสำคัญบนกระดาษออกเสียงให้นักเรียนออกเสียงตามแล้วบอกความหมายจากการค้นคว้าจาก Dictionary และออกเสียงคำศัพท์ภายในกลุ่มในเวลา 5 นาที แล้วให้ตัวแทนกลุ่ม ออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมาย กลุ่มละ 4 คำ พร้อมยกตัวอย่างประโยค

5. ขั้นประสานความเข้าใจ

5.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานตนเองที่หน้าเวที โดยมีคณะวิทยากรเป็นผู้ประเมินการพูดนำเสนอชิ้นงานของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จนครบทุกกลุ่ม

5.2 ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่วิทยากรถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้ารับการอบรมอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Ayutthaya amazing Thailand
2. ใบความรู้ที่ 2, 3

รายการที่วัดและประเมินผลวิธีการ		เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั่วไทย	ตรวจแบบฝึก	ใบกิจกรรม Speaking practice	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านและเขียนแผนผังความคิดและอภิปรายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้	ตรวจแบบฝึก	แบบฝึกแบบฝึกหัด 2-3	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
เขียนคำศัพท์แต่งประโยคและใช้ภาษาได้ถูกต้อง	ตรวจแบบฝึก ตรวจผลงาน	แบบฝึกแบบฝึกหัด 2-3 แบบประเมิน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
มีทักษะการทำงานกลุ่ม	สังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบ ประเมินสมรรถนะผู้เข้าค่าย ภาษาอังกฤษ	ผ่านเกณฑ์ระดับ ปานกลาง ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์ระดับ ดี ขึ้นไป

ใบความรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

Wihan Phra Mongkhon Bophit

The **Wihan Phra Mongkhon Bophit** is another temple that is worth seeing in Ayutthaya. The ultimate gem of this temple is the **12-meter-tall bronze Buddha figure**-one of the largest in Thailand. It dates back to the early period of the empire of Ayutthaya (14th century) and was only gilded in 1990. Since this temple is located next to the famous Wat Phra Sri Sanphet, you can combine the two sights for a visit.

- **Price:** Entry to Wat Phra Mongkhon Bophit is free.
- **Hours:** Open from 8: 00 am to 5: 00 pm

Wat Yai Chai Mongkon

The **Wat Yai Chai Mongkhon** definitely belongs to the **most beautiful temples of Ayutthaya**. Particularly amazing is the approximately 8 meters high chedi, which is flanked by 4 smaller chedis. From the top you have a breathtaking view over the entire temple grounds and the beautiful gardens. There are many attractions to explore during a walk in the grounds: the **seated Buddha statues adorned daily with the typical orange robes**, and the Reclining Buddha from the time of King Naresuan the Great.

- **Hours:** The opening hours of the temple are from 08.00 am-05.00 pm.
- **Price:** The entrance fee is 20 Baht per person.

Wat Chai Watthanaram

Also the **Wat Chai Watthanaram** temple in Ayutthaya is really worth a visit. Located on the west bank of the Chao Phraya River, southwest of the old town of Ayutthaya, the large temple is a highlight of the region. Built in 1630, the temple features a central, 35-meter-high Prang in Khmer style flanked by four smaller prangs. Steep stairs lead up, which could still get climbed a few years ago. Although that's forbidden today, the visit to Wat Chai Watthanaram is a highlight of any Ayutthaya sightseeing tour. Like many of Ayutthaya's attractions, this site is an **UNESCO World Heritage Site**.

- **Price:** The entrance fee to Wat Chai Watthanaram costs 50 Baht per person.
- **Opening hours:** 08: 00 am to 05: 00 pm

กิจกรรมเสริมทักษะ สำหรับวิทยากรใช้ฝึกผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษตามบริบทของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice breaking)

1.1 Hi!

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนฝึกการทักทาย แนะนำตัวและถามชื่อบุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษ
เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมการทักทายกันของเจ้าของภาษา

ทักษะ: การพูด

เนื้อหาภาษา: Hi! I'm... (name) . What's Your name?

จำนวนนักเรียน: ทั้งหมด

เวลา: 15 นาที

วัสดุอุปกรณ์: ลูกบอล 1 ลูก

วิธีการ:

1. ในรอบแรก ให้นักเรียนนั่งล้อมเป็นวงกลม ครูจะเป็นคนเริ่ม โยนลูกบอลให้กับนักเรียนคนหนึ่ง และพูดว่า Hi! I'm... (name) . What's your name ? และนักเรียนคนนั้นจะต้องตอบว่าตัวเองชื่ออะไรพร้อมถามต่อการโยนลูกบอลต่อไปยังคนอื่น ๆ จนครบทุกคน (ทุกคนจะต้องคิดชื่อของตัวเองขึ้นมาใหม่ อาจจะเป็นชื่อของคารา นักร้อง ตัวละครการ์ตูนที่ชอบ)

2. รอบต่อไปจะเริ่มเล่นโดยการกล่าวทักทายชื่อใหม่ของคนในวงกลม โดยการโยนลูกบอลแล้วพูดว่า Hi!... (ชื่อเพื่อน)

3. นักเรียนคนที่ได้รับลูกบอลก็จะกล่าวตอบว่า Hi! (ชื่อคนที่ส่งลูกบอลให้) และจะโยนลูกบอลต่อไปให้คนอื่นต่อไปตามใจชอบโดยพูดว่า Hi!... (ชื่อเพื่อน) ถ้าเรียกชื่อเพื่อนคนนั้นได้ถูกต้องจะดำเนินการเล่นต่อไปได้เรื่อย ๆ แต่ถ้าเรียกชื่อไม่ถูกต้องเพื่อจะตอบว่า Oh! I'm not....และนักเรียนคนนั้นจะส่งลูกบอลกลับไปให้นักเรียนคนเดิม ถ้ามีการกล่าวทักทายและเรียนชื่อไม่ถูกต้อง จะให้มีการออกจากเกมไปเป็นกรรมการช่วยสังเกตการณ์ผู้ที่ยังเล่นเกมต่อไป จนกว่าจะได้ผู้ที่สามารถทักทายได้ถูกต้องไม่ผิดพลาดได้จำนวนหนึ่งจึงยุติการเล่น

4. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ และเมื่อครบแล้ว (ทุกคนได้แนะนำตัวเอง) สามารถเล่นได้อีกหลายรอบโดยให้นักเรียนเปลี่ยนชื่อไปเรื่อย ๆ

5. กิจกรรมปรับเปลี่ยนแทนการโยนลูกบอลให้มีการลุกขึ้นเดินไปทักทายเพื่อนด้วยการจับมือทักทายแล้วให้เพื่อนคนนั้นลุกขึ้นเดินตามมา โดยให้แหวะทักทายเพื่อนคนอื่น ๆ และถ้า

นักเรียนคนแรกพูดว่า Oh! I'm lost! ให้นักเรียนทุกคนที่เดินตามมารีบวิ่งไปหาที่ว่างในวงกลมเพื่อนั่งลง คนสุดท้ายที่ไม่มีที่นั่งจะเป็นผู้เริ่มเดินทักทายต่อไป

การประเมินผล: 1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maley, A and Duff, A (1986) Drama Techniques in Language Learning. Cambridge University Press.

1.2 Bind Man

จุดประสงค์: ให้นักเรียนฝึกฝนการสอบถามข้อมูลส่วนตัว (ชื่อ) เป็นภาษาอังกฤษ

ทักษะ: การพูด

เนื้อหาภาษา: Are you...?

Yes, I am/ No I'm not.

จำนวนนักเรียน: ทั้งชั้นเรียน

เวลา: 15 นาที

วัสดุอุปกรณ์: ผ้าปิดตา 1 ผืน

วิธีการ:

1. ให้นักเรียนยืนล้อมเป็นวงกลม
2. ให้นักเรียนคนแรกใช้ผ้าปิดตาขึ้นตรงกลางวงกลม
3. ให้นักเรียนที่เหลือทั้งหมดเดินร้องเพลงหรือเต้นไปรอบ ๆ วงกลม จนกว่านักเรียนคนที่ปิดตาจะบอกให้หยุด โดยให้พูดว่า Stop please.

ที่ปิดตาจะบอกให้หยุด โดยให้พูดว่า Stop please.

4. เมื่อได้ยินคำสั่งให้หยุด นักเรียนทุกคนจะต้องหยุดนิ่งไม่ขยับตัว

5. นักเรียนคนที่ปิดตาจะเดินไปแตะตัวนักเรียนคนใดคนหนึ่ง ในวงกลม แล้วพยายาม

ทายให้ถูกว่าเป็นใคร

6. ถ้าทายถูก นักเรียนคนที่ถูกแตะตัวจะต้องเป็นคนที่ปิดตาต่อไป แต่ถ้าทายผิดนักเรียนคนที่ปิดตาจะต้องแตะตัวนักเรียนคนอื่นต่อไปอีก

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children. Oxford University Press.

2. กิจกรรมเกมฝึกทบทวนคำศัพท์ (Vocabulary games)

2.1 Alphabet Racing

จุดประสงค์:	เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆ
ทักษะ:	การฟัง
เนื้อหาภาษา:	Part of the body: head, hair, face, eye, ear, nose, mouth, shoulders, arm, hand, finger, knee, leg, foot, and toe Colors: black, blue brown, white, pink, purple, green, yellow, red, and orange
จำนวนผู้เรียน:	แบ่งเป็น 2 กลุ่ม
เวลา:	30 นาที
วัสดุอุปกรณ์:	บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ
วิธีการ:	ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม
2. ครูแจกบัตรตัวอักษรให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ให้นักเรียนวางตัวอักษรทั้งหมดไว้ที่พื้น เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถมองเห็นทั่วถึง
3. ครูจะบอกคำศัพท์ทีละ 1 คำ เช่น head แต่ละกลุ่มจะต้องหาตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำศัพท์นั้น ซึ่งก็คือ h e a d
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องส่งตัวแทนหยิบบัตรตัวอักษรให้ครบตามคำศัพท์แล้วยืนเรียงลำดับอย่างถูกต้องที่หน้าชั้นเรียน
5. ครูและนักเรียนจะช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์พร้อม ๆ กัน
6. กลุ่มใดสามารถประสมคำศัพท์ได้ถูกต้องจะได้คะแนน 1 คะแนน
7. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ กลุ่มใดได้คะแนนสะสมมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: George, p. M. (1980) 101 Word Games. Oxford University Press.

2.2 Clothes Dominoes

จุดประสงค์:	เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายต่าง ๆ
ทักษะ:	การอ่าน
เนื้อหาภาษา:	a purple skirt, a green skirt, a yellow skirt, blue trousers, black trousers, green trousers, a red jumper, a yellow jumper, a black jumper, blue shoes, red shoes, white shoes, a white T-shirt, a purple T-shirt,
จำนวนผู้เรียน:	แบ่งเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม
เวลา:	30 นาที
วัสดุอุปกรณ์:	ชุด Dominoes รูปภาพเครื่องแต่งกายและคำอธิบาย
วิธีการ:	

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายต่าง ๆ โดยการแจกใบงาน
เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันระบายสีให้ถูกต้องตรงกัน แล้วตัดเป็นบัตรคำภาพ Dominoes
(ใน Dominoes แต่ละแผ่นจะมีรูปเครื่องแต่งกายอยู่ทางซ้ายและทางขวาจะเป็นคำอธิบาย เช่น
ข้างซ้ายเป็นรูปกระโปรงสีม่วง ข้างขวาเป็นคำว่า White shoes เป็นต้น)
2. อธิบายการเล่นเกม Dominoes โดยนักเรียนจะได้รับชุด Dominoes รูปภาพ
เครื่องแต่งกาย 1 ชุด นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันวางเรียง Dominoes ให้ได้จำนวนมาก
ที่สุดในเวลาที่กำหนด
3. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ครูแจกชุด Dominoes รูปเครื่องแต่งกายให้แต่ละ
กลุ่ม
4. ให้เวลา 5 นาที หากนักเรียนกลุ่มใดสามารถเรียง Dominoes ได้ถูกต้องและมากแผ่น
ที่สุดจะเป็นผู้ชนะ และเมื่อหมดเวลาที่กำหนดนักเรียนแต่ละกลุ่มจะสลับที่กันเพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้องของกลุ่มอื่น
5. สามารถดำเนินกิจกรรมต่อไปได้อีก โดยการให้แต่ละกลุ่มคละแผ่น Dominoes ใหม่
แล้วจับเวลาเริ่มเกมอีกครั้ง

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในรูปแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998

2.3 Number Fun

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ตัวเลขภาษาอังกฤษ

ทักษะ: การฟังการเขียน

เนื้อหาภาษา: Number 1-100

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: กระดาน/ อุปกรณ์ที่ใช้เขียนกระดาน

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันเขียนตัวเลขหรือคำบนกระดานจาก 1-100
2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้ทั้งสองกลุ่มตั้งแถวและคนแรกของแถวถือชอล์ก

ต่างสีกัน ห่างจากกระดานประมาณ 2 เมตร

3. ครูเริ่มบอกตัวเลขที่ต้องการ ตัวแทนของทั้งสองกลุ่มจะต้องรีบไปขีดวงกลมล้อมรอบตัวเลขบนกระดาน โดยเมื่อคู่แรกแข่งขันกันเสร็จแล้วจะต้องไปต่อแถวข้างหลังอีกจนกว่าจะจบเกมค้นหา

4. เมื่อค้นหาตัวเลขได้ครบ จะช่วยกันนับคะแนนของแต่ละกลุ่ม โดยตรวจสอบได้จากสีของชอล์กที่ต่างกันของทั้งสองกลุ่ม เมื่อรวมคะแนนแล้วกลุ่มใดได้คะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998

2.4 Spy Codes

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์โดยการใช้อักษร

ทักษะ: การฟัง

เนื้อหาภาษา: Family members: father, mother, brother, sister, grandfather, grandmother, aunt, uncle, cousin, husband, wife, niece, nephew
Number: one to twenty-six

จำนวนนักเรียน: แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: กระดาษเปล่าและอุปกรณ์เครื่องเขียน

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. แจกกระดาษให้นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่ม ทุกคนต้องเขียนตัวอักษร A-Z

และเขียนตัวเลข 1-26 กำหนดเป็นรหัสแทนอักษรแต่ละตัว ตัวอย่างเช่น

A	B	C	D	E.....Z
1	2	3	4	5.....26

3. ครูจะเป็นผู้บอกรหัสตัวเลข นักเรียนทุกคนต้องเปลี่ยนรหัสตัวเลขให้เป็นคำให้เร็วที่สุด เช่น 6 1 12 20 5 18 = F A T H E R
4. นักเรียนกลุ่มใดสามารถเปลี่ยนรหัสได้เร็วที่สุดและถูกต้องทั้งหมดจะได้คะแนน 1 คะแนน
5. เกมจะดำเนินต่อไปอีกในลักษณะนี้ กลุ่มใดได้คะแนนสะสมมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543) 100 Language Games. ไทยวัฒนาพานิช

2.5 Telephone Game

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ตัวเลขภาษาอังกฤษด้วยการพูดและฟัง
หมายเลขโทรศัพท์
เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดโต้ตอบทางโทรศัพท์

ทักษะ: การพูดและการฟัง

เนื้อหาภาษา: Telephone Numbers
Hello This is (name) .

จำนวนผู้เรียน: ทุกคน

เวลา: 40 นาที

วัสดุอุปกรณ์: โทรศัพท์ 1 เครื่อง (อาจใช้โทรศัพท์ของเล่น)
บัตรที่มีหมายเลขโทรศัพท์ 2 หมายเลขที่คล้ายกัน หมายเลขแรกเป็นสีแดงและ
หมายเลขที่สองเป็นสีเขียว

วิธีการ:

1. ครูแจกบัตรหมายเลขโทรศัพท์ที่แตกต่างกันให้นักเรียนทุกคน และอธิบายให้นักเรียนฟังว่าหมายเลขสีแดงคือหมายเลขโทรศัพท์ที่บ้านนักเรียนเอง และหมายเลขสีเขียวคือหมายเลขที่บ้านเพื่อน
2. ครูจะเริ่มโทรศัพท์โดยอ่านหมายเลขโทรศัพท์ อ่านซ้ำอีกครั้งเพื่อให้นักเรียนตรวจหมายเลขโทรศัพท์สีแดงบนบัตรหมายเลขของตนเอง
3. ถ้านักเรียนคนใดเขียนหมายเลขโทรศัพท์ของตัวเองจะต้องออกมารับสายโทรศัพท์ โดยต้องพูดว่า Hello. This is (name)
4. นักเรียนคนที่รับสายโทรศัพท์จะเรียกหมายเลขโทรศัพท์สีเขียวที่มีในบัตรหมายเลขของตนเองต่อไปเรื่อย ๆ
5. ถ้านักเรียนคนใดบอกหมายเลขโทรศัพท์ผิด จะต้องต่อสายโทรศัพท์ใหม่อีกครั้ง เกมจะจบลงเมื่อทุกคนได้รับสายโทรศัพท์ และได้โทรศัพท์ถึงเพื่อแล้ว

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

2.6 Who am I?

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ
- ทักษะ:** การพูด
- เนื้อหาภาษา:** you're a seller/ fisherman/ farmer/ nurse/ teacher/ soldier/ carpenter/
doctor/ waiter/ secretary/ businessman/ janitor/ policeman/ postman/ taxi
driver/ singer/ artist/ football/ boxer/ photographer.
- จำนวนผู้เรียน:** แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
- วัสดุอุปกรณ์:** บัตรคำอาชีพต่าง ๆ
- เวลา:** 30 นาที
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค

1. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกตัวแทนกลุ่ม ๆ ละ 1 คน เพื่อออกมาแสดงท่าทางใบ้คำ

2. ตัวแทนกลุ่มแรกจะออกมาเลือกบัตรคำ 1 บัตรจากครูแล้วจะเริ่มแสดงท่าทางที่ระบุในบัตรคำ

3. นักเรียนกลุ่มใดสามารถทายได้จะต้องรีบยกมือขึ้นขอตอบ โดยพูดว่า “You’re (อาชีพ).” ผู้ไปคำจะต้องตอบว่าใช่หรือไม่โดยการตอบว่า “Right/Wrong”. ถ้ากลุ่มใดสามารถทายถูกต้องจะได้รับคะแนน 1 คะแนนและผู้ที่แสดง ท่าทางไปคำก็จะได้คะแนน 1 คะแนน

4. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนทุกกลุ่มจะมีโอกาสออกมาแสดงท่าทาง กลุ่มใดสามารถสะสมคะแนนได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998

2.7 Animal Bingo

จุดประสงค์: เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ

ทักษะ: การฟัง

เนื้อหาภาษา: ladybug, fish, worm, spider, elephant, snake, lizard, dinosaur, turtle, and giraffe

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: บัตรรูปภาพสัตว์ชนิดต่าง ๆ/ เมล็ดถั่วแดง
กระดาษ/ อุปกรณ์เครื่องเขียนและระบายสี

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. ครูแจกใบงานที่มีรูปตาราง 9 ช่อง (3x3) ให้นักเรียนทุกคน ๆ ละ 1 แผ่น

พร้อมอุปกรณ์ระบายสีและอุปกรณ์บรรจุเมล็ดถั่วแดง

3. ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ด้วยการแสดงบัตรรูปภาพหน้าชั้นเรียน แล้วให้นักเรียนเลือกวาดรูปและระบายสีสัตว์ 9 ชนิด ลงในแต่ละช่องตาราง 9 ช่องของตนเอง

4. เมื่อทุกคนพร้อมแล้ว ครูจะเป็นคนพูดชื่อสัตว์ทีละ 1 ชนิด ถ้านักเรียนคนใดมีรูปสัตว์ชนิดนั้นในตารางของตนเอง ให้หยิบเม็ล็ดตั้งแถววางบนช่องตารางที่มีรูปนั้น
5. นักเรียนคนใดสามารถวางเม็ล็ดตั้งแถวได้ครบ 3 เม็ล็ดในแนวนตั้ง แนวนอนหรือแนวทแยง เดียวกันได้ก่อน จะต้องส่งเสียงบอกว่า “Bingo!”
6. ครูและเพื่อน ๆ จะช่วยกันตรวจสอบ หากรูปสัตว์ถูกต้องทั้ง 3 รูป กลุ่มนั้นจะได้คะแนน 1 คะแนน
7. กลุ่มที่ชนะจะเริ่มบอกชื่อสัตว์ตัวแรกในเกมต่อไป กลุ่มใดสามารถ Bingo ได้ 3 ครั้งก่อนจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children. Oxford University Press.

2.8 Beetle Drive

- จุดประสงค์:** เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและตัวเลข
- ทักษะ:** การฟัง
- เนื้อหาภาษา:** Parts of body: head, antenna, eyes, body, legs, foot Number: one to six
- จำนวนผู้เรียน:** แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
- เวลา:** 30 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** ลูกเต๋า/ กระดาษรูปแมลงเต่าทอง/ อุปกรณ์ระบายสี
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์

1. ครูแจกกระดาษรูปแมลงเต่าทองให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น พร้อมวางอุปกรณ์ระบายสีไว้ให้แต่ละกลุ่ม
2. ให้นักเรียนผลัดกันทอยลูกเต๋าที่ละกลุ่ม โดยต้องบอกว่าได้หมายเลขอะไรและจะได้ระบายสีอวัยวะส่วนใดของแมลงเต่าทอง (มีทั้งหมด 6 ส่วน) โดยพูดว่า

Number 1 is face.

Number 2 is body.

Number 3 is legs.

Number 4 is feet.

Number 5 is antenna.

Number 6 is eyes.

3. แต่ละกลุ่มจะต้องระบายสีส่วนต่าง ๆ ของแมลงตามหมายเลขที่กลุ่มตัวเองได้จากการทอยลูกเต๋าให้ถูกต้อง

4. ถ้ากลุ่มใดทอยลูกเต๋าคือหมายเลขเดิม จะไม่ได้ระบายสีเพิ่มเติม

5. กลุ่มใดสามารถระบายสีส่วนต่าง ๆ ของแมลงเต่าทองได้ครบทุกส่วนก่อนจะเป็น

ผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children. Oxford University Press.

2.9 Fruit Salad

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ชื่อผลไม้ชนิดต่าง ๆ

ทักษะ: การฟัง

เนื้อหาภาษา: mango, orange, watermelon, mangosteen, apple, rambutan, banana, papaya, durian, longan, carrot, lettuce, onion, tomato, potato, lemon, cucumber

จำนวนผู้เรียน: ทั้งหมด

เวลา: 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์: บัตรภาพผักและผลไม้ชนิดต่าง ๆ สำหรับนักเรียนทุกคน

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. ให้นักเรียนเป็นวงกลม ครูเดินรอบ ๆ วงกลมเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนหยิบบัตรภาพคนละ 1 ภาพ

2. ครูพูดชื่อผักหรือผลไม้ 2 ชนิด นักเรียนที่มีภาพนั้นจะต้องยกมือขึ้นแล้วพูดว่า Here's (fruit). แล้วรีบลุกขึ้นเปลี่ยนที่กับอีกคน

3. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนทุกคนจะมีโอกาสได้ลุกขึ้นเปลี่ยนตำแหน่ง

4. จากนั้นครูพูดว่า “Fruit Salad!” ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องลุกขึ้นเปลี่ยนตำแหน่งกัน

5. ครูอาจร่วมเล่น โดยนั่งแทนตำแหน่งนักเรียนขณะที่ลุกสลับตำแหน่งกับนักเรียนที่ไม่มีที่นั่งจะเป็นผู้บอกชื่อผลไม้ต่อไป

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children. Oxford University Press.

3.1 Animal Noises

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา

ทักษะ: การพูด

เนื้อหาภาษา: Am I? Yes, you are.... (animal)/ No, you're not

Animals: dog, cat, pig, chicken, duck, bee, bird, horse, elephant, tiger,

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: บัตรรูปภาพสัตว์ชนิดต่าง ๆ, บัตรคำชื่อสัตว์ชนิดต่าง ๆ, เทปกาไว

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มนั่งต่อแถวขนานกัน
2. ให้นักเรียนคนแรกของกลุ่มแรกออกมายืนหน้าแถวโดยหันหลังให้กลุ่ม
3. ครูเป็นผู้ติดบัตรภาพรูปสัตว์ 1 ภาพที่หลังของนักเรียนตัวแทนกลุ่มแรก
4. นักเรียนตัวแทนกลุ่มจะถามเพื่อนในกลุ่มโดยการถามคำถามและส่ง

เสียงร้องของสัตว์ “Am I... (animal's sound) ...?”

5. เพื่อนในกลุ่มที่จะดูรูปภาพที่ติดอยู่ด้านหลังของนักเรียนตัวแทนกลุ่มแล้วตอบว่า Yes, you are/ No, you're not. นักเรียนตัวแทนกลุ่มสามารถถามได้ 2 ครั้งถ้าสามารถทายถูกและได้คำตอบว่า Yes, you are กลุ่มนั้นจะได้คะแนน 1 คะแนน จากนั้นเป็นนักเรียนตัวแทนจากกลุ่มต่อไป

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

3.1 Animal Noises

จุดประสงค์: เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา
ทักษะ: การพูด
เนื้อหาภาษา: Am I? Yes, you are.... (animal)/ No, you're not
Animals: dog, cat pig, chicken, duck, bee, bird, horse, elephant, tiger,
จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
เวลา: 20 นาที
วัสดุอุปกรณ์: บัตรรูปภาพสัตว์ชนิดต่าง ๆ, บัตรคำชื่อสัตว์ชนิดต่าง ๆ, เทปกาวใส
วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มนั่งต่อแถวขนานกัน
2. ให้นักเรียนคนแรกของกลุ่มแรกออกมายืนหน้าแถวโดยหันหลังให้กลุ่ม
3. ครูเป็นผู้ติดบัตรภาพรูปสัตว์ 1 ภาพที่หลังของนักเรียนตัวแทนกลุ่มแรก
4. นักเรียนตัวแทนกลุ่มจะถามเพื่อนในกลุ่มโดยการถามคำถามและส่ง

เสียงร้องของสัตว์ “Am I... (animal's sound) ...?”

5. เพื่อนในกลุ่มที่จะดูรูปภาพที่ติดอยู่ด้านหลังของนักเรียนตัวแทนกลุ่มแล้วตอบ ว่า Yes, you are/ No, you're not. นักเรียนตัวแทนกลุ่มสามารถถามได้ 2 ครั้ง ถ้าสามารถทายถูกและได้ คำตอบว่า Yes, you are กลุ่มนั้นจะได้คะแนน 1 คะแนน จากนั้นเป็นนักเรียนตัวแทนจากกลุ่มต่อไป

6. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ โดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีโอกาสออกมาทายภาพ ครูอาจเป็น บัตรคำแทนบัตรภาพ และกลุ่มใดมีคะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

3.2 Animal Family

จุดประสงค์:	เพื่อให้ นักเรียน ทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ
ทักษะ:	การพูดและการฟัง
เนื้อหาภาษา:	Are you....? Yes, I am/ No, I am not dog, cat, pig, chicken, bird, snake, lizard, gecko, horse, elephant, tiger, lion, giraffe and fish
จำนวนผู้เรียน:	ทั้งหมด
เวลา:	20 นาที
วัสดุอุปกรณ์:	บัตรภาพรูปสัตว์ชนิดต่าง ๆ จำนวน 4 ชุด
วิธีการ:	ทบทวนคำศัพท์

1. แจกบัตรภาพรูปสัตว์ชนิดต่าง ๆ ให้ นักเรียน คนละ 1 ภาพ โดยนักเรียนจะต้องไม่ให้ผู้อื่นเห็นรูปภาพของตนเอง

2. นักเรียนแต่ละคนต้องพยายามถามหาชื่อสัตว์ชนิดเดียวกันแล้วจับกลุ่มให้ได้ครบ 4 คน ให้เร็วที่สุด โดยนักเรียนจะต้องถามว่า “Are you a/ an... (animal) ?” ถ้า นักเรียน อีกคนถือรูปภาพของสัตว์ชนิดนั้นอยู่ก็ต้องตอบว่า “Yes, I am.” และจะต้องรีบนั่งจับกลุ่มรวมกัน ส่วนคนที่ไม่ใช่สัตว์ชนิดเดียวกันจะต้องตอบว่า “No, I’m not.” แล้วรีบไปถามคนอื่นต่อไป

3. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ กลุ่มใดได้สมาชิกครบ 4 คนก่อนจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

คัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children. Oxford University Press.

3.3 Mime it!

จุดประสงค์:	เพื่อให้ นักเรียน ทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา
ทักษะ:	การพูดและการฟัง
เนื้อหาภาษา:	Present continuous: You’re singing, dancing, watching TV, playing football, sleeping, playing volleyball, riding a bicycle, washing your hands,

reading, eating a banana, listening to music, eating noodles, cleaning the board, opening window, playing the piano, writing, eating, ice-cream, cooking, sweeping the floor, drawing a picture, running, swimming, playing the guitar, playing the flute.

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

วัสดุอุปกรณ์: บัตรคำการศดงกรียาต่าง ๆ

เวลา: 30 นาที

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์และ โครงสร้างประโยค Present continuous

1. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกตัวแทนกลุ่ม ๆ ละ 1 คน เพื่อออกมาแสดงท่าทางใบ้คำ

2. ตัวแทนกลุ่มแรกจะออกมาเลือกบัตรคำ 1 บัตรจากครูแล้วจะเริ่มแสดงท่าทางที่ระบุในบัตรคำ

3. นักเรียนกลุ่มใดสามารถทายได้จะต้องรีบยกมือขึ้นขอตอบ โดยพูดว่า "You're + V.ing." ผู้ใบ้คำจะต้องตอบว่าใช่หรือไม่โดยการตอบว่า "Right/ Wrong." ถ้ากลุ่มใดสามารถทายถูกต้องจะได้รับคะแนน 1 คะแนนและผู้ทีแสดงท่าทางใบ้คำก็จะได้คะแนน 1 คะแนน

4. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนทุกกลุ่มจะมีโอกาสออกมาแสดงท่าทาง กลุ่มใดสามารถสะสมคะแนนได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

คัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998.

3.4 My Favorite Menu

จุดประสงค์: เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา

ทักษะ: การพูดและการฟัง

เนื้อหาภาษา: Do you like ... (food) ...? Yes, I do/ No, I don't.

Bread, not dogs, pizza, ice cream, fried chicken, edds, sandwich, Hamburger, cake, fish

จำนวนผู้เรียน: จับคู่ 2 คน

เวลา: 40 นาที

วัตถุประสงค์: บัตรภาพรูปอาหารชนิดต่าง ๆ ไปงานสำรวจอาหารจานโปรด

วิธีการ:

1. ครูใช้บัตรภาพทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารชนิดต่าง ๆ และให้นักเรียนสำรวจความชอบของเพื่อนว่าชอบอาหารชนิดใดมากที่สุดโดยการถามคำถาม
2. ครูให้นักเรียนจับคู่ทำงาน โดยให้แต่ละคู่ทายว่าเพื่อนของตนจะชอบอาหารชนิดใดบ้าง
3. เมื่อทุกคู่พร้อมให้เริ่มทำการสำรวจโดยการถามทุกคนว่า “Do you like ... (food) ?” ถ้านักเรียนคนใดชอบ ตอบว่า “No, I don’t.”
4. เมื่อทุกคู่ดำเนินการสำรวจเสร็จสิ้น ให้นักเรียนทุกคนตรวจสอบคะแนนที่คาดเดาได้ถูกต้อง จากนั้นสรุปจากทั้งชั้นเรียนว่าอาหารชนิดใดที่นักเรียนชอบมากที่สุด และนักเรียนคนใดชอบอาหารมากที่สุด

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

ตัวอย่างใบงานสำรวจ อาหารจานโปรด

Name.....	Guess	Answer	Scores
1. bread			
2. hot dogs			
3. pizza			
4. ice cream			
5. fried chicken			
6. eggs			
7. sandwich			
8. hamburger			
9. cake			
10. fish			

3.5 Listen & Tell about Tarzan's Friends

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนฝึกฝนทักษะการฟังและทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา
- ทักษะ:** การพูดและการฟัง
- เนื้อหาภาษา:** Present continuous: What're they doing? They're dancing/ hitting glasses/ breaking dishes/ ripping paper/ eating/ running/ playing music/ blowing trumpet.
- จำนวนผู้เรียน:** แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
- วัสดุอุปกรณ์:** เครื่องเล่นวีดิทัศน์/ วีดิทัศน์เรื่อง Tarzan/ ใบงาน
- เวลา:** 30 นาที
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค Present continuous
1. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม
 2. ครูซักถามเกี่ยวกับเรื่องของทาร์ซานจ้าวป่า และอธิบายถึงเหตุการณ์บางส่วนจากเรื่องที่จะเปิดวีดิทัศน์ช่วงสั้น ๆ ให้นักเรียนฟังโดยไม่ให้เห็นภาพ
 3. ครูแจกใบงานที่นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องตอบว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างจากเรื่องทาร์ซานที่ได้ยินจากวีดิทัศน์ ให้นักเรียนช่วยกันอ่านและทำความเข้าใจในแต่ละประโยค
 4. จากนั้นเปิดวีดิทัศน์ช่วงสั้น ๆ ให้นักเรียนฟังโดยไม่ให้เห็นภาพ
 5. ให้เวลา 5 นาที ในการปรึกษากันแล้วตอบลงในใบงาน
 6. เริ่มตรวจคำตอบโดยการสลับกันตรวจใบงานระหว่างกลุ่ม ครูจะเริ่มซักถามว่าเพื่อน ๆ ของทาร์ซานทำอะไรกันบ้าง What're they doing? แต่ละกลุ่มจะต้องรีบยกมือขออนุญาตตอบโดยพูดว่า They're dancing/ hitting glasses/ breaking dishes/ ripping paper/ eating/ running/ playing music/ blowing trumpet. ครูจะเปิดภาพและเสียงให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง ถ้ากลุ่มใดตอบถูกต้องจะได้ 1 คะแนนและกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ
 7. เมื่อการตรวจคำตอบเสร็จสิ้น ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วโดยการเขียนประโยคลงในสมุดของตนเอง
- การประเมิน:**
1. การสังเกต
 2. บันทึกในรูปแบบสังเกต

ใบงานสำหรับกิจกรรม Listen and Tell about Tarzan's friends

Group _____ Name _____

Listen to the VDO clip "Tarzan" and make a tick ✓

in front of the right answers.

*What are Tarzan's friends doing?

1. _____ They're dancing.
2. _____ They're cooking.
3. _____ They're running.
4. _____ They're ripping paper.
5. _____ They're playing music.
6. _____ They're singing a song.
7. _____ They're playing football.
8. _____ They're blowing a trumpet.
9. _____ They're breaking dishes.
10. _____ They're hitting glasses.

3.6 Activities Dominoes

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนประโยคเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน
- ทักษะ:** การอ่าน
- เนื้อหาภาษา:** Present simple tense: He/ She/ It/ They read a newspaper, listen to the radio, eat fish, play the guitar, play basketball, watch television, play football, eat sandwiches, do homework, drink Coke, go swimming, play games, have a shower, play tennis...every day, on Sundays, every morning, every evening, every week
- จำนวนผู้เรียน:** แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
- วัสดุอุปกรณ์:** ชุด Dominoes รูปภาพและประโยคเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ
- เวลา:** 30 นาที
- วิธีการ:**

1. ครูทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค Present simple tense
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ครูแจกชุด Dominoes ให้แต่ละกลุ่ม
3. ให้เวลา 5 นาที หากนักเรียนกลุ่มใดสามารถเรียง Dominoes ได้ถูกต้องและจำนวนมากแผ่นที่สุดจะเป็นผู้ชนะ โดยวิธีการตรวจสอบคือนักเรียนแต่ละกลุ่มจะสลับหมุนเวียนกันไปอ่านชุด Dominoes ของกลุ่มอื่นเพื่อให้ทั้งชั้นเรียนช่วยกันให้คะแนน
4. สามารถดำเนินกิจกรรมต่อไปได้อีกโดยการให้แต่ละกลุ่มคละแผ่น Dominoes ใหม่ แล้วจับเวลาเริ่มเกมอีกครั้ง

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

คัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998.

3.7 Fruits & Vegetables Relay

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ชื่อผลไม้ชนิดต่าง ๆ และคำบุพบท
- ทักษะ:** การฟัง
- เนื้อหาภาษา:** Imperative sentence with prepositions (in on under and over)
- Put the apple in the box.
- Put the orange on the table.

Put the watermelon under the chair.

Put the banana next to the orange.

Put the papaya in the basket. etc.

Mango, orange, mangosteen, apple, rambutan, banana, papaya, longan,

Starfruit, lettuce, cucumber, onion, tomato, lemon, carrot, potato

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

เวลา: 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์: โຕ้ะ เก้าอี้ ตะกร้า ก่องกระดาศ นกหวีด และบัตรคำผัก-ผลไม้ชนิดต่าง ๆ
2 ชุด (อาจใช้ผัก-ผลไม้ปลอม)

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค Imperative sentence

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้ยืนต่อแถวกันด้านหลังห้อง อีกสุดด้านหนึ่งของห้องจะมีโຕ้ะสองตัวที่วางผัก-ผลไม้ชนิดต่าง ๆ ไว้

2. ครูจะยืนระหว่างนักเรียนสองคนที่เป็นหัวแถว แล้วออกคำสั่งให้ปฏิบัติตาม โดยให้สัญญาณเสียงนกหวีดเพื่อให้เริ่มวิ่งไปที่โຕ้ะ

3. นักเรียนสองคนแรกของแต่ละกลุ่มจะต้องรีบวิ่งไปที่โຕ้ะของกลุ่มตัวเอง แล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับ และรีบวิ่งกลับมาต่อที่ท้ายแถว

4. ตัวแทนจากกลุ่มใดสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามคำสั่งจะได้คะแนน 1 คะแนนและหากใช้เวลาน้อยกว่าอีกกลุ่มหนึ่งจะได้เพิ่มอีก 1 คะแนน

5. ครูอาจให้แต่ละกลุ่มสลับกันส่งตัวแทนมาออกคำสั่ง และดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

3.8 Going Shopping

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนฝึกทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา
- ทักษะ:** Speaking & Listening
- เนื้อหาภาษา:** Have you got any.....? Yes, I have./ No. I haven't.
How much is it/ are they? X baht
Supermarket, toy shop, clothes shop, newsagent, green grocer
Chocolate, Coke, a yoghurt, a pizza, milk, hamburgers, eggs, a ball,
a model car, a toy aeroplane, a Gameboy, Oranges, pears, lemons, apples,
bananas, grapes, a pencil, a notebook, a newspaper, a magazine, a pair
of jeans, a T-shirt, a jacket
- จำนวนผู้เรียน:** ทั้งหมด
- เวลา:** 40 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** บัตรคำสินค้าต่าง ๆ ม ใบรายการสั่งซื้อสินค้า, กล่องมีฝาปิดขนาดเล็ก, ดินสอ
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค
1. ครูแนะนำชื่อร้านค้าบนกระดานและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับประเภทสินค้าที่ขาย
 2. ครูแนะนำรายการสินค้าบนกระดาน ให้นักเรียนช่วยกันจัดประเภทสินค้า
 3. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 8 คนเป็นผู้ซื้อและที่เหลือเป็นผู้ขาย
สินค้า
 4. ครูแบ่งกลุ่มผู้ซื้อเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 2 คน แจกใบรายการสั่งซื้อสินค้าให้แต่ละกลุ่ม ให้นักเรียนสำรวจรายการที่ต้องหาซื้อให้ครบไม่ให้กลุ่มอื่นทราบ โดยแต่ละกลุ่มจะปรึกษากันว่าจะซื้อ
สินค้าได้ที่ร้านใดบ้าง
 5. ขณะที่ผู้ซื้อปรึกษากัน ครูแจกบัตรคำรายการสินค้าต่าง ๆ ให้ผู้ขายสินค้าทุกคน โดย
การจับสลากคนละ 1 รายการสิน จากนั้นแบ่งกลุ่มผู้ขายไปประจำตามร้านทั้ง 8 โดยแบ่งตาม
ประเภทบัตรคำสินค้าที่ตนเองจับสลากได้ ผู้ขายจะต้องเก็บบัตรคำสินค้าไว้ในกล่องที่มีฝาปิดเพื่อ
ไม่ให้ลูกค้ามองเห็นและคอยระวังไม่ให้ลูกค้ามองเห็นสินค้าและราคาที่ติดอยู่ด้านหลังป้ายชื่อร้าน
 6. เมื่อทุกฝ่ายพร้อม เกมจะเริ่มขึ้น โดยกลุ่มผู้ซื้อจะต้องซื้อสินค้าให้ครบตามใบรายการ
สั่งซื้อของตนเองให้เร็วที่สุด กลุ่มแรกที่สามารถนำใบรายการสั่งซื้อพร้อมบัตรคำสินค้าครบตามใบ
รายการสั่งซื้อและระบุราคาได้ถูกต้องส่งที่ครูก่อนจะเป็นผู้ชนะ ทั้งนี้การถามซื้อสินค้าจะต้องพูดว่า
Have you got any.....? ถ้ากลุ่มใดมีสินค้าชนิดดังกล่าวให้ตอบว่า yes, I have. แต่ถ้าไม่มีให้ตอบว่า

No, I haven't. และการถามราคาสินค้าจะต้องพูดว่า How much is it/ are they? ผู้ขายจะต้องบอก
ราคาว่า X baht.

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998.

3.9 Jigsaw Reading

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์และเรียงลำดับขั้นตอนการผสมเครื่องดื่มโกโก้
เย็นและกาทำขนมคุกกี้โดยการอ่านข้อความที่ปะปนกันอยู่

ทักษะ: การอ่าน

เนื้อหาภาษา: First, Next, Then and finally.

Iced Chocolate: chocolate, brown sugars, hot water, milk, ice cup,
teaspoon and a glass

Cookies: biscuit, jelly, chocolate, icing sugar, food coloring, hot water, cup,
spoon and paper plate

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: ขั้นตอนการทำโกโก้เย็น และ คุกกี้ ตัดเป็นประโยคปะปนกันเป็นชุด ๆ สำหรับ
ทุกกลุ่ม

วิธีการ:

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนผสมในการทำอาหารและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน จากนั้นแจกขั้นตอนการทำโกโก้เย็น ซึ่งตัดเป็น
ประโยคปะปนกันเป็นชุด ๆ สำหรับทุกกลุ่ม
3. ให้เวลา 3 นาทีสำหรับการเรียงลำดับขั้นตอนในการทำโกโก้เย็นที่ถูกต้อง หากกลุ่มใด
สามารถเรียงลำดับได้ถูกต้องจะได้คะแนน 1 คะแนน และหากเสร็จก่อนเวลาจะได้คะแนนเพิ่ม 1
คะแนน
4. จากนั้นดำเนินกิจกรรมต่อไปโดยเปลี่ยนเป็นขั้นตอนการทำคุกกี้ซึ่งตัดเป็นประโยค
ปะปนกันเป็นชุด ๆ สำหรับทุกกลุ่ม

5. เมื่อตรวจสอบขั้นตอนถูกต้องแล้วทั้งหมด กลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

คัดแปลงจาก: Strumer, Sandy. (1998) On Camp. R.I.C Publication.

4.1 ID Card & Handprint

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนการอ่านและเขียนข้อมูลส่วนตัวเป็นภาษาอังกฤษ และเพื่อฝึกการสังเกต รวมทั้งเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ทักษะ: การเขียนและการอ่าน

เนื้อหาภาษา: My name is.....I'm.....years old.

I have.....brother (s)/ sister (s) . I like... (colors) .

จำนวนผู้เรียน: ทั้งหมด

เวลา: 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์: กระดาษสำหรับวาดภาพ, ดินสอและสีน้ำ

วิธีการ:

1. ทบทวนเกี่ยวกับการแนะนำตัว แล้วแจกใบงานให้นักเรียนทุกคนเพื่อเขียนรายละเอียดส่วนตัว (อายุ จำนวนพี่-น้อง และ สีที่ชอบ)

2. จากนั้นให้พิมพ์มือทั้งสองข้างลงในใบงาน (รายละเอียดส่วนตัวที่กรอกไว้จะอยู่ในรูปทรงวงกลมกลางหน้ากระดาษ) เพื่อตกแต่งเป็นรูปต่าง ๆ เพื่อความสวยงาม เช่น ปลา กวาง เป็นต้น

3. ครูเขียนหมายเลขติดที่ใบงานทุกแผ่นและติดใบงานบนบอร์ด แล้วให้นักเรียนทายว่าใครเป็นใครจากรายละเอียดที่ทราบและลายพิมพ์มือ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

My name
is _____
I'm _____ years old.
I have _____ brother.
And _____ sister.
I like _____

4.2 Treasure Hunt

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์โดยการอ่าน
- ทักษะ:** การฟังและการอ่าน
- เนื้อหาภาษา:** Shape & Descriptive: Something from the tree/ something made of wood/ Glass/ plastic/ paper. Something short. Long. Thin thick. Round. Square/ triangle.
- จำนวนผู้เรียน:** จับคู่ 2 คน
- เวลา:** 40 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** ใบรายการที่ต้องค้นหา, ถุงกระดาษ, นกหวีด
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์
1. ให้นักเรียนทำงานโดยการจับคู่ 2 คน
 2. แต่ละคู่จะได้รับใบงานที่ต้องค้นหาและถุง 1 ใบ
 3. แต่ละคู่จะต้องเดินรอบ ๆ บริเวณโรงเรียนเพื่อค้นหาของที่ครูซ่อนไว้ให้ได้ครบตามใบงานที่ได้รับภายในเวลาที่จำกัดไว้คือ 10 นาที

4. เมื่อหมดเวลา 10 นาที ครูจะให้สัญญาณนกหวีด ให้ทุกคนกลับมาที่นัดหมายแล้ว ช่วยกันตรวจสอบว่าใครสามารถหาของได้ครบถ้วนตามที่ใบงานกำหนด โดยใช้เวลาน้อยที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Strumer, Sandy. (1998) On Camp. R.I.C Publication.

ตัวอย่างใบงาน

Names: _____ and _____	Score: _____
1. Something come from the tree	
2. Something made of wood	
3. Something made of glass	
4. Something made of plastic	
5. Something made of paper	
6. Something short	
7. Something long	
8. Something thick	
9. Something thin	
10. Something round	
11. Something square	
12. Something triangle	

4.3 Making Cookies

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย รวมทั้งเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ
- ทักษะ:** การฟังและสร้างสรรค์งานศิลปะ
- เนื้อหาภาษา:** Imperative sentences:
 First, put biscuit on paper plate
 Next put some food coloring in the hot water and mix with the icing
 Sugar Stir Then put color sugar on the biscuit
 Finally decorate the biscuit with m&m as eyes and nose, jelly as hair
 And mouth. **Vocabulary:** biscuit, jelly, chocolate, icing sugar, food
 Coloring, hot water, cup, spoon and paper plate
- จำนวนผู้เรียน:** กลุ่มละ 4 คน
- เวลา:** 30 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** ขนมหั้วบิสกิตชนิดกลมแบน, เยลลี่เส้นเล็ก ๆ, ลูกกวาด m&m, จานกระดาษ, สีผสมอาหาร และน้ำตาลไอซิ่ง
- วิธีการ:**
1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย head, face, eyes, nose, Hire and mouth ส่วนผสมในการตกแต่งคูกี้และอุปกรณ์ที่ใช้ biscuit, jelly, chocolate, icing sugar, food corlering, hot water cup, spoon and paper plate
 2. อธิบายขั้นตอนการทำคูกี้ จากนั้นแจกวัสดุอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อเริ่มต้นในการตกแต่งหน้าคูกี้ตามขั้นตอนพร้อม ๆ กันดังต่อไปนี้
 - First, put biscuit on the paper plate
 - Next put some food coloring in the hot water and mix with the icing sugar. Stir well
 - Then put color sugar on the biscuit
 - Finally decorate the biscuit with m&m as eyes and nose, jelly as hair and mouth
- การประเมินผล:**
1. การสังเกต
 2. บันทึกในแบบสังเกต
- ตัดแปลงจาก:** สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
 (2547) ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์

4.4 Making Iced Chocolate

- จุดประสงค์:** เพื่อฝึกทักษะการฟังและเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ
- ทักษะ:** การฟัง
- เนื้อหาภาษา:** **Imperative sentences:** First, put chocolate and brown sugar in a tall glass. Next pour in hot water. Stir well Then pour in milk. Stir again Finally put in ice. Enjoy!
- Vocabulary:** chocolate, brown sugar, hot water, milk, ice, cup, teaspoon
And a glass
- จำนวนผู้เรียน:** ทั้งหมด
- เวลา:** 30 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** ผงโกโก้, น้ำตาลทราย, นมข้นหวาน, น้ำร้อน, น้ำแข็ง ช้อน แก้วน้ำ
- วิธีการ:**

1. ครูทบทวนคำศัพท์ชื่อส่วนผสมในการทำเครื่องดื่ม chocolate, brown sugar, Hot water, milk, ice และอุปกรณ์ในการผสมเครื่องดื่ม cup teaspoon glass
2. จากนั้นแจกวัสดุอุปกรณ์ในการผสมเครื่องดื่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อเริ่มต้นในการผสมเครื่องดื่มตามขั้นตอนพร้อม ๆ กัน ดังต่อไปนี้
 - First, put chocolate and brown sugar in a tall glass
 - Next pour in hot water. Stir well
 - Then pour in milk. Stir again
 - Finally put in ice
 - Enjoy!

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
(2547) ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์.

4.5 Making Recipe Book

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์และขั้นตอนในการทำเครื่องดื่ม โโกโก้เย็นและขนมคุกกี้ รวมทั้งเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ทักษะ: การฟัง การอ่าน และการเขียน

เนื้อหาภาษา: **Imperative sentences:** First, write the steps of making iced chocolate and cookies on the A4 paper. Next decorate the covering of your recipe book and write your names on the covering. Finally put the A4 papers inside the covering

Ingredients: biscuit, jelly, chocolate, icing, sugar, food coloring, hot water, Chocolate, brown sugar, milk

Materials: spoon, teaspoon, paper plate, a cup and a glass

จำนวนผู้เรียน: ทั้งหมด

เวลา: 40 นาที

วัสดุอุปกรณ์: กระดาษสี, กระดาษ A4, กรรไกร, กาว และอุปกรณ์เครื่องเขียน

วิธีการ:

1. ทบทวนคำศัพท์และวิธีการทำเครื่องดื่ม โโกโก้เย็นและคุกกี้ ครูและนักเรียนช่วยกันเขียนสรุปบนกระดาน แล้วอธิบายถึงการรวบรวมขั้นตอนใน Recipe Book

2. อธิบายขั้นตอนการทำ Recipe Book จากนั้นแจกวัสดุอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อเริ่มต้นในการประดิษฐ์และตกแต่งหนังสือ

- First, write the steps of making iced chocolate and cookies on the A4 paper

- Next decorate the covering of your recipe book and write your names on the

covering.

- Finally put the A4 paper inside the covering.

การประเมินผล:

1. การสังเกต

2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2547) ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์.

5. กิจกรรมสอดแทรก (Fillers)

ประกอบด้วย กิจกรรมและเพลงภาษาอังกฤษประกอบท่าทาง จำนวน 12 เพลง
ดังต่อไปนี้

English Camp

When English camp goes marching in,
 When English camp goes marching in,
 Oh! Don't you want to be in that number.
 When English camp goes marching in,
 Oh! English camp at

For each student who wants to join,
 Would you like to be our first guest
 Don't be afraid cause it's not hard.
 Here's English camp oh! Here it is,
 There are lots of fun and games,
 We get knowledge and we can speak,
 English with our friends.

L-O-V-E

I say L, I say L-O-L-O-V L-O-V-E,
 Everybody here needs love (3 times)

Coconut

C-O-C-O-N-U-T
 C-O-C-O-N-U-T
 C-O-C-O-N-U-T
 C-O-C-O-N-U-T
 COCONUT COCONUT

If you're happy

If you are happy and you know it, clap your hands.

If you are happy and you know it, clap your really ought to show it.

If you are happy and you know it, clap your hands.

@ Stamp your feet

@ Nod your head

@ Pull your ears

@Shout out loud

Give me a ring

Ring ring ring

r-i-n-g, ring ring

r-i-n-g, ring ring

Student 1: Show me a ring.

Student 2: Here it is.

Student 1: Give me a ring.

Student 2: Here you are.

Student 1: Thank you.

Student 2: You are welcome.

Verb to be

Verb to be มีอยู่ 5 ตัว มี 5 ตัว

Verb to be มีอยู่ 5 ตัว คือ is am are was และ were

เป็น Present tense ใช้ is am are, is am are, is am are

เป็น Present tense ใช้ is am are เป็น Past ใช้ was และ were

He she it เป็นเอกพจน์ ใช้กับ is ใช้กับ is (ซ้ำ)

เป็น Past เปลี่ยน is เป็น was

You We They เป็นพหูพจน์ใช้กับ are ใช้กับ are (ซ้ำ)

เป็น Past เปลี่ยน are เป็น were

I ใช้กับคำว่า am คำว่า am เป็น was

หมายเหตุ ใช้ทำนองเดิมแต่เปลี่ยนเนื้อร้องเป็น verb to have (has have had)/

Verb to do (does do did)

Oh! We Charge

Oh we charge to the left, and we charge to the right.

And we walk, and we walk, and we walk all night.

On a heel and a toe and a half way round

On a heel and a toe and a new friend found.

Little frog

The little frog, the little frog,

They are a happy crowd,

They have no tails, they have no tails.

They shout out very loud,

Ku wok wok wok Ku wok wok wok

Ku wok wok wok Ku wok

Auld Lang Syne

Should auld acquaintance be forget

And never brought to mind,

Should auld acquaintance be forget

And days of auld lang syne

For auld lang syne, my friend

For auld lang syne

We'll take a cup of kindness yet auld lang syne.

Good Bye

Good bye teachers

Good bye friends

Good bye everyone

Till we meet again

Elephant

Elephants why are you so big?

Chickens why are you so small?

Think? Do you know why? (2 times)

Can you tell me?

LA LA LA LA LA LA LA...

ตัวอย่าง คำสั่ง คำอธิบายหรือแนะนำ คำถาม คำตอบ และคำชมเชย
คำสั่ง

Look.	Hurry up.
Listen.	Tidy up, please.
Be quiet.	Time's up.
Work in pair.	Stop!
Work in threes.	Go!
Work in group of five	Put the apple on a chair.
Turn around.	Put an orange on a chair.
Stand in a line.	Put the mango in the box.
Sit in circle.	Put the banana under the table.

คำอธิบายหรือแนะนำ

First, Second, Third
First, Next, Then and finally,
It's your turn. It's my turn.
It's his turn.
It's her turn.
It's our turn.
Take turns.

คำถาม

What's wrong?
What are you doing?
What can I help you?

Is it your turn?

Do you finish?

Finish?

How do you do?

How are you?

คำตอบ

Yes.

No.

Right.

Wrong!

I'm fine thank you.

คำชมเชย

Good job!

Well done!

Very Good!

Great!

Excellent!

คู่มือ

คำยภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

โดย นางสาวกานต์ยุภา ชุ่มสนิท

นิสิตคุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา

คำนำ

ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการใช้ เข้าค่ายภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เล่มนี้ขึ้น เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ในการจัดทำคู่มือนักเรียน Handbook ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้จัดทำขั้นตอนการใช้คู่มือนักเรียน Handbook โดยมีตารางวันจัดกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม ใบบงาน ใบความรู้และส่วนกิจกรรมเสริมต่าง ๆ ประกอบไว้ทุกเล่มเพื่อสะดวกต่อครูผู้สอนและผู้สนใจที่นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

ผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้ที่ให้การสนับสนุน โดยการให้คำปรึกษาแนะนำ แนวความคิดและ ให้กำลังใจขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำคู่มือผู้เข้าค่าย ภาษาอังกฤษ Handbook ในครั้งนี้จนสำเร็จด้วยดี และขอขอบคุณผู้ที่นำเอกสารชุดนี้ไปใช้ให้เกิด ประโยชน์กับผู้เรียน และเพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษาวางเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับคำแนะนำ ข้อเสนอแนะจากท่านในโอกาสต่อไป

ผู้จัดทำ

คู่มือนักเรียน Handbook

ความเป็นมา

คู่มือคำภาษาอังกฤษ หลักสูตรคำภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ซึ่งหลักสูตรนี้เป็น หลักสูตรฝึกคำภาษาอังกฤษที่เน้นความรู้ ความเข้าใจ แสดงความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษเน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดและ เป็นหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดเจตคติที่ดี ต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยมีความมุ่งหมายเพื่อ มาใช้ประกอบการฝึกอบรมได้ลงมือปฏิบัติ ทำงาน ร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน ประธานกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิภา สมบูรณ์ และ ดร.สมพงษ์ ปั่นหุ่น กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาสละเวลาในการแก้ไข รวมทั้งให้ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผลงานเพื่อให้หลักสูตรเล่มนี้สมบูรณ์ ยิ่งขึ้น

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในหลักสูตรคำภาษาอังกฤษนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อ ผู้ที่สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้นำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนทางด้านทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษในสถานศึกษาต่อไป

กานต์ยุภา ชุ่มสนิท

วิธีใช้ไปตามลำดับขั้นตอน เช่น ให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วให้นักเรียนศึกษา
กิจกรรม คำภาษาอังกฤษ และทำแบบทดสอบหลังเรียนเข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ
จุดประสงค์การเรียนรู้

- ความรู้เกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรม
- แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แนะนำการใช้คู่มือกิจกรรมค่าย

คู่มือกิจกรรมค่าย จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียน ได้พัฒนาการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
จึงขอแนะนำการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมค่าย ดังนี้

1. ให้นักเรียนศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ให้นักเรียนศึกษาแผนการจัดกิจกรรมค่าย
3. ให้นักเรียนศึกษารายละเอียดของคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้เข้าใจ

เสียก่อน

4. ทำแบบทดสอบก่อนเรียนก่อน
5. นักเรียนอ่านเนื้อหา ฟังจากเทป และตอบคำถาม แต่ละชุดจนเสร็จ ให้ตรวจคำตอบ

โดยครูหรือวิทยากรจะเฉลยให้

6. ไม่ควรเฉลยก่อนทำแบบสังเกต (ใบงาน) เสร็จ เพราะจะทำให้ นักเรียนไม่มี

พัฒนาการทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

7. ถ้าคะแนนไม่เป็นที่พอใจ นักเรียนสามารถฝึกซ้ำอีกได้ เพราะจะทำให้เกิดการเรียนรู้

มากขึ้น

8. เมื่อทำแบบสังเกตใบงานครบแล้ว ให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน
9. เมื่อมีปัญหาใด ๆ ให้ปรึกษาครูหรือวิทยากรได้
10. บันทึกคะแนน

คำแนะนำสำหรับครู

1. ใช้คู่มือการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษนี้ประกอบการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ
2. ครูควรศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษนี้ให้เข้าใจชัดเจนทั้งในสาระสำคัญ จุดประสงค์ และเนื้อหาในแต่ละชุด
3. ชี้แจงให้นักเรียนอ่านคำแนะนำการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมคำภาษาอังกฤษและ ปฏิบัติตามคำสั่งทุกขั้นตอน
4. ควรช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ คำถาม ครูควร อธิบายเพิ่มเติมให้เข้าใจ
5. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วตรวจคำตอบจากเฉลย เพื่อทราบ ความความรู้พื้นฐานของตัวเอง
6. ครูตรวจผลงานนักเรียน บันทึกคะแนน แล้วแจ้งผลให้กับนักเรียนทราบ

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

1. ก่อนที่จะลงมือทำแบบสังเกต (ใบงาน) ในคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเสียก่อน แล้วตรวจ
2. ศึกษาเนื้อหาให้เข้าใจก่อนลงมือตอบคำถามในแต่ละใบงาน
3. การอ่านเนื้อหาที่ระบอบและอ่านคำถามตอบคำถามกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด
4. หากไม่เข้าใจเนื้อหาหรือคำสั่งตอนใด ให้ปรึกษาครู หรือวิทยากร
5. เมื่อทำแบบแบบสังเกต (ใบงาน) จบทุกแบบฝึกแล้วให้ทำแบบทดสอบ

ประโยชน์ของคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

1. เป็นสื่อการเรียนการสอน
2. สะดวกในการจัดแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจเรียนเพราะสามารถประเมินผลการเรียนได้ทันที
4. สามารถแบ่งเบาภาระของครูและช่วยการสอนใน โรงเรียนที่ขาดแคลนครูได้เป็น

อย่างดี

ประโยชน์ต่อนักเรียน

1. ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหา เกี่ยวกับการพัฒนาการฟังเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมค่าย ได้อย่างชัดเจนแม่นยำเพราะเป็นการศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติ กิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนได้เป็นอย่างดีสามารถจดจำได้ง่ายและเกิดความรู้ที่คงทนและต่อเนื่องทำให้นักเรียน ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนและเรียนด้วยความสนุก มีความสุขในการทำกิจกรรม เพราะสามารถตรวจ คำตอบได้ทันทีหรือสามารถพลิกกลับไปทำความเข้าใจเนื้อหาอีกครั้งได้หากยังไม่เข้าใจ
2. ช่วยให้การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคุณภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยใช้กิจกรรมค่าย
3. ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้กิจกรรมค่าย

วิธีการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

โดยเน้นกิจกรรมฐานทั้ง 4 กิจกรรม ดังนี้

หน่วยที่ 1 Local food of Ayutthaya province

- healthy food
- ingredients
- junk food
- herbal drink

หน่วยที่ 2 The weather in Ayutthaya province

- season
- temperature
- weather
- types of Wind

หน่วยที่ 3 English for daily life

- Greeting, Good bye
- At restaurant
- At Police Station

หน่วยที่ 4 Travelling

โดยใช้คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ไปใช้ในการสอนนักเรียน ในแต่ละกิจกรรม

ฐาน

ผู้สอนควรปฏิบัติ ดังนี้

ครูควรชี้แจงวิธี คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ไปใช้ในการสอน กับนักเรียน
เสียก่อนเพื่อความเข้าใจชัดเจน

1. ครูแจก คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้นักเรียนคนละ 1 เล่มพร้อมด้วย
กระดาษเปล่า
2. ให้นักเรียนทำข้อสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ
3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมในทุกกิจกรรมไต่ลงในคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
ให้นักเรียนนำผลงานส่งครู เพื่อประเมินว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใดนักเรียน
บันทึกคะแนนกิจกรรมประจำบทเรียน คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ตลอดจนบันทึก
ความแตกต่างหรือความก้าวหน้าในการเรียนด้วย “คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ”

ตอนที่ 2 ตารางการจัดกิจกรรมและเกมในแต่ละวัน

Day I

8.30-9.00	Registration
9.00-12.00	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Local food of Ayutthaya province
13.00-14.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Local food of Ayutthaya province
14.30-16.00	กิจกรรมย่อยเสริมทักษะทางภาษา

Day II

9.00-12.00	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2. The weather in Ayutthaya
13.00-14.30	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง English for daily life
13.30-16.00	กิจกรรมย่อยเสริมทักษะทางภาษา

Day III

9.00-12.00	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4. The famous Places of Ayutthaya
13.00-14.30	กิจกรรมย่อยเสริมทักษะทางภาษา
13.30-16.00	ประเมินความรู้คำภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจ

หน่วยที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Local food of Ayutthaya province

เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

อาหารและเครื่องดื่มเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ไม่ว่าชนชาติใดย่อมมีอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีชื่อเรียกที่หลากหลาย วิธีการทำที่แตกต่างกัน ดังนั้นการฟังและการพูดเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ผ่านกิจกรรมการสนทนา กิจกรรมบทบาทสมมุติ และการใช้สื่อต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และประโยคต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทำให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษได้

จุดประสงค์

1. บอกความหมายคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province ได้
2. ฟังและการพูดคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province Province ได้
3. แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province Province อย่างมีเหตุผลได้

เนื้อหา

1. Vocabularies: food vegetable ingredients fruits drinks
2. Function: speaking and listening, giving definition, giving information about food and drink.
3. Structure: Wh-question; What is this? What is that? What are these? What are those? What is it? What food do you like to eat?

Verb to do: Do/ does

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นรู้ความสนใจ

1.1 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้ข้อสอบก่อนการอบรม จำนวน 30 ข้อ เวลา 30 นาที

1.2 ผู้เข้ารับการอบรมฟังและอ่านเพลง **If you're happy**

If you're happy

If you are happy and you know it, clap your hands.

If you are happy and you know it, clap your really ought to show it.

If you are happy and you know it, clap your hands.

@ Stamp your feet

@ Nod your head

@ Pull your ears

@ Shout out loud

1.3 จากนั้นผู้เข้าร่วมรับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมทำท่าประกอบ จากนั้นฝึกการทักทายและถามตอบทุกข้อด้วยภาษาอังกฤษ

2. ชั้นจัดกิจกรรม

2.1 เสนอ คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยการถาม-ตอบ What's this?

What's that? It's a/ an... It is some... โดยใช้สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค

2.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ฝึกพูดตามวิทยากร 2-3 ครั้ง โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค ดังนี้

What are these? They are.....

What are those? They are.....

Do you like.....? Yes, I do./ No, I don't

Does she you like.....? Yes, she does./ No, she doesn't.

2.3 วิทยากรผู้เข้าค่ายเล่นเกมตุ๊กตาสุตริค โดยมีวิธีการเล่น คือ ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลมและส่งตุ๊กตาให้เพื่อนที่นั่งถัดจากตนเอง โดยต้องโยนขึ้น 1 ครั้งก่อนส่ง ซึ่งจะมีเสียงเพลงบรรเลงประกอบ และหากเสียงเพลงหยุดลง ตุ๊กตาอยู่ที่ใครจะต้องถูกคัดออกจากวงกลม และมาอ่าน แถบประโยคให้เพื่อนคนใดคนหนึ่งฟัง และเพื่อนคนนั้นจะต้องตอบคำถามนั้นทันที

3. ชั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่ม ๆ ละ 7-8 คน

3.2 แต่ละกลุ่มศึกษาตามฐานต่าง ๆ เป็นวงจร โดยบันทึกความรู้ที่ได้รับในใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Local food of Ayutthaya province เป็นรายบุคคล ใช้เวลาฐานละ 10 นาที ดังนี้ ฐานที่ 1 Healthy food ฐานที่ 2 Ingredient ฐานที่ 3 Junk food และ ฐานที่ 4 Herbal drink โดยแต่ละฐานมีกิจกรรมดังนี้

3.2.1 เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ เป็นคำพ้องเสียง และผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบันทึกลงในแบบฝึกประจำฐานด้วย

3.2.2 ฝึกการพูด/ สนทนา โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้ประโยค Wh-question และ verb to do โดยการถามตอบ ฐานละ 1-2 ประโยค ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฝึกฟังและพูดโต้ตอบกับเพื่อน และให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบันทึกลงในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้

3.2.3 เล่นเกมประจำฐานการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้คำศัพท์ประโยคและเป็นการทบทวนความรู้จากที่ได้เรียนอีกครั้ง

3.2.4 กิจกรรมประจำฐานการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ ชิ้นงาน
1	Healthy food: Rice noodle, sticky rice, chilli sauce, Northern style chilli dip, Streaky pork with Crispy crackling, Hang-le curry, Spicy minced Beef, Spicy Minced pork,	A: What is your favorite food? B: My favorite food is.....	เกมปิดตาแต่งหน้า โดยให้เพื่อนที่บอก ความหมายของคำศัพท์ ผิดบ่อยที่สุดจะต้องถูก แต่งหน้าโดยสมาชิก ใน 1 กลุ่มปิดตาและ แต่งหน้าให้เพื่อน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ อุปกรณ์แต่งหน้า ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
2	Ingredients: Meat, egg, pork Chicken, onion, Garlic, salt, fish	A: What is this? B: In is... A: What is that? B: In is....	เกมสาลิกาป้อนคำ ในกลุ่มจะแบ่ง ออกเป็นสองทีม แข่ง กันส่งคำศัพท์ด้วย	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ หลอด และยางรัด ชิ้นงาน

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ ชิ้นงาน
	saIt, chilli poeder peper, suger, lim juice, vegetable oil.		หลดอคคุดน้ำที่มีหน้ง ขงรัด ค่ำศัพท์ไว้ให้ คนสุดท่ำยเปิดอ่านและ บอกควมหมยของ คำนั้นจะเป็นฝ่ยได้ คะแนนพิเศษ 1 คะแนน	แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
3	Junk food: Snack, candy, Hotdog, cake, Cookies, burger, French fries,	A: What ate these? B: They are.... A: What are those? B: They are...	เกมกระซิบ โดยให้นักเรียนคนแรก อ่านประโยคที่วิทยากร แสดงและกระซิบบอก เพื่อนทีละคน ให้แต่ละ กลุ่มแข่งกัน คน สุดท้ายของกลุ่มจะต้อง ออกมาบอกประโยค นั้นให้เพื่อนทุกคนฟัง	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
4	Herbal drink: Lemon juice, (to) Orange juice, Tomatoes juice, Coconut juice, Lemongrass juice, Rosella juice, blue Pea vine juice.	A: Do you like ...? B: Yes,..... A: Does she like..? B: No,	เกมบ้ำไย ให้ตัวแทนของแต่ละ กลุ่มออกมาอ่าน ประโยคและไปค้ำให้ เพื่อนทั้งหมดคุดและ บอกว่าคืออะไร กลุ่ม ไหนสามารถบอกได้ คุดจะต้องได้ 1 คะแนน	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้

4. ชิ้นสร้างผลงาน

4.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ศึกษาตามฐานต่าง ๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ระดมสมองในกลุ่มของตนเอง โดยเขียนสรุปผลงานการศึกษาในแต่ละฐานเป็นแผนผังความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

4.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แต่ละกลุ่มฝึกซ้อมนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง เป็นภาษาอังกฤษโดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ให้น่าสนใจ สามารถใช้เพลงและการแสดงประกอบได้อย่างสร้างสรรค์

5. ชั้นประธานความเข้าใจ

5.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานตนเองที่หน้าเวที โดยมีคณะวิทยากรเป็นผู้ประเมินการพูดนำเสนอชิ้นงานของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จนครบทุกกลุ่ม

5.2 ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่วิทยากรถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้ารับการอบรมอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลง Banana และเกมลูกบอลพิเศษ เกมปิดตาแต่งหน้าเพื่อน เกมสาธิตกาบ่อนคำ เกมกระซิบ เกมบ่าใบ้
2. แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 1
3. กระดาษ สี ปากกา ฯลฯ
4. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์
5. สื่อของจริง
6. อุปกรณ์เครื่องเสียงต่าง ๆ ในการอบรม
7. ฐานการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกความหมาย คำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province ได้	ตรวจแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	ทำแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้ถูกต้อง ร้อยละ 80

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
2. ฟังคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ ประโยคเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province ได้	ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	มีคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดในระดับดี ขึ้นไป
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ Local food of Ayutthaya province ได้	ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	มีคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดในระดับ ดีขึ้นไป
4. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตการร่วมกิจกรรม	แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมุ่งมั่นในการทำงานระดับ “ดี”

แผนการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง The Weather in Ayutthaya

เวลา 4 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระสำคัญ

สภาพอากาศของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีทั้งหมด 3 ฤดูกาล คือ ฤดูฝน ฤดูหนาวและ ฤดูร้อน นอกจากนี้ยังมีอุณหภูมิที่แปรปรวนตามสภาพอากาศเนื่องด้วยสภาพปัญหาโลกร้อน การให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฝึกฟังคำศัพท์และประโยคเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถสื่อสารผ่านการพูดได้ถูกต้อง เช่น การพูดออกเสียงคำศัพท์ หรือการพูดบอกเล่าสภาพอากาศในชุมชนของตนเองและใกล้เคียงเพื่อให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ใช้ภาษาสื่อสารในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ตระหนักเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมุ่งมั่นในการทำงาน

จุดประสงค์

1. บอกความหมายคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้
2. ฟังและการพูดคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้

สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary: Season: Cold season, rainy season, hot season, autumn, spring.

Weather: rain-rainy, sun-sunny, wind-windy, cloud-cloudy, fog-foggy cool, hot, warm.

Clear or cloudy: bright, sunny, clear, fine, partially cloudy, cloudy, overcast, gloomy, mist/ misty, Haze/ hazy

Types of Rain: damp, drizzle, shower, rain, downpour, pour, torrential rain, food

Cold stuff: hail, hailstones, snow, snowflake, sleet, blizzard

Types of Wind: breeze, biustery, windy, gale, Hurricane/ cyclone/ typhoon.

Temperature: 28 c (or more) -Hot 15 to 28c-Warm 10 to 15c-cool 5 to 10c-Chilly 0 to 5c-Cold 0c (or less) -Freezing

2. Function: Speaking and listening, giving definition, giving information about Food and drink.

3. Structure:

Wh-question; What's it like out (side)

How's the weather?

What's the weather like?

What's the temperature?

What's the weather forecast?

Answer:

It is + adjective = A description of the weather

It is sunny today.

It's hot and humid today

It's a nice day today

It is + adjective + day (or morning/ afternoon/ night)

It's a fine day

It's a windy afternoon.

It is + verb-ing = This type of weather is happening now.

It's drizzling outside.

It's snowing.

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยการทักทายกันด้วยประโยค How do you do? Very well, thanks.

1.2 ผู้เข้ารับการอบรมฟังและอ่านเพลง

1.3 จากนั้นผู้เข้ารับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมทำท่าทางประกอบ โดยดูแบบอย่างจากครูก่อน จากนั้นให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบเพลงด้วยตนเอง

2. ขั้นจัดการเรียนรู้

2.1 ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศโดยการใช้สื่อของจริง บัตรภาพ ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศโดยการใช้สื่อของจริง บัตรภาพ, บัตรคำศัพท์, แลปประโยค

2.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษฝึกอ่านประโยคตามครู 2-3 ครั้ง โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แลปประโยค ดังนี้

What's it like out side?

How's the weather?

What's the weather like?

What's the temperature?

What's the weather forecast?

2.3 วิทยากรนำผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษเล่นเกมลูกบอลพิเศษอีกครั้ง โดยมีวิธีการเล่นคือ ให้ทุกคนนั่งเป็นวงกลมและส่งบอลให้เพื่อนที่นั่งถัดจากตนเอง โดยต้องโยนขึ้น 1 ครั้งก่อนส่ง ซึ่งจะมีเสียงเพลงบรรเลงประกอบ และหากเสียงเพลงหยุดลง ลูกบอลอยู่ที่ใครจะต้องถูกตัดออกจากวงกลม และมาอ่านคำศัพท์ 1 คำ พร้อมบอกความหมายให้ชัดเจน

3. ขั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แบ่งกลุ่มใหม่ต่างจากช่วงเช้าตามความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยใช้ผลการทดสอบก่อนเรียนเป็นคะแนนในการจัดกลุ่มผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จากนั้นให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้แบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม

3.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แต่ละกลุ่มศึกษาตามฐานต่าง ๆ เป็นวงจร โดยบันทึกความรู้ที่ได้รับในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2 เป็นรายบุคคล ใช้เวลาฐานละ 10 นาที ดังนี้ ฐานที่ 1 Season ฐานที่ 2 Temperature ฐานที่ 3 Weather และ ฐานที่ 4 Types of wind โดยแต่ละฐานมีกิจกรรมดังนี้

3.2.1 เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ เป็นคำพ้องเสียง และผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบันทึกลงในแบบฝึกประจำวันด้วย

3.2.2 ฝึกการพูด/ สนทนา โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้ประโยค Wh-question และ verb to do โดยการถามตอบ ฐานละ 1-2 ประโยค ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฝึกฟังและพูดโต้ตอบกับเพื่อน และให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบันทึกลงในแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้

3.2.3 เล่นเกมประจำวันการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้เรียนรู้คำศัพท์ประโยคและเป็นการทบทวนความรู้จากที่ได้เรียนอีกครั้ง

3.2.4 กิจกรรมประจำวันการเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ ชิ้นงาน
1	Season: cold Season, rainy Season, hot Season, Autumn, Spring. Types of Rain: damp, Drizzle, Shower rain, Downpour, Pour, torrential Rain, flood	A: What's it like out (side) ? B: It's sunny today A: How's the weather? B: It is rainy today	เกม ขนน้า ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 กลุ่มแข่งกันขนน้ำ ฝาชวดน้ำอัดลม ใส่อย่าง ให้ได้เยอะที่สุดโดย ใช้ฝาชวดน้ำอัดลม จากนั้นให้ผู้เข้าค่าย ภาษาอังกฤษอ่านคำศัพท์ ที่อยู่ในรายการจาก วิทยากรที่ดูแลต้นน้ำและนำ คำศัพท์ไปเขียนบนกระดาน ให้ถูกต้องและมากที่สุด	สื่อ กระดาน บัตรคำ ฝาชวดน้ำอัดลม กะละมัง ปากกา ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
2	temperature: Hot, warm Cool, chilly Cold, freezing	A: What was the temperature yesterday? B: It was warm	เกม วิ่งผลัดบิงโกคำศัพท์ แบ่งผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ออกเป็นสอง กลุ่ม ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	สื่อ บัตรคำ บัตรภาพ ผ้าสีแดง สีเขียว ชิ้นงาน

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ ชิ้นงาน
	Cold stuff	yesterday?	แต่ละกลุ่มแข่งกันวิ่งผลัดโยนผ้า	
	Hail, Hailstones, Snow, Snowflake, Sleet, blizzard	A; What's the temperature to day? B: It is chilly to day? A: What's the temperature tomorrow? B: It will be cold tomorrow.	สิ่งที่ต่างกันในตาราง บิงโกที่เขียนลงบนพื้น กลุ่มในที่บิงโกก่อนจะ ชนะและสามารถเลือกพูด คำศัพท์หนึ่งคำพร้อมบอก ความหมายถูกต้องจะได้ 1 คะแนน	แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้หน่วย ที่ 2
3	Weather Cloudy: bright sunny, clear, fine, partially cloudy, cloudy, overcast, gloomy, mist/ misty, Haze/ haze rain-rainy, sun-sunny wind-windy, cloud-cloudy, fog-foggy cool, hot, warm.	A: What's the weather like? B: It's a windy afternoon. A: What's the weather in your home town? B: It's..... Weather:	เกม Basketball: เป็นเกมให้ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษโยน บอลลงตะกร้าจะเป็นถึงขยะ กล่องหรืออะไรก็ได้เริ่มต้น ด้วยการถามคำถาม ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษคนที่ 1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษที่ตอบ ถูกต้องได้โยนบอลลงตะกร้า หากโยนลงผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ ได้ 2 คะแนน แต่หากบอลโดน ตะกร้าแต่ไม่ลงนักเรียนได้ 1 คะแนน คนที่ได้คะแนนสูง ที่สุดคือผู้ชนะ เกมนี้จะเล่น เดี่ยวหรือเล่นทีมก็ได้	สื่อ บัตรคำบัตรภาพ แถบประโยค ตะกร้า ลูกบาส ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน การเรียนรู้
4	Types of Wind: breeze, blustery, windy, gale,	A: What's the weather forecast? B: It's snowing. A: what kind of weather do you	เกม Word chain: ให้ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษนั่งเป็น รูปวงกลมกับวิทยากรพูดคำ หรือประโยคออกมา ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษคนที่	สื่อ บัตรคำบัตรภาพ แถบประโยค ชิ้นงาน แบบฝึกหัดฐาน

ฐานที่	คำศัพท์	ประโยค	เกม	สื่อ/ ชิ้นงาน
	Hurricane/ cyclone/ typhoon.	like? B: I like.....	นั่งถัดไปพูดตามและเพิ่ม คำใหม่เข้าไปหนึ่งคำ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษคนที่สอง พูดตามทั้งสองคำและเพิ่มคำใหม่เข้า ไปอีกหนึ่งคำ เล่นไปเรื่อย ๆ จนครบรอบหรือจนกว่าคำ จะมีมากจนจำไม่ได้แล้ว	การเรียนรู้

4. ขั้นสรุปสร้างผลงาน

4.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ศึกษาตามฐานต่าง ๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ระดมสมองในกลุ่มของตนเอง โดยเขียนสรุปผลงานการศึกษาในแต่ละฐานเป็นแผนผังความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

4.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มฝึกซ้อมนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองเป็นภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ให้น่าสนใจ สามารถใช้เพลงและการแสดงประกอบได้อย่างสร้างสรรค์

5. ขั้นประสานความเข้าใจ

5.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชิ้นงานตนเองที่หน้าเวที โดยมีคณะวิทยากรเป็นผู้ประเมินการพูดนำเสนอชิ้นงานของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จนครบทุกกลุ่ม

5.2 ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่วิทยากรถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้ารับการอบรมอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลง English camp และเกมลูกบอลวิเศษ เกมขนน้ำ เกมวิ่งผลัดบิงโกคำศัพท์
เกม basketball เกม word chain
2. แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้หน่วยที่ 2
3. กระดาษ สี ปากกา ฯลฯ
4. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์
5. สื่อของจริง

6. อุปกรณ์เครื่องเสียงต่าง ๆ ในการอบรม
7. ฐานการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกความหมาย คำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้	ตรวจแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	แบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้	ทำแบบฝึกหัดฐานการเรียนรู้ถูกต้องร้อยละ 80
2. ฟังคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับ ประโยคเกี่ยวกับ The weather Ayutthaya Province ได้	ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	มีคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดในระดับดีขึ้นไป
3. พูดสื่อสารเกี่ยวกับ The weather in Ayutthaya province ได้	ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด	มีคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดในระดับ ดีขึ้นไป
4. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตการร่วมกิจกรรม	แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม	มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมุ่งมั่นในการทำงานระดับ “ดี”

หน่วยที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง English for daily life

เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

และเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา ร้านอาหาร วิธีการสั่งอาหาร เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้สื่อสารขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์

1. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษออกเสียงคำศัพท์ในเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง
2. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา ร้านอาหาร วิธีการสั่งอาหาร ได้ถูกต้อง

3. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษอธิบายถึงบุคคลในครอบครัวตนเองได้

4. ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษบอกความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหารได้
เนื้อหา

- Places to eat

- คำศัพท์: pick up, hungry, eat out, try, feel like, sea food, sick of, junk food,

vegetarian, fast-food, restaurant

- เนื้อเรื่อง Tom's family

- คำศัพท์ family, people, wife, sister, brothers, aunt, uncle, children. โครงสร้าง

Tom has

I have

Do you have

ประโยคคำถาม

Can I do anything for you?

How are you?

Can I help you?

What would you like to know?

Anything else?

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 วิทยากรกับผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว

1.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน

1.3 วิทยากรนำภาพ รูปผลไม้ อาหารต่าง ๆ มาให้ผู้เข้าค่ายดู

2. ขั้นจัดกิจกรรม

2.1 เสนอ คำศัพท์เกี่ยวกับ บุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว

2.2 ผู้เข้าค่ายไปตามฐาน คือ family และ Reaturant

3. ขั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 เรียนรู้คำศัพท์ตามฐาน

3.2 ฝึกใช้ประโยคจากคำศัพท์

3.3. เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ

4. ขั้นสร้างผลงาน

วิทยากรเขียนคำศัพท์และประโยคสำคัญบนกระดาษออกเสียงให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษออกเสียงตาม แล้วบอกความหมายจากการค้นคว้าจาก Dictionary และออกเสียงคำศัพท์ภายในกลุ่มในเวลา 5 นาที แล้วให้ตัวแทนกลุ่ม ออก เสียงคำศัพท์และบอกความหมาย กลุ่มละ 4 คำ พร้อมยกตัวอย่างประโยค

5. ขั้นประสานความเข้าใจ

5.1 เล่นเกมส์เกี่ยวกับคำศัพท์

5.2 แข่งขันแต่งประโยคเกี่ยวกับ Family และ Resturant

สื่อและแหล่งเรียนรู้

บัตรคำ บัตรภาพ

รายการที่วัดและประเมินผลวิธีการ		เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
เขียนคำศัพท์แต่งประโยคและใช้ภาษาได้ถูกต้อง	ตรวจผลงาน	แบบประเมินการตรวจผลงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
มีทักษะการทำงานกลุ่ม	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบประเมินสมรรถนะผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	ผ่านเกณฑ์ระดับปานกลางขึ้นไปผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

หน่วยที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง The famous places in Ayutthaya province เวลา 4 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

และเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับวันหยุด สถานที่ท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง กิจกรรม ที่พักและการใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของชุมชน ท้องถิ่น หรือประเทศชาติ เป็นการส่งเสริมหรือสร้างความร่วมมือในสังคมและนํ้าการท่องเที่ยวในประเทศโดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้

จุดประสงค์

1. ฟัง พูด อ่าน เขียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั่วไทยได้
2. เขียนแผนผังความคิดและอภิปรายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้
3. เขียนคำศัพท์แต่งประโยคและใช้ภาษาได้ถูกต้อง

เนื้อหา

Vocabulary: amazing beach bicycling community explore famous hiking Island northern palace peek picnic riding sightseeing The royal unseen vintage valley tourist visitor ฯลฯ

เนื้อเรื่อง : Temples in Ayutthaya

ประโยคคำถาม

Can I do anything for you?

Can I help you?

What would you like to know?

Anything else?

ประโยคบอกเล่า

The community is the people place.

Wat Chai Watthanaram temple in Ayutthaya is really worth a visit.

Wihan Phra Mongkhon Bophit is another temple that is worth seeing in Ayutthaya.

The temple features a central, 35-meter-high Prang in Khmer style.

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ชั้นรู้ความสนใจ

1.1 ร้องเพลง Little frog

1.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน

1.2 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษฟังและอ่านเพลง If you're happy

If you're happy, happy, happy clap your hands.

If you're happy, happy, happy clap your hands.

If you're happy, happy, happy clap your hands.

Clap you hands.

If you're angry, angry, angry stomp your feet.

If you're angry, angry, angry stomp your feet.

If you're angry, angry, angry stomp your feet.

Stomp your feet.

If you're angry, angry, angry stomp your feet.

If you're scare, scare, scare say: "Oh no!"

If you're scare, scare, scare say: "Oh no!"

If you're scare, scare, scare say: "Oh no!"

Say: "Oh no!"

If...

1.3 จากนั้นผู้เข้าร่วมรับการอบรมร้องเพลงร่วมกันพร้อมทำท่าประกอบ จากนั้นฝึก

การทักทายและถามตอบทุกข้ด้วยภาษาอังกฤษ

2. ชั้นจัดกิจกรรม

เสนอคำศัพท์เกี่ยวกับ amazing Ayuttha heritage community explore famous history

palace temple bronze Buddha riding sightseeing king tourist

โดยใช้สื่อของจริง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ แถบประโยค

3. ชั้นสู่การปฏิบัติ

3.1 ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษส่งตัวแทนออกมาหิบบภาพที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศไทยแล้วให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยใช้คำถาม ดังนี้

3.1.1 What is the meaning of the unseen Thailand?

3.1.2 Where are the places?

3.1.3 Do you like this program?

3.1.4 Have you been in Bangkok, Ayutthaya?

3.2. เรียนรู้คำศัพท์ โดยให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษได้ฟังคำศัพท์จากคลิปเสียงเจ้าของภาษาและฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ

3.3 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษในกลุ่มช่วยกันพิจารณาคำถามและหาคำตอบว่ามีอะไรบ้างและร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับภาพสถานที่ตัวเองได้และตอบคำถาม ให้ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษพิจารณารูปภาพที่จับได้และถามว่าผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษเคยไปสถานที่แบบนี้มาบ้างและให้เล่าสิ่งที่ได้พบเจอ

4. ชั้นสร้างผลงาน

วิทยากรเขียนคำศัพท์และประโยคสำคัญบนกระดานออกเสียงให้นักเรียนออกเสียงตามแล้วบอกความหมายจากการค้นคว้าจาก Dictionary และออกเสียงคำศัพท์ภายในกลุ่มในเวลา 5 นาที แล้วให้ตัวแทนกลุ่ม ออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมาย กลุ่มละ 4 คำ พร้อมยกตัวอย่างประโยค

5. ชั้นประสานความเข้าใจ

5.1 ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่มออกมาแนะนำเสนอชิ้นงานตนเองที่หน้าเวที โดยมีคณะวิทยากรเป็นผู้ประเมินการพูดนำเสนอชิ้นงานของผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ จนครบทุกกลุ่ม

5.2 ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามที่วิทยากรถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจผู้เข้ารับการอบรมอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันอภิปรายถึงสภาพปัญหาที่ตนพบ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการอบรมต่อไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Ayutthaya amazing Thailand
2. ใบความรู้ที่ 2, 3

รายการที่วัดและประเมินผล วิธีการ		เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวทั่วไทย	ตรวจแบบฝึก	ใบกิจกรรม Speaking practice	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน และเขียนแผนผังความคิดและ อภิปรายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้	ตรวจแบบฝึก	แบบฝึกแบบฝึกหัด 2-3	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
เขียนคำศัพท์แต่งประโยคและ ใช้ภาษาได้ถูกต้อง	ตรวจแบบฝึก ตรวจผลงาน	แบบฝึกแบบฝึกหัด 2-3 แบบประเมินการ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
มีทักษะการทำงานกลุ่ม	สังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของ ผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	แบบประเมินพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของผู้เข้าค่าย ภาษาอังกฤษแบบประเมิน สมรรถนะผู้เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	ผ่านเกณฑ์ระดับ ปานกลาง ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์ระดับ ดี ขึ้นไป

ใบความรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

Wihan Phra Mongkhon Bophit

The **Wihan Phra Mongkhon Bophit** is another temple that is worth seeing in Ayutthaya. The ultimate gem of this temple is the **12-meter-tall bronze Buddha figure**-one of the largest in Thailand. It dates back to the early period of the empire of Ayutthaya (14th century) and was only gilded in 1990. Since this temple is located next to the famous Wat Phra Sri Sanphet, you can combine the two sights for a visit.

- **Price:** Entry to Wat Phra Mongkhon Bophit is free.
- **Hours:** Open from 8: 00 am to 5: 00 pm

Wat Yai Chai Mongkon

The **Wat Yai Chai Mongkhon** definitely belongs to the **most beautiful temples of Ayutthaya**. Particularly amazing is the approximately 8 meters high chedi, which is flanked by 4 smaller chedis. From the top you have a breathtaking view over the entire temple grounds and the beautiful gardens. There are many attractions to explore during a walk in the grounds: the **seated Buddha statues adorned daily with the typical orange robes**, and the Reclining Buddha from the time of King Naresuan the Great.

- **Hours:** The opening hours of the temple are from 08.00 am-05.00 pm.
- **Price:** The entrance fee is 20 Baht per person.

กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice breaking)

1.1 Hi!

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนฝึกการทักทาย แนะนำตัวและถามชื่อบุคคลอื่นเป็นภาษาอังกฤษ
เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมการทักทายกันของเจ้าของภาษา

ทักษะ: การพูด

เนื้อหาภาษา: Hi! I'm... (name) . What's Your name?

จำนวนนักเรียน: ทั้งหมด

เวลา: 15 นาที

วัสดุอุปกรณ์: ลูกบอล 1 ลูก

วิธีการ:

1. ในรอบแรก ให้นักเรียนนั่งล้อมเป็นวงกลม ครูจะเป็นคนเริ่มโยนลูกบอลให้กับนักเรียนคนหนึ่ง และพูดว่า Hi! I'm... (name) . What's your name ? และนักเรียนคนนั้นจะต้องตอบว่าตัวเองชื่ออะไรพร้อมถามต่อการโยนลูกบอลต่อไปยังคนอื่น ๆ จนครบทุกคน (ทุกคนจะต้องคิดชื่อของตัวเองขึ้นใหม่ อาจจะเป็นชื่อของดารา นักร้อง ตัวละครการ์ตูนที่ชอบ)

2. รอบต่อไปจะเริ่มเล่นโดยการกล่าวทักทายชื่อใหม่ของคนในวงกลม โดยการโยนลูกบอลแล้วพูดว่า Hi!... (ชื่อเพื่อน)

3. นักเรียนคนที่ได้รับลูกบอลก็จะกล่าวตอบว่า Hi! (ชื่อคนที่ส่งลูกบอลให้) และจะโยนลูกบอลต่อไปให้กับคนอื่นต่อไปตามใจชอบโดยพูดว่า Hi!... (ชื่อเพื่อน) ถ้าเรียกชื่อเพื่อนคนนั้นได้ถูกต้องจะดำเนินการเล่นต่อไปได้เรื่อย ๆ แต่ถ้าเรียกชื่อไม่ถูกต้องเพื่อจะตอบว่า Oh! I'm not....และนักเรียนคนนั้นจะส่งลูกบอลกลับไปให้นักเรียนคนเดิม ถ้ามีการกล่าวทักทายและเรียนชื่อไม่ถูกต้องจะให้มีการออกจากเกมไปเป็นกรรมการช่วยสังเกตการณ์ผู้ที่ยังเล่นเกมต่อไป จนกว่าจะได้ผู้ที่สามารถทักทายได้ถูกต้องไม่ผิดพลาดได้จำนวนหนึ่งจึงยุติการเล่น

4. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ และเมื่อครบแล้ว (ทุกคนได้แนะนำตัวเอง) สามารถเล่นได้อีกหลายรอบโดยให้นักเรียนเปลี่ยนชื่อไปเรื่อย ๆ

5. กิจกรรมปรับเปลี่ยนแทนการโยนลูกบอลให้มีการลุกขึ้นเดินไปทักทายเพื่อนด้วยการจับมือทักทายแล้วให้เพื่อนคนนั้นลุกขึ้นเดินตามมา โดยให้แหวะทักทายเพื่อนคนอื่น ๆ และถ้านักเรียนคนแรกพูดว่า Oh! I'm lost! ให้นักเรียนทุกคนที่เดินตามมารีบวิ่งไปหาที่ว่างในวงกลมเพื่อนั่งลง คนสุดท้ายที่ไม่มีที่นั่งจะเป็นผู้เริ่มเดินทักทายต่อไป

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maley, A and Duff, A (1986) *Drama Techniques in Language Learning*.
Cambridge University Press.

1.2 Bind Man

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนฝึกฝนการสอบถามข้อมูลส่วนตัว (ชื่อ) เป็นภาษาอังกฤษ

ทักษะ: การพูด

เนื้อหาภาษา: Are you...?

Yes, I am/ No I'm not.

จำนวนนักเรียน: ทั้งชั้นเรียน

เวลา: 15 นาที

วัสดุอุปกรณ์: ผ้าปิดตา 1 ผืน

วิธีการ:

1. ให้นักเรียนยืนล้อมเป็นวงกลม
2. ให้นักเรียนคนแรกใช้ผ้าปิดตาขึ้นตรงกลางวงกลม
3. ให้นักเรียนที่เหลือทั้งหมดเดินร้องเพลงหรือเต้นไปรอบ ๆ วงกลม จนกว่านักเรียนคนที่ปิดตาจะบอกให้หยุด โดยให้พูดว่า Stop please.

ที่ปิดตาจะบอกให้หยุด โดยให้พูดว่า Stop please.

4. เมื่อได้ยินคำสั่งให้หยุด นักเรียนทุกคนจะต้องหยุดนิ่งไม่ขยับตัว
5. นักเรียนคนที่ปิดตาจะเดินไปแตะตัวนักเรียนคนใดคนหนึ่งในวงกลม แล้วพยายาม

ทายให้ถูกว่าเป็นใคร

6. ถ้าทายถูก นักเรียนคนที่ถูกแตะตัวจะต้องเป็นคนที่ปิดตาต่อไป แต่ถ้าทายผิดนักเรียนคนที่ปิดตาจะต้องแตะตัวนักเรียนคนอื่นต่อไปอีก

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) *Games for Children*.
Oxford University Press.

2. กิจกรรมเกมฝึกทบทวนคำศัพท์ (Vocabulary games)

2.1 Alphabet racing

จุดประสงค์:	เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆ
ทักษะ:	การฟัง
เนื้อหาภาษา:	Part of the body: head, hair, face, eye, ear, nose, mouth, shoulders, arm, hand, finger, knee, leg, foot, and toe Colors: black, blue brown, white, pink, purple, green, yellow, red, and orange
จำนวนผู้เรียน:	แบ่งเป็น 2 กลุ่ม
เวลา:	30 นาที
วัสดุอุปกรณ์:	บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ
วิธีการ:	ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม
2. ครูแจกบัตรตัวอักษรให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ให้นักเรียนวางตัวอักษรทั้งหมดไว้ที่พื้นเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถมองเห็นทั่วถึง
3. ครูจะบอกคำศัพท์ทีละ 1 คำ เช่น head แต่ละกลุ่มจะต้องหาตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำศัพท์นั้น ซึ่งก็คือ h e a d
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องส่งตัวแทนหยิบบัตรตัวอักษรให้ครบตามคำศัพท์แล้วยืนเรียงลำดับอย่างถูกต้องที่หน้าชั้นเรียน
5. ครูและนักเรียนจะช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์พร้อม ๆ กัน
6. กลุ่มใดสามารถประสมคำศัพท์ได้ถูกต้องจะได้คะแนน 1 คะแนน
7. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ กลุ่มใดได้คะแนนสะสมมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: George, p. M. (1980) 101 Word Games. Oxford University Press.

2.2 Clothes Dominoes

จุดประสงค์:	เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายต่าง ๆ
ทักษะ:	การอ่าน
เนื้อหาภาษา:	a purple skirt, a green skirt, a yellow skirt, blue trousers, black trousers, green trousers, a red jumper, a yellow jumper, a black jumper, blue shoes, red shoes, white shoes, a white T-shirt, a purple T-shirt,
จำนวนผู้เรียน:	แบ่งเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม
เวลา:	30 นาที
วัสดุอุปกรณ์:	ชุด Dominoes รูปภาพเครื่องแต่งกายและคำอธิบาย
วิธีการ:	

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายต่าง ๆ โดยการแจกใบงานเพื่อให้ นักเรียนทุกคนช่วยกันระบายสีให้ถูกต้องตรงกัน แล้วตัดเป็นบัตรคำภาพ Dominoes (ใน Dominoes แต่ละแผ่นจะมีรูปเครื่องแต่งกายอยู่ทางซ้ายและทางขวาจะเป็นคำอธิบาย เช่น ข้างซ้ายเป็นรูป กระโปรงสีม่วง ข้างขวาเป็นคำว่า White shoes เป็นต้น)

2. อธิบายการเล่นเกม Dominoes โดยนักเรียนจะได้รับชุด Dominoes รูปภาพ เครื่องแต่งกาย 1 ชุด นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันวางเรียง Dominoes ให้ได้จำนวนมาก ที่สุดในเวลาที่กำหนด

3. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ครูแจกชุด Dominoes รูปเครื่องแต่งกายให้แต่ละ กลุ่ม

4. ให้เวลา 5 นาที หากนักเรียนกลุ่มใดสามารถเรียง Dominoes ได้ถูกต้องและมากแผ่น ที่สุดจะเป็นผู้ชนะ และเมื่อหมดเวลาที่กำหนดนักเรียนแต่ละกลุ่มจะสลับที่กันเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องของกลุ่มอื่น

5. สามารถดำเนินกิจกรรมต่อไปได้อีก โดยการให้แต่ละกลุ่มคละแผ่น Dominoes ใหม่ แล้วจับเวลาเริ่มเกมอีกครั้ง

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998

2.3 Number Fun

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ตัวเลขภาษาอังกฤษ

ทักษะ: การฟังการเขียน

เนื้อหาภาษา: Number 1-100

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: กระดาน/ อุปกรณ์ที่ใช้เขียนกระดาน

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันเขียนตัวเลขหรือคำบนกระดานจาก 1-100
2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้ทั้งสองกลุ่มตั้งแถวและคนแรกของแถวถือชอล์ก

ต่างสีกัน ห่างจากกระดานประมาณ 2 เมตร

3. ครูเริ่มบอกตัวเลขที่ต้องการ ตัวแทนของทั้งสองกลุ่มจะต้องรีบไปขีดวงกลมล้อมรอบตัวเลขบนกระดาน โดยเมื่อคู่แรกแข่งขันกันเสร็จแล้วจะต้องไปต่อแถวข้างหลังอีกจนกว่าจะจบเกมค้นหา

4. เมื่อค้นหาตัวเลขได้ครบ จะช่วยกันนับคะแนนของแต่ละกลุ่ม โดยตรวจสอบได้จากสีของชอล์กที่ต่างกันของทั้งสองกลุ่ม เมื่อรวมคะแนนแล้วกลุ่มใดได้คะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998

2.4 Spy Codes

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์โดยการใช้อักษร

ทักษะ: การฟัง

เนื้อหาภาษา: family members: father, mother, brother, sister, grandfather, grandmother, aunt, uncle, cousin, husband, wife, niece, nephew
Number: one to twenty-six

จำนวนนักเรียน: แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: กระดาษเปล่าและอุปกรณ์เครื่องเขียน

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. แจกกระดาษให้นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่ม ทุกคนต้องเขียนตัวอักษร A-Z

และเขียนตัวเลข 1-26 กำหนดเป็นรหัสแทนอักษรแต่ละตัว ตัวอย่างเช่น

A	B	C	D	E.....Z
1	2	3	4	5.....26

3. ครูจะเป็นผู้บอกรหัสตัวเลข นักเรียนทุกคนต้องเปลี่ยนรหัสตัวเลขให้เป็นคำให้เร็วที่สุด เช่น 6 1 12 20 5 18 = F A T H E R
4. นักเรียนกลุ่มใดสามารถเปลี่ยนรหัสได้เร็วที่สุดและถูกต้องทั้งหมดจะได้คะแนน 1 คะแนน
5. เกมจะดำเนินต่อไปอีกในลักษณะนี้ กลุ่มใดได้คะแนนสะสมมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543) 100 Language Games. ไทยวัฒนาพานิช

2.5 Telephone Game

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ตัวเลขภาษาอังกฤษด้วยการพูดและฟัง
หมายเลขโทรศัพท์
เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดโต้ตอบทางโทรศัพท์

ทักษะ: การพูดและการฟัง

เนื้อหาภาษา: Telephone Numbers
Hello This is (name).

จำนวนผู้เรียน: ทุกคน

เวลา: 40 นาที

วัสดุอุปกรณ์: โทรศัพท์ 1 เครื่อง (อาจใช้โทรศัพท์ของเล่น)
บัตรที่มีหมายเลขโทรศัพท์ 2 หมายเลขที่คล้ายกัน หมายเลขแรกเป็นสีแดงและ
หมายเลขที่สองเป็นสีเขียว

วิธีการ:

1. ครูแจกบัตรหมายเลขโทรศัพท์ที่แตกต่างกันให้นักเรียนทุกคน และอธิบายให้นักเรียนฟังว่าหมายเลขสีแดงคือหมายเลขโทรศัพท์ที่บ้านนักเรียนเอง และหมายเลขสีเขียวคือหมายเลขที่บ้านเพื่อน
2. ครูจะเริ่มโทรศัพท์โดยอ่านหมายเลขโทรศัพท์ อ่านซ้ำอีกครั้งเพื่อให้นักเรียนตรวจหมายเลขโทรศัพท์สีแดงบนบัตรหมายเลขของตนเอง
3. ถ้านักเรียนคนใดเขียนหมายเลขโทรศัพท์ของตัวเองจะต้องออกมารับสายโทรศัพท์ โดยต้องพูดว่า Hello. This is (name)
4. นักเรียนคนที่รับสายโทรศัพท์จะเรียกหมายเลขโทรศัพท์สีเขียวที่มีในบัตรหมายเลขของตนเองต่อไปเรื่อย ๆ
5. ถ้านักเรียนคนใดบอกหมายเลขโทรศัพท์ผิด จะต้องต่อสายโทรศัพท์ใหม่อีกครั้ง เกมจะจบลงเมื่อทุกคนได้รับสายโทรศัพท์ และได้โทรศัพท์ถึงเพื่อแล้ว

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

2.6 Who am I?

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ
- ทักษะ:** การพูด
- เนื้อหาภาษา:** You're a seller/ fisherman/ farmer/ nurse/ teacher/ soldier/ carpenter/
Doctor/ waiter/ secretary/ businessman/ janitor/ policeman/ postman/ taxi
driver/ singer/ artist/ football/ boxer/ photographer.
- จำนวนผู้เรียน:** แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
- วัสดุอุปกรณ์:** บัตรคำอาชีพต่าง ๆ
- เวลา:** 30 นาที
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค

1. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกตัวแทนกลุ่ม ๆ ละ 1 คนเพื่อออกมาแสดงท่าทางใบ้คำ

2. ตัวแทนกลุ่มแรกจะออกมาเลือกบัตรคำ 1 บัตรจากครูแล้วจะเริ่มแสดงท่าทางที่ระบุในบัตรคำ

3. นักเรียนกลุ่มใดสามารถทายได้จะต้องรีบยกมือขึ้นขอตอบ โดยพูดว่า “You’re (อาชีพ).” ผู้ไปคำจะต้องตอบว่าใช่หรือไม่โดยการตอบว่า “Right/Wrong”. ถ้ากลุ่มใดสามารถทายถูกต้องจะได้รับคะแนน 1 คะแนนและผู้ที่ได้แสดง ท่าทางไปคำก็จะได้คะแนน 1 คะแนน

4. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนทุกกลุ่มจะมีโอกาสออกมาแสดงท่าทาง กลุ่มใดสามารถสะสมคะแนนได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998

2.7 Animal Bingo

จุดประสงค์: เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ

ทักษะ: การฟัง

เนื้อหาภาษา: ladybug, fish, worm, spider, elephant, snake, lizard, dinosaur, turtle, and giraffe

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: บัตรรูปภาพสัตว์ชนิดต่าง ๆ/ เมล็ดถั่วแดง
กระดาษ/ อุปกรณ์เครื่องเขียนและระบายสี

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. ครูแจกใบงานที่มีรูปตาราง 9 ช่อง (3x3) ให้นักเรียนทุกคน ๆ ละ 1 แผ่นพร้อมอุปกรณ์ระบายสีและอุปกรณ์บรรจุเมล็ดถั่วแดง
3. ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ด้วยการแสดงบัตรรูปภาพหน้าชั้นเรียน แล้วให้นักเรียนเลือกว่ารูปและระบายสีสัตว์ 9 ชนิด ลงในแต่ละช่องตาราง 9 ช่องของตนเอง
4. เมื่อทุกคนพร้อมแล้ว ครูจะเป็นคนพูดชื่อสัตว์ทีละ 1 ชนิด ถ้านักเรียนคนใดมีรูปสัตว์ชนิดนั้นในตารางของตนเอง ให้หยิบเมล็ดถั่วแดงวางบนช่องตารางที่มีรูปนั้น

5. นักเรียนคนใดสามารถวางเมล็ดถั่วแดงได้ครบ 3 เมล็ดในแนวตั้ง แนวนอนหรือแนวทแยง เดียวกันได้ก่อน จะต้องส่งเสียงบอกว่า “Bingo!”

6. ครูและเพื่อน ๆ จะช่วยกันตรวจสอบ หากรูปสัตว์ถูกต้องทั้ง 3 รูป กลุ่มนั้นจะได้คะแนน 1 คะแนน

7. กลุ่มที่ชนะจะเริ่มบอกชื่อสัตว์ตัวแรกในเกมต่อไป กลุ่มใดสามารถ Bingo ได้ 3 ครั้งก่อนจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children. Oxford University Press.

2.8 Beetle Drive

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและตัวเลข

ทักษะ: การฟัง

เนื้อหาภาษา: Parts of body: head, antenna, eyes, body, legs, foot Number: one to six

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

เวลา: 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์: ลูกเต๋า/ กระดาษรูปแมลงเต่าทอง/ อุปกรณ์ระบายสี

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. ครูแจกกระดาษรูปแมลงเต่าทองให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น พร้อมวางอุปกรณ์ระบายสีไว้ให้แต่ละกลุ่ม

2. ให้นักเรียนผลัดกันทอยลูกเต๋าที่ละกลุ่ม โดยต้องบอกว่าได้หมายเลขอะไรและจะได้ระบายสีอวัยวะส่วนใดของแมลงเต่าทอง (มีทั้งหมด 6 ส่วน) โดยพูดว่า

Number 1 is face.

Number 2 is body.

Number 3 is legs.

Number 4 is feet.

Number 5 is antenna.

Number 6 is eyes.

3. แต่ละกลุ่มจะต้องระบายสีส่วนต่าง ๆ ของแมลงตามหมายเลขที่กลุ่มตัวเองได้จากการทำงานลูกเต๋าให้ถูกต้อง
4. ถ้ากลุ่มใดทอยลูกเต๋าคือได้หมายเลขเดิม จะไม่ได้ระบายสีเพิ่มเติม
5. กลุ่มใดสามารถระบายสีส่วนต่าง ๆ ของแมลงเต่าทองได้ครบทุกส่วนก่อนจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children. Oxford University Press.

2.9 Fruit Salad

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ชื่อผลไม้ชนิดต่าง ๆ
- ทักษะ:** การฟัง
- เนื้อหาภาษา:** mango, orange, watermelon, mangosteen, apple, rambutan, banana, papaya, durian, longan, carrot, lettuce, onion, tomato, potato, lemon, cucumber
- จำนวนผู้เรียน:** ทั้งหมด
- เวลา:** 30 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** บัตรภาพผักและผลไม้ชนิดต่าง ๆ สำหรับนักเรียนทุกคน
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์
1. ให้นักเรียนเป็นวงกลม ครูเดินรอบ ๆ วงกลมเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนหยิบบัตรภาพคนละ 1 ภาพ
 2. ครูพูดชื่อผักหรือผลไม้ 2 ชนิด นักเรียนที่มีภาพนั้นจะต้องยกมือขึ้นแล้วพูดว่า Here's (fruit). แล้วรีบลุกขึ้นเปลี่ยนที่กับอีกคน
 3. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนทุกคนจะมีโอกาสได้ลุกขึ้นเปลี่ยนตำแหน่ง
 4. จากนั้นครูพูดว่า "Fruit Salad!" ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องลุกขึ้นเปลี่ยนตำแหน่งกัน

5. ครูอาจร่วมเล่น โดยนั่งแทนตำแหน่งนักเรียนขณะที่ลูกสลับตำแหน่งกับนักเรียนที่ไม่มีที่นั่งจะเป็นผู้บอกชื่อผลไม้ต่อไป

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

3.1 Animal Noises

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา

ทักษะ: การพูด

เนื้อหาภาษา: Am I? Yes, you are.... (animal)/ No, you're not

Animals: dog, cat, pig, chicken, duck, bee, bird, horse, elephant, tiger,

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: บัตรรูปภาพสัตว์ชนิดต่าง ๆ, บัตรคำชื่อสัตว์ชนิดต่าง ๆ, เทปกาไว

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มนั่งต่อแถวขนานกัน
2. ให้นักเรียนคนแรกของกลุ่มแรกออกมาขึ้นหน้าแถวโดยหันหลังให้กลุ่ม
3. ครูเป็นผู้ติดบัตรภาพรูปสัตว์ 1 ภาพที่หลังของนักเรียนตัวแทนกลุ่มแรก
4. นักเรียนตัวแทนกลุ่มจะถามเพื่อนในกลุ่มโดยการถามคำถามและส่ง

เสียงร้องของสัตว์ “Am I... (animal's sound) ...?”

6. เพื่อนในกลุ่มที่จะดูรูปภาพที่ติดอยู่ด้านหลังของนักเรียนตัวแทนกลุ่มแล้วตอบว่า Yes, you are/ No, you're not. นักเรียนตัวแทนกลุ่มสามารถถามได้ 2 ครั้งถ้าสามารถทายถูกและได้คำตอบว่า Yes, you are กลุ่มนั้นจะได้คะแนน 1 คะแนน จากนั้นเป็นนักเรียนตัวแทนจากกลุ่มต่อไป

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

3.1 Animal Noises

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา
- ทักษะ:** การพูด
- เนื้อหาภาษา:** Am I? Yes, you are.... (animal)/ No, you're not
Animals: dog, cat pig, chicken, duck, bee, bird, horse, elephant, tiger,
- จำนวนผู้เรียน:** แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
- เวลา:** 20 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** บัตรรูปภาพสัตว์ชนิดต่าง ๆ, บัตรคำชื่อสัตว์ชนิดต่าง ๆ, เทปกาไวส์
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์
1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มนั่งต่อแถวขนานกัน
 2. ให้นักเรียนคนแรกของกลุ่มแรกออกมายืนหน้าแถวโดยหันหลังให้กลุ่ม
 3. ครูเป็นผู้ติดบัตรภาพรูปสัตว์ 1 ภาพที่หลังของนักเรียนตัวแทนกลุ่มแรก
 4. นักเรียนตัวแทนกลุ่มจะถามเพื่อนในกลุ่มโดยการถามคำถามและส่งเสียงร้องของสัตว์
“Am I... (animal’s sound) ...?”
 5. เพื่อนในกลุ่มที่จะดูรูปภาพที่ติดอยู่ด้านหลังของนักเรียนตัวแทนกลุ่มแล้วตอบ ว่า Yes, you are/ No, you're not. นักเรียนตัวแทนกลุ่มสามารถถามได้ 2 ครั้ง ถ้าสามารถทายถูกและได้คำตอบว่า Yes, you are กลุ่มนั้นจะได้คะแนน 1 คะแนน จากนั้นเป็นนักเรียนตัวแทนจากกลุ่มต่อไป
6. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ โดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีโอกาสออกมาทายภาพ ครูอาจเป็นบัตรคำแทนบัตรภาพ และกลุ่มใดมีคะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ
- การประเมิน:**
1. การสังเกต
 2. บันทึกในรูปแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

3.2 Animal Family

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ
- ทักษะ:** การพูดและการฟัง
- เนื้อหาภาษา:** Are you.....? Yes, I am/ No, I am not

- dog, cat, pig, chicken, bird, snack, lizard, gecko, horse, elephant,
tiger, lion, giraffe and fish
- จำนวนผู้เรียน:** ทั้งหมด
- เวลา:** 20 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** บัตรภาพรูปสัตว์ชนิดต่าง ๆ จำนวน 4 ชุด
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์
1. แจกบัตรภาพรูปสัตว์ชนิดต่าง ๆ ให้นักเรียนคนละ 1 ภาพ โดยนักเรียนจะต้องไม่ให้ผู้อื่นเห็นรูปภาพของตนเอง
 2. นักเรียนแต่ละคนต้องพยายามถามหาชื่อสัตว์ชนิดเดียวกันแล้วจับกลุ่มให้ได้ครบ 4 คนให้เร็วที่สุด โดยนักเรียนจะต้องถามว่า “Are you a/ an... (animal) ?” ถ้านักเรียนอีกคนถือรูปภาพของสัตว์ชนิดนั้นอยู่ก็ต้องตอบว่า “Yes, I am.” และจะต้องรีบนั่งจับกลุ่มรวมกัน ส่วนคนที่ไม่ใช่สัตว์ชนิดเดียวกันจะต้องตอบว่า “No, I’m not.” แล้วรีบไปถามคนอื่นต่อไป
 3. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ กลุ่มใดได้สมาชิกครบ 4 คนก่อนจะเป็นผู้ชนะ
- การประเมิน:**
1. การสังเกต
 2. บันทึกในแบบสังเกต
- คัดแปลงจาก:** Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children. Oxford University Press.

3.3 Mime it!

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา
- ทักษะ:** การพูดและการฟัง
- เนื้อหาภาษา:** Present continuous: You’re singing, dancing, watching TV, playing football, sleeping, playing volleyball, riding a bicycle, washing your hands, reading, eating a banana, listening to music, eating noodles, cleaning the board, opening window, playing the piano, writing, eating, ice-cram, cooking, sweeping the floor, drawing a picture, running, swimming, playing the guitar, playing the flute.
- จำนวนผู้เรียน:** แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
- วัสดุอุปกรณ์:** บัตรคำการสดงกริยาต่าง ๆ

เวลา: 30 นาที

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค Present continuous

1. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกตัวแทนกลุ่ม ๆ ละ 1 คนเพื่อออกมาแสดงท่าทางไปคำ
2. ตัวแทนกลุ่มแรกจะออกมาเลือกบัตรคำ 1 บัตรจากครูแล้วจะเริ่มแสดงท่าทางที่ระบุในบัตรคำ
3. นักเรียนกลุ่มใดสามารถทายได้จะต้องรีบยกมือขึ้นขอตอบ โดยพูดว่า “You’re + V.ing.” ผู้ไปคำจะต้องตอบว่าใช่หรือไม่โดยการตอบว่า “Right/ Wrong.” ถ้ากลุ่มใดสามารถทายถูกต้องจะได้รับคะแนน 1 คะแนนและผู้ที่ยกมือแสดงท่าทางไปคำก็จะได้รับคะแนน 1 คะแนน
4. ดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนทุกกลุ่มจะมีโอกาสออกมาแสดงท่าทาง กลุ่มใดสามารถสะสมคะแนนได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998.

3.4 My Favorite Menu

จุดประสงค์: ให้นักเรียนทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา

ทักษะ: การพูดและการฟัง

เนื้อหาภาษา: Do you like ... (food) ...? Yes, I do/ No, I don't.

Bread, not dogs, pizza, ice cream, fried chicken, edds, sandwich,
Hamburger, cake, fish

จำนวนผู้เรียน: จับคู่ 2 คน

เวลา: 40 นาที

วัสดุอุปกรณ์: บัตรภาพรูปอาหารชนิดต่าง ๆ ใบงานสำรวจอาหารจานโปรด

วิธีการ:

1. ครูใช้บัตรภาพทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารชนิดต่าง ๆ และให้นักเรียนสำรวจความชอบของเพื่อนว่าชอบอาหารชนิดใดมากที่สุดโดยการถามคำถาม
2. ครูให้นักเรียนจับคู่ทำงาน โดยให้แต่ละคู่ทายว่าเพื่อนของตนจะชอบอาหารชนิดใดบ้าง

3. เมื่อทุกคู่พร้อมให้เริ่มทำการสำรวจโดยการถามทุกคนว่า “Do you like ... (food) ?
ถ้านักเรียนคนใดชอบ ตอบว่า “No, I don’t.”

4. เมื่อทุกคู่ดำเนินการสำรวจเสร็จสิ้น ให้นักเรียนทุกคนตรวจสอบคะแนนที่คาดเดาได้
ถูกต้อง จากนั้นสรุปจากทั้งชั้นเรียนว่าอาหารชนิดใดที่นักเรียนชอบมากที่สุด และนักเรียนคนใด
ชอบอาหารมากชนิดที่สุด

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในรูปแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

ตัวอย่างใบงานสำรวจ อาหารจานโปรด

Name.....	Guess	Answer	Scores
1. bread			
2. hot dogs			
3. pizza			
4. ice cream			
5. fried chicken			
6. eggs			
7. sandwich			
8. hamburger			
9. cake			
10. fish			

3.5 Listen & Tell about Tarzan's Friends

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนฝึกฝนทักษะการฟังและทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา
- ทักษะ:** การพูดและการฟัง
- เนื้อหาภาษา:** Present continuous: What're they doing? They're dancing/ hitting glasses/ breaking dishes/ ripping paper/ eating/ running/ playing music/ blowing trumpet.
- จำนวนผู้เรียน:** แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
- วัสดุอุปกรณ์:** เครื่องเล่นวีดิทัศน์/ วีดิทัศน์เรื่อง Tarzan/ ใบงาน
- เวลา:** 30 นาที
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค Present continuous
1. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม
 2. ครูซักถามเกี่ยวกับเรื่องของทาร์ซานจ้าวป่า และอธิบายถึงเหตุการณ์บางส่วนจากเรื่องที่จะเปิดวีดิทัศน์ช่วงสั้น ๆ ให้นักเรียนฟังโดยไม่ให้เห็นภาพ
 3. ครูแจกใบงานที่นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องตอบว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างจากเรื่องทาร์ซานที่ได้ยินจากวีดิทัศน์ ให้นักเรียนช่วยกันอ่านและทำความเข้าใจในแต่ละประโยค
 4. จากนั้นเปิดวีดิทัศน์ช่วงสั้น ๆ ให้นักเรียนฟังโดยไม่ให้เห็นภาพ
 5. ให้เวลา 5 นาทีในการปรึกษากันแล้วตอบลงในใบงาน
 6. เริ่มตรวจคำตอบโดยการสลับกันตรวจใบงานระหว่างกลุ่ม ครูจะเริ่มซักถามว่าเพื่อน ๆ ของทาร์ซานทำอะไรกันบ้าง What're they doing? แต่ละกลุ่มจะต้องรีบ ยกมือขออนุญาตตอบ โดยพูดว่า They're dancing/ hitting glasses/ breaking dishes/ ripping paper/ eating/ running/ playing music/ blowing trumpet. ครูจะเปิดภาพและเสียงให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง ถ้ากลุ่มใดตอบถูกต้องจะได้ 1 คะแนนและกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ
 7. เมื่อการตรวจคำตอบเสร็จสิ้น ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว โดยการเขียนประโยคลงในสมุดของตนเอง
- การประเมิน:**
1. การสังเกต
 2. บันทึกในรูปแบบสังเกต

ใบงานสำหรับกิจกรรม Listen and Tell about Tarzan's friends

Group _____ Name _____

Listen to the VDO clip "Tarzan" and make a tick ✓

in front of the right answers.

*What are Tarzan's friends doing?

11. _____ They're dancing.
12. _____ They're cooking.
13. _____ They're running.
14. _____ They're ripping paper.
15. _____ They're playing music.
16. _____ They're singing a song.
17. _____ They're playing football.
18. _____ They're blowing a trumpet.
19. _____ They're breaking dishes.
20. _____ They're hitting glasses.

3.6 Activities Dominoes

- จุดประสงค์:** เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนประโยคเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน
- ทักษะ:** การอ่าน
- เนื้อหาภาษา:** Present simple tense: He/ She/ It/ They read a newspaper, listen to the radio, eat fish, play the guitar, play basketball, watch television, play football, eat sandwiches, do homework, drink Coke, go swimming, play games, have a shower, play tennis...every day, on Sundays, every morning, every evening, every week

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

วัสดุอุปกรณ์: ชุด Dominoes รูปภาพและประโยคเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ

เวลา: 30 นาที

วิธีการ:

1. ครูทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค Present simple tense
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ครูแจกชุด Dominoes ให้แต่ละกลุ่ม
3. ให้เวลา 5 นาที หากนักเรียนกลุ่มใดสามารถเรียง Dominoes ได้ถูกต้องและจำนวนมากแผ่นที่สุดจะเป็นผู้ชนะ โดยวิธีการตรวจสอบคือนักเรียนแต่ละกลุ่มจะสลับหมุนเวียนกันไปอ่านชุด Dominoes ของกลุ่มอื่นเพื่อให้ทั้งชั้นเรียนช่วยกันให้คะแนน
4. สามารถดำเนินกิจกรรมต่อไปได้อีกโดยการให้แต่ละกลุ่มคละแผ่น Dominoes ใหม่ แล้วจับเวลาเริ่มเกมอีกครั้ง

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ัดแปลงจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998.

3.7 Fruits & Vegetables Relay

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ชื่อผลไม้ชนิดต่าง ๆ และคำบุพบท

ทักษะ: การฟัง

เนื้อหาภาษา: Imperative sentence with prepositions (in on under and over)

Put the apple in the box.

Put the orange on the table.

Put the watermelon under the chair.

Put the banana next to the orange.

Put the papaya in the basket. etc.

Mango, orange, mangosteen, apple, rambutan, banana, papaya, longan,

Starfruit, lettuce, cucumber, onion, tomato, lemon, carrot, potato

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

เวลา: 30 นาที

- วัสดุอุปกรณ์:** โต้ะ แก้ว ตะกร้า ก่อกระดาษ นกหวีด และบัตรคำผัก-ผลไม้ชนิดต่าง ๆ
2 ชุด (อาจใช้ผัก-ผลไม้ปลอม)
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค Imperative sentence
1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้ยืนต่อแถวกันด้านหลังห้อง อีกสุดด้านหนึ่งของห้องจะมี
โต้ะสองตัวที่วางผัก-ผลไม้ชนิดต่าง ๆ ไว้
 2. ครูจะยืนระหว่างนักเรียนสองคนที่เป็นหัวแถว แล้วออกคำสั่งให้ปฏิบัติตามโดยให้
สัญญาณเสียงนกหวีดเพื่อให้เริ่มวิ่งไปที่โต้ะ
 3. นักเรียนสองคนแรกของแต่ละกลุ่มจะต้องรีบวิ่งไปที่โต้ะของกลุ่มตัวเอง แล้วปฏิบัติ
ตามคำสั่งที่ได้รับ และรีบวิ่งกลับมาต่อที่ท้ายแถว
 4. ตัวแทนจากกลุ่มใดสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามคำสั่งจะได้คะแนน 1 คะแนนและ
หากใช้เวลาน้อยกว่าอีกกลุ่มหนึ่งจะได้เพิ่มอีก 1 คะแนน
 5. ครูอาจให้แต่ละกลุ่มสลับกันส่งตัวแทนมาออกคำสั่ง และดำเนินการเล่นต่อไปเรื่อย ๆ
กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ
- การประเมิน:**
1. การสังเกต
 2. บันทึกในแบบสังเกต
- ดัดแปลงจาก:** Gordon Lewis with Gunther Bedson (1999) Games for Children.
Oxford University Press.

3.8 Going Shopping

- จุดประสงค์:** เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกทบทวนการใช้โครงสร้างทางภาษา
- ทักษะ:** Speaking & Listening
- เนื้อหาภาษา:** Have you got any.....? Yes, I have./ No. I haven't.
How much is it/ are they? X baht
Supermarket, toy shop, clothes shop, newsagent, green grocer
Chocolate, Coke, a yoghurt, a pizza, milk, hamburgers, eggs, a ball,
a model car, a toy aeroplane, a Gameboy, Oranges, pears, lemons, apples,
bananas, grapes, a pencil, a notebook, a newspaper, a magazine, a pair
of jeans, a T-shirt, a jacket
- จำนวนผู้เรียน:** ทั้งหมด

เวลา: 40 นาที

วัสดุอุปกรณ์: บัตรคำสินค้าต่าง ๆ ม ใบรายการสั่งซื้อสินค้า, กล่องมีฝาปิดขนาดเล็ก, ดินสอ

วิธีการ: ทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค

1. ครูแนะนำชื่อร้านค้าบนกระดานและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับประเภทสินค้าที่ขาย
2. ครูแนะนำรายการสินค้าบนกระดาน ให้นักเรียนช่วยกันจัดประเภทสินค้า
3. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 8 คนเป็นผู้ซื้อและที่เหลือเป็นผู้ขาย

สินค้า

4. ครูแบ่งกลุ่มผู้ซื้อเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 2 คน แจกใบรายการสั่งซื้อสินค้าให้แต่ละกลุ่ม ให้นักเรียนสำรวจรายการที่ต้องหาซื้อให้ครบไม่ให้กลุ่มอื่นทราบ โดยแต่ละกลุ่มจะปรึกษากันว่าจะซื้อสินค้าได้ที่ร้านใดบ้าง

5. ขณะที่ผู้ซื้อปรึกษากัน ครูแจกบัตรคำรายการสินค้าต่าง ๆ ให้ผู้ขายสินค้าทุกคน โดยการจับสลากคนละ 1 รายการสินค้า จากนั้นแบ่งกลุ่มผู้ขายไปประจำตามร้านทั้ง 8 โดยแบ่งตามประเภทบัตรคำสินค้าที่ตนเองจับสลากได้ ผู้ขายจะต้องเก็บบัตรคำสินค้าไว้ในกล่องที่มีฝาปิดเพื่อไม่ให้ลูกค้ามองเห็นและคอยระวังไม่ให้ลูกค้ามองเห็นสินค้าและราคาที่ติดอยู่ด้านหลังป้ายชื่อร้าน

6. เมื่อทุกฝ่ายพร้อม เกมจะเริ่มขึ้น โดยกลุ่มผู้ซื้อจะต้องซื้อสินค้าให้ครบตามใบรายการสั่งซื้อของตนเองให้เร็วที่สุด กลุ่มแรกที่สามารถนำใบรายการสั่งซื้อพร้อมบัตรคำสินค้าครบตามใบรายการสั่งซื้อและระบุราคาได้ถูกต้องส่งที่ครูก่อนจะเป็นผู้ชนะ ทั้งนี้การถามซื้อสินค้าจะต้องพูดว่า Have you got any.....? ถ้ากลุ่มใดมีสินค้าชนิดดังกล่าวให้ตอบว่า yes, I have. แต่ถ้าไม่มีให้ตอบว่า No, I haven't. และการถามราคาสินค้าจะต้องพูดว่า How much is it/ are they? ผู้ขายจะต้องบอกราคาว่า X baht.

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

คัดแปลจาก: Maria Toth (1995) Children Games. Macmillan Publishers Limited 1998.

3.9 Jigsaw Reading

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์และเรียงลำดับขั้นตอนการผสมเครื่องดื่มโกโก้เย็นและกาทำขนมคุกกี้โดยใช้อ่านข้อความที่ปะปนกันอยู่

ทักษะ: การอ่าน

เนื้อหาภาษา: First, Next, Then and finally.

Iced Chocolate: chocolate, brown sugars, hot water, milk, ice cup, teaspoon and a glass

Cookies: biscuit, jelly, chocolate, icing sugar, food coloring, hot water, cup, spoon and paper plate

จำนวนผู้เรียน: แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน

เวลา: 20 นาที

วัสดุอุปกรณ์: ขั้นตอนการทำโกโก้เย็น และ คุกกี้ ตัดเป็นประโยคปะปนกันเป็นชุด ๆ สำหรับทุกกลุ่ม

วิธีการ:

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนผสมในการทำอาหารและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน จากนั้นแจกขั้นตอนการทำโกโก้เย็น ซึ่งตัดเป็นประโยคปะปนกันเป็นชุด ๆ สำหรับทุกกลุ่ม
3. ให้เวลา 3 นาทีสำหรับการเรียงลำดับขั้นตอนในการทำโกโก้เย็นที่ถูกต้อง หากกลุ่มใดสามารถเรียงลำดับได้ถูกต้องจะได้คะแนน 1 คะแนน และหากเสร็จก่อนเวลาจะได้คะแนนเพิ่ม 1 คะแนน
4. จากนั้นดำเนินกิจกรรมต่อไปโดยเปลี่ยนเป็นขั้นตอนการทำคุกกี้ซึ่งตัดเป็นประโยคปะปนกันเป็นชุด ๆ สำหรับทุกกลุ่ม
5. เมื่อตรวจสอบขั้นตอนถูกต้องแล้วทั้งหมด กลุ่มใดได้คะแนนรวมมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ตัดแปลงจาก: Strumer, Sandy. (1998) On Camp. R.I.C Publication.

4.1 ID Card & Handprint

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนการอ่านและเขียนข้อมูลส่วนตัวเป็นภาษาอังกฤษ และเพื่อฝึกการสังเกต รวมทั้งเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ทักษะ: การเขียนและการอ่าน

เนื้อหาภาษา: My name is.....I'm.....years old.
I have.....brother (s)/ sister (s) . I like... (colors) .

จำนวนผู้เรียน: ทั้งหมด

เวลา: 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์: กระดาษสำหรับวาดภาพ, ดินสอและสีน้ำ

วิธีการ:

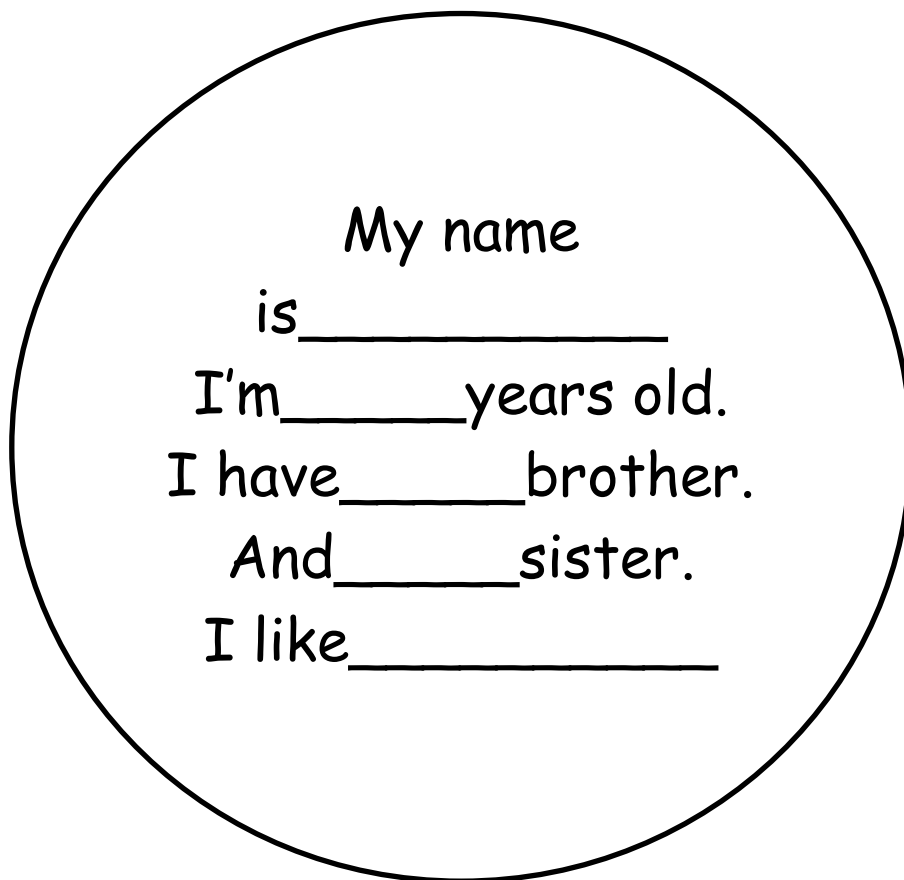
1. ทบทวนเกี่ยวกับการแนะนำตัว แล้วแจกใบงานให้นักเรียนทุกคนเพื่อเขียนรายละเอียดส่วนตัว (อายุ จำนวนพี่-น้อง และ สีที่ชอบ)

2. จากนั้นให้พิมพ์มือทั้งสองข้างลงในใบงาน (รายละเอียดส่วนตัวที่กรอกไว้จะอยู่ในรูปทรงวงกลมกลางหน้ากระดาษ) เพื่อตกแต่งเป็นรูปต่าง ๆ เพื่อความสวยงาม เช่น ปลา กวาง เป็นต้น

3. ครูเขียนหมายเลขติดที่ใบงานทุกแผ่นและติดใบงานบนบอร์ด แล้วให้นักเรียนทายว่าใครเป็นใครจากรายละเอียดที่ทราบและลายพิมพ์มือ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

4.2 Treasure Hunt

- จุดประสงค์:** เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์โดยการอ่าน
- ทักษะ:** การฟังและการอ่าน
- เนื้อหาภาษา:** Shape & Descriptive: Something from the tree/ something made of wood/ Glass/ plastic/ paper. Something short. Long. Thin thick. Round. Square/ triangle.
- จำนวนผู้เรียน:** จับคู่ 2 คน
- เวลา:** 40 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** ใบรายการที่ต้องค้นหา, ถุงกระดาษ, นกหวีด
- วิธีการ:** ทบทวนคำศัพท์
1. ให้นักเรียนทำงานโดยการจับคู่ 2 คน
 2. แต่ละคู่จะได้รับใบงานที่ต้องค้นหาและถุง 1 ใบ
 3. แต่ละคู่จะต้องเดินรอบ ๆ บริเวณโรงเรียนเพื่อค้นหาของที่ครูซ่อนไว้ให้ได้ครบตามใบงานที่ได้รับภายในเวลาที่จำกัดไว้ คือ 10 นาที

4. เมื่อหมดเวลา 10 นาทีครูจะให้สัญญาณนกหวีด ให้ทุกคนกลับมาที่นัดหมายแล้วช่วยกันตรวจสอบว่าใครสามารถหาของได้ครบถ้วนตามที่ใบงานกำหนดโดยใช้เวลาน้อยที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

การประเมิน:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

คัดแปลงจาก: Strumer, Sandy. (1998) On Camp. R.I.C Publication.

ตัวอย่างใบงาน

Names: _____ and _____	Score: _____
1. Something come from the tree	
2. Something made of wood	
3. Something made of glass	
4. Something made of plastic	
5. Something made of paper	
6. Something short	
7. Something long	
8. Something thick	
9. Something thin	
10. Something round	
11. Something square	
12. Something triangle	

4.3 Making Cookies

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย รวมทั้งเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ทักษะ: การฟังและสร้างสรรค์งานศิลปะ

เนื้อหาภาษา: Imperative sentences:
 First, put biscuit on paper plate
 Next put some food coloring in the hot water and mix with the icing
 Sugar Stir Then put color sugar on the biscuit
 Finally decorate the biscuit with m&m as eyes and nose, jelly as hair
 And mouth. **Vocabulary:** biscuit, jelly, chocolate, icing sugar, food
 Coloring, hot water, cup, spoon and paper plate

จำนวนผู้เรียน: กลุ่มละ 4 คน

เวลา: 30 นาที

วัสดุอุปกรณ์: ขนมนึ่งบิสกิตชนิดกลมแบน, เยลลี่เส้นเล็ก ๆ, ลูกกวาด m&m, งานกระดาษ, สีผสมอาหาร และน้ำตาลไอซิ่ง

วิธีการ:

1. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย head, face, eyes, nose, Hire and mouth ส่วนผสมในการตกแต่งคูกี้และอุปกรณ์ที่ใช้ biscuit, jelly, chocolate, icing sugar, food corlering, hot water cup, spoon and paper plate

2. อธิบายขั้นตอนการทำคูกี้ จากนั้นแจกวัสดุอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อเริ่มต้นในการตกแต่งหน้าคูกี้ตามขั้นตอนพร้อม ๆ กันดังต่อไปนี้

- First, put biscuit on the paper plate
- Next put some food coloring in the hot water and mix with the icing sugar. Stir well
- Then put color sugar on the biscuit
- Finally decorate the biscuit with m&m as eyes and nose, jelly as hair and mouth

การประเมินผล:

1. การสังเกต
2. บันทึกในแบบสังเกต

ตัดแปลงจาก: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
 (2547) ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์

4.4 Making Iced Chocolate

- จุดประสงค์:** เพื่อฝึกทักษะการฟังและเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ
- ทักษะ:** การฟัง
- เนื้อหาภาษา:** **Imperative sentences:** First, put chocolate and brown sugar in a tall glass. Next pour in hot water. Stir well Then pour in milk. Stir again Finally put in ice. Enjoy!
- Vocabulary:** chocolate, brown sugar, hot water, milk, ice, cup, teaspoon
And a glass
- จำนวนผู้เรียน:** ทั้งหมด
- เวลา:** 30 นาที
- วัสดุอุปกรณ์:** ผงโกโก้, น้ำตาลทราย, นมข้นหวาน, น้ำร้อน, น้ำแข็ง, ช้อน, แก้วน้ำ
- วิธีการ:**
1. ครูทบทวนคำศัพท์ชื่อส่วนผสมในการทำเครื่องดื่ม chocolate, brown sugar, Hot water, milk, ice และอุปกรณ์ในการผสมเครื่องดื่ม cup teaspoon glass
 2. จากนั้นแจกวัสดุอุปกรณ์ในการผสมเครื่องดื่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อเริ่มต้นในการผสมเครื่องดื่มตามขั้นตอนพร้อม ๆ กัน ดังต่อไปนี้
 - First, put chocolate and brown sugar in a tall glass
 - Next pour in hot water. Stir well
 - Then pour in milk. Stir again
 - Finally put in ice
 - Enjoy!
- การประเมินผล:**
1. การสังเกต
 2. บันทึกในรูปแบบสังเกต
- ดัดแปลงจาก:** สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
(2547) ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์.

4.5 Making Recipe Book

จุดประสงค์: เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์และขั้นตอนในการทำเครื่องดื่ม โโกโก้เย็นและขนมคุกกี้ รวมทั้งเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ทักษะ: การฟัง การอ่าน และการเขียน

เนื้อหาภาษา: **Imperative sentences:** First, write the steps of making iced chocolate and cookies on the A4 paper. Next decorate the covering of your recipe book and write your names on the covering. Finally put the A4 papers inside the covering

Ingredients: biscuit, jelly, chocolate, icing, sugar, food coloring, hot water, Chocolate, brown sugar, milk

Materials: spoon, teaspoon, paper plate, a cup and a glass

จำนวนผู้เรียน: ทั้งหมด

เวลา: 40 นาที

วัสดุอุปกรณ์: กระดาษสี, กระดาษ A4, กรรไกร, กาว และอุปกรณ์เครื่องเขียน

วิธีการ:

1. ทบทวนคำศัพท์และวิธีการทำเครื่องดื่ม โโกโก้เย็นและคุกกี้ ครูและนักเรียนช่วยกันเขียนสรุปบนกระดาน แล้วอธิบายถึงการรวบรวมขั้นตอนใน Recipe Book

2. อธิบายขั้นตอนการทำ Recipe Book จากนั้นแจกวัสดุอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อเริ่มต้นในการประดิษฐ์และตกแต่งหนังสือ

- First, write the steps of making iced chocolate and cookies on the A4 paper

- Next decorate the covering of your recipe book and write your names on the

covering.

- Finally put the A4 paper inside the covering.

การประเมินผล:

1. การสังเกต

2. บันทึกในแบบสังเกต

ดัดแปลงจาก: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2547) ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์.

5. กิจกรรมสอดแทรก (Fillers)

ประกอบด้วย กิจกรรมและเพลงภาษาอังกฤษประกอบท่าทาง จำนวน 12 เพลง
ดังต่อไปนี้

English Camp

When English camp goes marching in,
 When English camp goes marching in,
 Oh! Don't you want to be in that number.
 When English camp goes marching in,
 Oh! English camp at

For each student who wants to join,
 Would you like to be our first guest
 Don't be afraid cause it's not hard.
 Here's English camp oh! Here it is,
 There are lots of fun and games,
 We get knowledge and we can speak,
 English with our friends.

L-O-V-E

I say L, I say L-O-L-O-V L-O-V-E,
 Everybody here needs love (3 times)

Coconut

C-O-C-O-N-U-T
 C-O-C-O-N-U-T
 C-O-C-O-N-U-T
 C-O-C-O-N-U-T
 COCONUT COCONUT

If you're happy

If you are happy and you know it, clap your hands.

If you are happy and you know it, clap your really ought to show it.

If you are happy and you know it, clap your hands.

@ Stamp your feet

@ Nod your head

@ Pull your ears

@ Shout out loud

Give me a ring

Ring ring ring

r-i-n-g, ring ring

r-i-n-g, ring ring

Student 1: Show me a ring.

Student 2: Here it is.

Student 1: Give me a ring.

Student 2: Here you are.

Student 1: Thank you.

Student 2: You are welcome.

Verb to be

Verb to be มีอยู่ 5 ตัว มี 5 ตัว

Verb to be มีอยู่ 5 ตัว คือ is am are was และ were

เป็น Present tense ใช้ is am are, is am are, is am are

เป็น Present tense ใช้ is am are เป็น Past ใช้ was และ were

He she it เป็นเอกพจน์ ใช้กับ is ใช้กับ is (ซ้ำ)

เป็น Past เปลี่ยน is เป็น was

You We They เป็นพหูพจน์ ใช้กับ are ใช้กับ are (ซ้ำ)

เป็น Past เปลี่ยน are เป็น were

I ใช้กับคำว่า am คำว่า am เป็น was

หมายเหตุ ใช้ทำนองเดิมแต่เปลี่ยนเนื้อร้องเป็น verb to have (has have had)/

Verb to do (does do did)

Oh! We Charge

Oh we charge to the left, and we charge to the right.

And we walk, and we walk, and we walk all night.

On a heel and a toe and a half way round

On a heel and a toe and a new friend found.

Little frog

The little frog, the little frog,

They are a happy crowd,

They have no tails, they have no tails.

They shout out very loud,

Ku wok wok wok Ku wok wok wok

Ku wok wok wok Ku wok

Auld Lang Syne

Should auld acquaintance be forget

And never brought to mind,

Should auld acquaintance be forget

And days of auld lang syne

For auld lang syne, my friend

For auld lang syne

We'll take a cup of kindness yet auld lang syne.

Good Bye

Good bye teachers

Good bye friends

Good bye everyone

Till we meet again

Elephant

Elephants why are you so big?

Chickens why are you so small?

Think? Do you know why? (2 times)

Can you tell me?

LA LA LA LA LA LA LA LA...

ตัวอย่าง คำสั่ง คำอธิบายหรือแนะนำ คำถาม คำตอบ และคำชมเชย
คำสั่ง

Look.	Hurry up.
Listen.	Tidy up, please.
Be quiet.	Time's up.
Work in pair.	Stop!
Work in threes.	Go!
Work in group of five	Put the apple on a chair.
Turn around.	Put an orange on a chair.
Stand in a line.	Put the mango in the box.
Sit in circle.	Put the banana under the table.

คำอธิบายหรือแนะนำ

First, Second, Third

First, Next, Then and finally,

It's your turn. It's my turn.

It's his turn.

It's her turn.

It's our turn.